

Hữu Gia Chân Hảo (Có Nhà Thật Tốt)

Contents

Hữu Gia Chân Hảo (Có Nhà Thật Tốt)	1
1. Chương 1: Tình Anh Công Cao Dật Phi Gặt Hái Yoooo~~ !	1
2. Chương 2: Người Đủ Tư Cách Mẹ Kế Có Bao Nhiêu Khó Tìm	5
3. Chương 3: Đại Lộ Đam Mỹ Số 69	10
4. Chương 4: Chương Cua Đồng Thứ 4 Đã Biến Mất O[*] Cho Nèn Đây Là Chương Thứ Năm	15
5. Chương 5: Long Trần Hùng Nghịch Ngờm O	20
6. Chương 6: Ở Bên Nhau ! Thử Việc	27
7. Chương 7: Yêu Thương Hằng Ngày	31
8. Chương 8: Vợ Cũ Đã Trở Lại Rồi	36
9. Chương 9: Có Huỷ Bỏ Việc Chữa Bệnh Không?	41
10. Chương 10: Tiên Nhiệm Này Loại Sinh Vật Đáng Ghét !	45
11. Chương 11: Cách Đầu Tiên Đương Nhiệm Đại Chiến Tiên Nhiệm	49
12. Chương 12: Mị Lực Quá Lớn Không Có Biện Pháp	53
13. Chương 13: Kết Thúc	56

Hữu Gia Chân Hảo (Có Nhà Thật Tốt)

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, bác sĩ mỹ công x lão đại trắng thụ, 1×1, HETags: Mỹ công X Anh tuần thụTình

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huu-gia-chan-hao-co-nha-that-tot>

1. Chương 1: Tình Anh Công Cao Dật Phi Gặt Hái Yoooo~~ !

Chú thích

-Chủ nhiệm: là giám đốc đó, mà ta nghĩ để như vậy hợp hơn

-CCU: ta nghĩ là phòng hồi sức đặc biệt, tra gg thì không thấy nên để nguyên văn tiếng anh của tác giả. Chắc đây là từ sử dụng bên Trung, chứ bên ta chỉ có ICU.

“Người con mẹ nó nghĩ bọn ta là đồ ngu sao? Bụng người ta đau thì đeo quan tâm, là bác sĩ thì lại một hai nói phải đi đo điện tâm đồ?” Bằng hữu của bệnh nhân – Long Trần Hùng vừa nghe phải đi làm kiểm tra (đo tim), không đợi bệnh nhân tự mở miệng, đã hướng Cao Dật Phi mắng to. Ban đầu cứ nghĩ bác sĩ này bộ dạng rất dễ nhìn, có thể tin tưởng, không nghĩ được lại là một tên bác sĩ bụng dạ xấu xa.

Cao Dật Phi là bác sĩ phó chủ nhiệm khoa tim, hôm nay trực ban đêm, được bác sĩ Tiểu Sở ở phòng cấp cứu mời qua xem bệnh. Đối với Tây y học mà nói, chuẩn đoán chính xác bệnh là việc vô cùng quan trọng, bởi chỉ cần chuẩn đoán đúng, nhất định sẽ có phương án điều trị.

Bác sĩ Tiểu Sở vừa mới đến bệnh viện không lâu, đối với kiểu bệnh nhân vừa mở miệng liền mắng chửi người khác rõ ràng không có kinh nghiệm đối phó, cho nên bị mắng đến cơ hồ có chút hoài nghi bản thân mình. Hắn với Cao Dật Phi là anh em đồng môn, cho lên liền mời đàn anh lại hỗ trợ.

Lần này bệnh trạng của người bệnh có chút đặc biệt, lại kéo dài dây dưa chỉ mất thời gian trị liệu cho tốt, cho nên Cao Dật Phi vẫn là kiên trì nói ra ý kiến của mình: “Bác sĩ Sở nói không sai, tình huống này của Trịnh tiên sinh, tốt nhất vẫn là đi đo điện tim để được chuẩn đoán chính xác.”

Long Trần Hùng tóc ngắn dán sát vào da đầu, một thân mùi rượu, bộ dạng cao lớn khôi ngô, mặc áo ba lỗ, cánh tay trắng kiện, cổ còn đeo vòng vàng. Nghe Cao Dật Phi nói như vậy, hắn còn ngại vừa nãy mắng chưa đủ, hai đạo mày kiếm mang sát khí nhần lại, tiếp tục chỉ Cao Dật Phi chửi âm lên mới: “Bác sĩ bọn mày đương nhiên phải bao che cho nhau rồi! Phí kiểm tra bọn mày chắc cũng được trích phần trăm đi? Cứ như thế dùng tiền của nhân dân bọn tao sung vào túi mình! Bọn mày tốt quá nhỉ!”

Bệnh nhân cũng là một thân mùi rượu, cũng là một nam nhân khôi ngô không sai biệt lắm với Long Trần Hùng, lúc này toàn thân chết chìm, trên bụng đau đến kinh khủng, khiến cho hắn có chút suy yếu nói: “Chúng ta hay là cứ nghe bác sĩ đi? Phí kiểm tra cũng không đến nỗi nào đi.”

Long Trần Hùng mắng: “Tao đương nhiên có tiền, nhưng như vậy thì không thể được a! Dạ dày đau tiền mua thuốc tao đều mua được, chỉ có điều bọn bác sĩ này nghĩ chúng ta là đồ ngu! Đo điện tim cái chó má gì! Đồ bác sĩ xấu xa! Bệnh viện cái đeo, lão Trịnh! Chúng ta đi thôi!”

Vừa thấy Long Trần Hùng liền biết người này không dễ thoả hiệp, nhưng Cao Dật Phi không sợ bọn họ chửi rửa, bởi vị dạng người không phân rõ phải trái, tự cho mình là Hoa Đà tái thế, hạnh lâm thánh thủ, Y tiên điệp cốc này không phải lần đầu Cao Dật Phi gặp.

Vì an toàn cho bản thân người bệnh, Cao Dật Phi liền đứng dậy ngăn cản, kiên nhẫn giải thích nói: “Xin

cậu khoan đi đã, khu vực phát sinh gây đau là tại phía trước tim, hơn nữa dẫn đến đau vai trái, hoảng loạn, khó thở, toàn thân đổ mồ hôi, còn có vài triệu chứng khác, cũng có thể là bệnh tim, xin hãy đi đo điện tâm đồ, cũng không dư thừa chút nào.”

Lúc này Long Trần Hùng đã dìu bệnh nhân mở cửa chuẩn bị ra ngoài, nghe lời này của Cao Dật Phi, lập tức quay đầu lại chỉ mũi Cao Dật Phi cao giọng mắng:”Bác sĩ vô lương thì nói nhiều cái thí! Bệnh viện chó chết! Lão tử đây trở về mua thuốc đau dạ dày uống! Dạ dày đau nôn mửa cứ nhiên đi làm đo điện tim! Chó má rác rưởi! Tính như vậy lừa tiền người ta sao? Chúc bác sĩ phó chủ nhiệm này cũng là cấp tiền mua về đi!” Thanh âm lớn như vậy, khiến cho mấy người đi xem bệnh đều chú ý đến nơi này, quần chúng không rõ chuyện gì cũng cùng phụ họa:”Không thể nào đi? Bệnh viện lớn như thế này, cứ nhiên lại xấu xa như thế.”

Có mọi người thêm vào, như uống thêm rượu, khiến Long Trần Hùng mị đầu, cứ mặc kệ bằng hữu để qua một bên. “Đùng đùng đùng” hướng đến Cao Dật Phi, nói:”Hôm nay tao đến giáo huấn cho mày!” Nói xong, liền giơ nắm đấm lên muốn nện ở trên mặt Cao Dật Phi một phát! Hai tay Long Trần Hùng thực tráng kiện, nắm đấm lại lớn như thế, nếu bị đập trúng, nhìn rất có khả năng sẽ bị chấn thương sọ não. Bệnh nhân Trịnh tiên sinh phía sau hắn cũng kinh ngạc hô một tiếng, vội vàng kêu lên:”Long đại ca! Đừng đánh người ta a!

Thế nhưng Cao Dật Phi có dễ dàng như vậy liền trúng nắm đấm của hắn sao? Một khắc thanh tỉnh, đối với người có tâm tư lý giải hơn người, thời thời khác khác cứu mạng người, còn thỉnh thoảng luyện võ làm cho thân thể thêm khoẻ mạnh, nói bác sĩ như y chống lại một nắm đấm của hắn là không có cơ sở, chỉ trông vào nam tử này đang say rượu, cao thấp khó đoán.

Thắng bại nháy mắt liền được định a, Long Trần Hùng bị hay tay Cao Dật Phi ép tới ngồi xuống đất không thể động đậy, mặt cũng ngẹn đến đỏ! Lấy sức của y, tấn công trực diện, hiển nhiên khí lực của Cao Dật Phi không lớn bằng Long Trần Hùng, nhưng y là dùng kĩ xảo, đương nhiên có thể thoải mái kim chặt đối phương.

Mà Long Trần Hùng lúc này hoàn toàn không tin được bác sĩ thoát nhìn bộ dáng cao cao gầy gầy này cứ nhiên có thể ép được hắn, Long Trần Hùng ngay tức khắc gọi dậy phản ứng không nên có ~! Phản ứng khác thường này làm Long Trần Hùng càng không can tâm bị chế ngự, liều mạng dây dưa.

Mà Trịnh tiên sinh đang muốn đến khuyên ngăn, lại không lường trước đột nhiên từ từ ngã xuống đất. Nhìn bằng hữu đột nhiên té xỉu, Long Trần Hùng không giám tiếp tục giãy dụa, lập tức sửa miệng cầu đạo:”Bác sĩ! Tôi sai rồi! Xin anh mau mau cứu hắn!” Vì Long Trần Hùng không tiếp tục gây rối nữa, Cao Dật Phi cũng liền buông hắn ra không thềm quẫn nữa, lập tức chỉ huy y tá cùng nhau đưa Trịnh tiên sinh trước cấp cứu, để tim hắn đập lại bình thường sau đó đưa vào khoa tim tiến hành kiểm tra, chuẩn đoán chính xác nhồi máu cơ tim cấp tính đã lan rộng, tiến hành trị liệu cấp cứu.

Bởi vì đã chuẩn đoán xong, nhưng Trịnh tiên sinh là người nơi khác, tại thành phố H nay không có người nhà. Cho nên Cao Dật Phi liền đối Trịnh tiên sinh và Cao Chấn Hùng bên cạnh nói:”Bệnh nhồi máu cơ tim cấp tính lan rộng chính là *%#@!#!##....., thời gian chính là sinh mệnh, càng sớm trị liệu cơ tim tổn thương càng thấp, có thể nói là tranh thủ thời gian. Biện pháp tốt nhất bây giờ là đưa vào tiến hành cấp cứu PCI, cái gọi là PCI, chính là –” Long Trần Hùng thấy Cao Phi Dật chuẩn bị phổ cập kiến thức khoa học cho bọn họ liền vội vàng ngắt lời nói:”Không cần giới thiệu đâu, xin anh nhanh tiến hành đi là được!”

Tuy rằng miện van xin, trong lòng Long Trấn Hùng lại đang nôn nóng muốn chết: con mẹ nó tên bác sĩ chó má này, miệng nói thời gian là tánh mạng nên phải tranh thủ, lão Trịnh mới ngất xỉu không lại còn đang choáng, người con mẹ nó còn ở đây xỏ với ta một tràng cái gì đó chứ!! Không phải là đang trả thù đi??

Cao Dật Phi thể nhưng không có để ý đến hắn, tiếp tục giải thích cho Trịnh tiên sinh nói:” Tôi có trách nhiệm trình bày cho anh hiểu, anh cũng có quyền được biết tình huống của bản thân và di chứng của việc phẫu thuật cũng như là:&*.....%#@..... Nếu không có vấn đề gì nữa, xin hãy ký tên ở đây.” Rốt cuộc cũng đợi đến câu này, Trịnh tiên sinh cũng hiểu được tình huống, lần này Long Trấn Hùng cái gì cũng không nói, cũng không quấy nhiễu, Cao Dật Phi nói giải phẫu liền giải phẫu, nói ký tên liền ký tên, nói muốn hắn đi làm thủ tục nhập viện liền qua phía bên kia cùng y tá điền đơn ~!

Làm xong tất cả rồi, cũng đã đến 2 giờ sáng, Long Trấn Hùng chờ ở bên ngoài phòng phẫu thuật, lúc này mới tỉnh rượu ban nãy đang choáng nghe Cao Dật Phi nói đến tột cùng vẫn không hiểu, liền dùng di động lên mạng tra bệnh tim là cái gì. Không tra thì thôi, vừa tra xong Long Trấn Hùng liền hối tiếc không kịp, trong lòng hô một ngàn lần chết tiệt!

Nguyên lai bệnh tim cấp tính tỉ lệ tử vong cao như vậy, nếu ban nãy hắn thật sự mang Trịnh lão sư đi mua thuốc đau dạ dày, bây giờ dù có quay lại bệnh viện khẩn định không kịp rồi! Một khi bỏ qua thời gian tốt nhất để chữa trị, hậu quả thật không tưởng tượng nổi. Nghĩ đến việc kịp thời cứu giúp, bây giờ Long Trấn Hùng trong lòng thấy cực kì khó chịu, nghĩ nghĩ ban nãy bác sĩ suýt chút nữa bị hắn hành hung đang chính tay làm phẫu thuật cho anh em tốt của hắn. Chỉ mong bác sĩ kia có thể không để tâm chuyện ban nãy, toàn lực cứu giúp.

Nửa giờ sau, Cao Dật Phi từ trong phòng giải phẫu đi ra, đưa bệnh nhân vào CCU tiến hành giám hộ trị liệu, song nói với Long Trấn Hùng:”Đã giải phẫu thành công, bệnh nhân cần lưu lại bệnh viện để giám sát tình hình.”

Cuối cùng, Long Trấn Hùng cúi người cảm ơn Cao Dật Phi, cũng giải thích nói:”Xin lỗi anh, bác sĩ Cao! Cảm ơn anh đã không so đo, chữa bệnh cho hắn!”

Cao Dật Phi nói:”Không cần cảm ơn, đây là công việc của tôi.”

“Chủ nhiệm Cao!” Lúc này một y tá vội vàng chạy tới xin chỉ thị xử lý một bệnh nhân khác:”Bác sĩ Trương bị hở van động mạch chủ dẫn đến xuất huyết!”

Động mạch chủ bị hở dẫn đến xuất huyết, hay bị chuẩn đón làm thành nhồi máu cơ tim cấp tính AMI, khi đau có cảm giác như có người dùng dao cứa vào tim vậy, loại đau đớn này còn lan ra đầu, bụng, chân và một số nơi khác, không thể dùng thuốc giảm đau để giảm bớt, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, có thể dẫn đến tử vong.

“Tiểu Tôn, nơi này giao cho cậu.” Cao Dật Phi nói xong một câu công đạo liền cùng y tá khác rời đi.

Bộ dáng lãnh đạo của Cao Dật Phi làm cho hình tượng của y trong lòng Long Trấn Hùng lớn thêm một phần, hắn nhìn Cao Dật Phi rời đi, vừa nói:”Bác sĩ Cao, hẹn gặp lại!”

Sau khi Cao Dật Phi rời đi, bác sĩ Tôn Tư Cẩm liền thuật lại cho Long Trần Hùng những điều cần chú ý, Long Trần Hùng đem một điều lại một điều cẩn thận nhớ kỹ, gật đầu liên tục, giống như là học sinh bị thầy giáo dạy dỗ.

Y tá giám hộ nói với Long Trần Hùng, anh em tốt của hần tức Trịnh tiên sinh đã ngủ, trong phòng CCU luôn có giám hộ 24 giờ, Long Trần Hùng có thể thông qua camera nhìn vào bên trong CCU thấy tình huống của Trịnh tiên sinh, cũng bắt đầu tin tưởng bệnh viện, liền quyết định ngày mai lại đến thăm hần.

Sau khi Long Trần Hùng về, Trịnh tiên sinh bên trong CCU lại phát bệnh vài lần, bác sĩ Tôn phải áp chế vài lần tình hình của hần mới ổn định trở lại. Mà Cao Dật Phi vừa mới tập trung cao độ tiến hành xong hai ca phẫu thuật, nghỉ ngơi một hồi liền đi kiểm tra một vòng, hoàn tất công việc đồng nghiệp buổi sáng đã chuyển giao, mới đến phòng trực ban nghỉ ngơi.

Vì sao y không trở về nhà ư, bởi vì trở về cũng không có ai. Cao Dật Phi cũng vợ đã sớm ly hôn, nguyên nhân là bởi nàng không chịu nổi việc công tác không ổn định của y. Con trai mới lên 5 tuổi Cao Tri Hành của hần cũng được gửi cho đại tẩu của y, ngày ngày cùng đại tẩu đi nhà trẻ, chỉ vào ngày nghỉ, khi Cao Dật Phi trùng hợp có thể nghỉ ngơi mới đem con trai mang về nhà.

Y bây giờ nghỉ ngơi ở phòng trực ban, bạn nhất xuất hiện tình huống không đủ người, cũng có thể thuận tiện qua xử lý. Cũng sẽ có người hỏi vì sao y là phó chủ nhiệm cũng phải trực đêm sao? Không phải có bác sĩ trực đêm sao? Đây là bởi vì, bệnh viện này là một bệnh viện lớn, thạc sĩ, giáo sư nhiều như ngôi sao trên trời vậy. Khoa nội tim mạch luôn cần có người ngồi 24 giờ, cho nên dù có là chủ nhiệm mà cũng đi trực đêm cũng là chuyện bình thường ở đây

2. Chương 2: Người Đủ Tư Cách Mẹ Kế Có Bao Nhiêu Khó Tìm

Chú thích

-Toàn bộ tiếng anh đều là của tác giả không phải ta thêm vào

Sau khi Cao Dật Phi ly hôn, đã trải qua 26 lần hẹn hò thất bại.

Bạn tốt Vương Thịnh của Cao Dật Phi suy nghĩ nát óc vẫn không nghĩ ra được, điều kiện của Lão Cao kia tốt như vậy, vì sao vẫn là hẹn hò thất bại a.

Xét về ngoại hình, diện mạo của Cao Dật Phi rất tốt, da thì trắng, thân cao 1m80, cơ bắp trên người cũng tuyệt đẹp, cũng sẽ không phô trương quá phận. Xét về bằng cấp, Cao Dật Phi tốt nghiệp tiến sĩ ở nước ngoài về. Về gia thế, được sinh ra trong gia đình y học, ba thế hệ đều cực kỳ thành công. Về công việc, đã lên đến chức bác sĩ phó chủ nhiệm, thu nhập tiêu chuẩn, có xe lại có nhà. Năm nay mới 33 tuổi, nhìn thể

nào cũng đều có thể tìm vợ đi?

Lần này là lần hẹn hò thứ 27 của Cao Dật Phi, Vương Thịnh bởi vì quan tâm bạn tốt, cho nên tự nguyện anh dũng đi cùng y, đến lúc thì tách ra ngồi riêng, đặt thiết bị nghe lén ở đó, nghe một chút Cao Dật Phi là như thế nào lúc hẹn hò lại thất bại.

Ăn tối, nhà hàng Tây cao cấp. Vương Thịnh tùy tiện kêu vài thứ, mang tai nghe, nhìn chăm chăm hướng Cao Dật Phi.

Nữ nhân vật chính Vương tiểu thư đã đến, tóc xoăn dài màu hạt dẻ, con gái nên kỹ thuật trang điểm rất tốt, đôi mắt to và đôi môi thực gợi cảm, dáng người cũng không tồi, có trước có sau. Vương Thịnh ở trong lòng yên lặng like, nhìn bề ngoài không tệ. Vương tiểu thư vừa đến, Cao Dật Phi ngồi ở chỗ kia, gật gật đầu, đơn giản giới thiệu bản thân:”Xin chào Vương tiểu thư, tôi là Cao Dật Phi.”

Vương Thịnh nhìn đến khúc này liền ra ám hiệu không ổn! Một tiểu thư mới đến là một quý ông phải kéo ghế cho người ta a! Còn ngồi ở chỗ kia giả thành đại gia làm gì! Idiot!

Bất quá cũng may, nhân viên phục vụ đã lại giúp Vương tiểu thư kéo ghế ngồi, nữ nhân vật chính liền ngồi xuống, xem ra đối với diện mạo của Cao Dật Phi vô cùng vừa lòng.

Cao Dật Phi đưa menu cho nàng, hỏi:”Cô nhìn xem muốn ăn cái gì đi?”

Khi Vương tiểu thư đang gọi thức ăn, Cao Dật Phi bắt đầu giới thiệu bản thân, câu đầu tiên của y đã đem Vương tiểu thư dọa đến ngây người:”Tôi có một đứa con trai 5 tuổi, hẹn hò chủ yếu là muốn tìm một người mẹ có thể chăm sóc tốt cho nó.”

Vương tiểu thư “Ha ha” một tiếng, Vương Thịnh biết lần hẹn hò này có khả năng rất lớn là không thành.

Lão Cao người như thế nào câu đầu tiên liền bắt đầu tự khoe điểm yếu a! Còn lấy thái độ như phỏng vấn người ta để nói chuyện! Mẹ kế của con người chẳng lẽ không phải vợ của người sao? Cứ như thế nói ra ý đồ của mình không bằng trực tiếp đi tìm bảo mẫu đi cho rồi!

Quả nhiên, Vương tiểu thư nói:”Em cần suy nghĩ về việc này một chút. Em có thể hỏi lí do anh và vợ trước ly hôn là tại sao không? Chung quy thì con trai hai người vẫn còn nhỏ như thế.”

“...Cô cũng biết đó, tôi là một bác sĩ, thời gian nghỉ ngơi cũng không cố định, đôi khi phải trực thây đêm.” Cao Dật Phi nói.

“Ân, em đã hiểu.”

“Cũng bởi vì chuyện công việc, ngày nghỉ cũng không thể cùng người thân ở bên nhau.

“Chuyện này cũng có thể lý giải được.”

“Nguyên nhân chính là như vậy, nên tôi cần một người có thể thấu hiểu, hỗ trợ công việc của tôi, hơn nữa cũng có thể đem hết những việc trong nhà xử lý ổn thoả.” Ở trong lòng Cao Dật Phi, đó chính là kế hoạch kết hôn của y, đây chính là những yêu cầu đối với đối tượng kết hôn của y, vợ trước tuy làm không được điều này, nhưng Cao Dật Phi cũng muốn gia đình mình trở nên hoàn chỉnh, cũng nguyện ý phối hợp; Nhưng là vợ trước lại chịu không nổi bỏ chạy, làm cho Cao Dật Phi có chút thay đổi, cảm giác có vài thứ trước khi kết hôn nên nói ra rõ ràng là tốt nhất.

Đúng vậy.” Vương tiểu thư gật đầu đồng ý nói.

“Nếu Vương tiểu thư không thể làm được những điều này, giữa hai chúng ta tuyệt đối không thể có hôn nhân nào.” Cao Dật Phi tổng kết nói.

Omg! Vương Thịnh hướng Cao Dật Phi quỳ lạy một phen, nói lý do ly hôn làm gì? Lão cao người đây là đi phỏng vấn, là đi phỏng vấn a??

Vương tiểu thư miệng mở to đến ngốc luôn, nàng chưa bao giờ thấy qua người nào thực tế như vậy. Lúc hẹn hò đã đưa ra mệnh lệnh này nọ, kết hôn xong có thể lãng mạng, có thể nói chuyện yêu đương sao? Ngay từ đầu đến giờ, một câu khen ngợi cũng không có, khen nàng bộ dạng xinh đẹp này nọ rõ ràng cũng sẽ không, tuyệt đối.

Bất quá nàng vẫn là quyết định trước ăn cơm, sau đó lại đi dạo, liền nói:”Em nghĩ cả hai chúng ta đều cần thời gian để suy nghĩ về điều này một chút.”

Cao Dật Phi gật đầu. Lúc này nhân viên phục vụ cũng mang đồ ăn lên. Cao Dật Phi liền bắt đầu ưu nhã ăn.

Nếu đã quyết định ăn cơm, Vương tiểu thư liền nghĩ, đối mặt với một người nhàm chán như vậy, bản thân phải tự mở ra cục diện, cố gắng làm không khí sôi động, để có thể tiếp tục cùng ăn cơm lần 2. Vì thế liền bắt đầu khen đáng về Cao Dật Phi dùng cơm thật tao nhã.

Ai biết được Cao Dật Phi lại còn nói:”Ăn không nói, uống không nói.”!! Sau đó lại tiếp tục dùng cơm.....

Lớn lên trong một gia đình y học, Cao Dật Phi bị nuôi dưỡng thành người “Ăn không nói một chữ, ngủ không nói một lời”, cho nên bữa ăn tối này không những không kéo hai bên lại gần nhau, ngược lại làm cho nữ nhân kia không còn lời nào để nói, triệt để chán ngắt.

Bản thân Vương tiểu thư vốn không chú trọng cách thức ăn uống đồ Tây. Dao nĩa bày trên mặt bàn khiến nàng không biết nên dùng cái nào mới được, chỉ có thể học bộ dáng Cao Dật Phi mà ăn. Mà Cao Dật Phi đối diện tuy rằng tư thái ưu nhã cảnh đẹp ý vui, nhưng lại khiến nàng thập phần khó chịu.

Dùng cơm xong, Cao Dật Phi vẫn là cho cô một lời tóm tắt cuối cùng: "Trước tôi có xem qua tư liệu của Vương tiểu thư, thời gian nghỉ của kế toán tương đối ổn định, tôi cảm thấy cô coi như thích hợp. Bất quá, lần gặp kế tiếp, tôi có thể đối xử với cô theo cách khác. Dù điều này không lọt tai, nhưng tôi vẫn muốn nói. Mặt cô thì đỏ, môi lại khô, mặc dù có trang điểm, nhưng trên mặt cô có vết mụn đều đã chảy mủ. Dựa vào những điều trên, ban này cô cũng không ăn nhiều rau, bản thân cô đều lo không nổi, vậy nên tôi hơi hoài nghi cô có hay không có năng lực chăm sóc thêm cho một đứa trẻ. Vậy nên tôi đề nghị cô nên ăn rau thanh đạm một chút."

!!!!

Wang Sheng ở trong lòng rít gào: Biết không lọt tai thì đừng có nói ra!! Nào có nữ nhân nào thích nghe người ta nói "Mụn trên mặt cô đều đã chảy mủ" như vậy? Muốn người ta thà thề chết chứ không muốn gặp lại y lần nữa sao?

Tuy rằng cuối cùng Cao Dật Phi còn thực chu đáo muốn đưa đối phương về nhà, bất quá, kết quả cuối cùng cũng nhận được rồi.

Thất bại lần thứ 27!!

Cao Dật Phi cũng không vì vậy mà khó chịu, thấy Vương tiểu thư tự mình đi về, cũng liền tiếp tục an nhàn ngồi ở trong nhà hàng Tây, kêu hai phần tráng miệng.

Wang Sheng thật vất vả mới đợi được đến lúc buổi hẹn hò kết thúc, lại đây chỉ tiếc rên rỉ không thành thép máng: "Cậu cái đồ ngu này! Không tưởng tượng được EQ của cậu thấp như thế, nào có ai hẹn hò như vậy? Từ chối thì thôi đi, tại sao phải nói chuyện khó nghe như vậy!"

"Mình chính là loại người như vậy, nếu không thể chấp nhận, vậy thì ngay từ đầu không cần bắt đầu." Cao Dật Phi bình tĩnh nói.

"..." Vương Sheng vốn muốn nói nếu yêu nhau rồi liền có thể vì người khác mà sẽ thay đổi bản thân, nhưng vừa nghĩ đến vợ trước của Cao Dật Phi, liền ngậm miệng lại.

"Tại sao nói EQ thấp chứ, vừa nhìn liền biết nàng là đến ăn cơm." Cao Dật Phi thấy Vương Sheng không nói gì, liền mở miệng đùa một tí.

"Phốc ha ha ha! Bác sĩ Cao, anh đúng thật là vui tính!" Một giọng nam trầm vang lên từ phía sau, Cao Dật Phi quay lại, nguyên lai là bằng hữu của Trịnh tiên sinh Long Trần Hùng. Trịnh tiên sinh nhập viện hai tuần, Long Trần Hùng thường xuyên đến thăm bệnh, thỉnh thoảng chạm mặt cùng Cao Dật Phi, cũng coi như quen biết người này đi. Hôm nay Long Trần Hùng vẫn là mang dây chuyền vàng thô thô kia, nhưng là mặc tây trang, một bộ dáng nhà giàu mới nổi.

"Long tiên sinh." Cao Dật Phi bị người ta giễu cợt, trong lòng có chút không vui, cũng chỉ tính chào hỏi đơn giản.

Không nghĩ tới Long Trần Hùng cũng ngồi xuống bên cạnh bọn họ, nói: "Bác sĩ Cao, không nghĩ tới sẽ gặp anh ở đây! Bữa hôm nay để tôi mời đi, coi như bồi tội với anh! Cảm ơn bác sĩ Cao đã không tính toán, cứu anh em tốt của tôi! Thuận tiện an ủi buổi hẹn hò thất bại của ạn, ha ha!"

Cao Dật Phi nhẹ nhàng nhú mày, hiển nhiên không thích, nói: "Này có tính là nhận hối lộ không?"

Long Trần Hùng lập tức hoảng sợ, nghĩ bác sĩ Cao chắc đang đùa, huynh đệ nhà hắn còn đang ở bệnh viện để giám sát! Lập tức sửa miệng nói: "Không tính không tính! Ta lỡ miệng mà thôi! Đây là tình bằng hữu, mời ăn cơm!"

"Kia tôi đi cùng với Vương Thịnh, hắn là bằng hữu của tôi." Cao Dật Phi nói.

"Không thành vấn đề! Bằng hữu của bác sĩ Cao chính là bằng hữu của tôi!"

Long Trần Hùng ở trong này chứng kiến Cao Dật Phi hẹn hò thất bại, nhưng trong lòng không biết làm sao lại phi thường cao hứng, kêu một chai rượu siêu đắt, bắt quả Cao Dật Phi cùng Vương Thịnh đều không uống, chỉ ăn đồ ngọt.

"Tại sao hai anh không uống rượu?" Long Trần Hùng hỏi.

Vương Thịnh đáp: "Chúng tôi ăn xong phải tới trực đêm ở bệnh viện, không thích hợp uống rượu."

"Nga." Tuy rằng Long Trần Hùng thấy bộ dáng Cao Dật Phi ăn đồ ngọt kia thực đáng yêu, bắt quả nam nhân cùng nhau ăn cơm đương nhiên phải uống rượu a. Đáng tiếc Cao Dật Phi không uống. Nếu không có thể thể bộ dáng y sau khi uống rượu mặt đỏ đỏ hồng hồng có bao nhiêu tốt đẹp đi.

Lúc này Vương Thịnh lại đưa ra một đề nghị, dù sao vị Long tiên sinh này cũng biết Cao Dật Phi đi hẹn hò rồi, liền nói: "Lão Cao nè, không bằng lần sau cậu hẹn hò cũng mang mình theo đi."

"Muốn xem để cười tôi sao?" Cao Dật Phi không vui nói.

"Đương nhiên không phải rồi! Tổ nè, kỹ thuật tán gái thiên hạ vô địch không đối thủ! Tổ biết cậu có yêu cầu nhất định, cũng không nên trong lần đầu tiên gặp mặt liền nói hết ra, cậu xem lần thất bại thứ 27 rồi đấy. Cho lên lần sau hẹn hò, liền mang một cái tai nghe, tổ bảo cậu làm thế nào, cậu làm như thế, liền dễ dàng thành công."

"Vậy cậu đi hẹn hò luôn đi cho rồi."

Vương Thịnh vội vàng cự tuyệt: "Kia không được, vợ tổ còn không đánh chết tổ sao!"

Lại khuyên: "Tớ biết cậu là có yêu cầu, nhưng lần sau phải đặt câu hỏi ẩn dụ. Cậu cũng không phải tìm bảo mẫu, đây là cưới vợ đó lão Cao! Với một người xa lạ nói chuyện trực tiếp như vậy ngược lại không tốt. Cho nên, lần sau hẹn hò tớ nhất định sẽ giúp cậu thật tốt."

Cao Dật Phi không quan trọng: "Tuỳ cậu đi."

Bàn tới bàn lui, phát hiện này giờ bỏ quên giới mời bọn y ăn cơm, liền hỏi chuyện Long Trần Hùng: "Long tiên sinh là ở đây bàn chuyện làm ăn sao?"

Long Trần Hùng thấy Cao Dật Phi chủ động cùng hắn nói chuyện phiếm, vui vẻ đáp: "Nga, đúng vậy, đang bàn về chuyện của công ty bảo an. Chà, đây là danh thiếp của tôi." Nói xong liền đem danh thiếp đưa cho Cao Dật Phi cùng Vương Thịnh.

Wang Thịnh vừa nhận danh thiếp, liền cảm thán kinh ngạc: "Oa, thì ra là Long tổng tài a! Tuổi còn trẻ như vậy nữa, thật sự là thất kính thất kính!"

Đó là một công tinh bảo an tương đối tiếng, thu nhận phần lớn đều là quân nhân xuất ngũ.

"Tôi cũng là mới xuất ngũ xong, liền tiếp nhận công ty của cha, thuận tiện giúp đỡ cho mấy anh em mới xuất ngũ khác luôn." Long Trần Hùng nói.

Mà Cao Dật Phi nhìn thoáng qua danh thiếp, cũng không có mở miệng nói chuyện, bởi vì y đang tập trung ăn kem chuối.

Cho nên lúc sau đều là Vương Thịnh cùng Long Trần Hùng trò chuyện làm sôi động không khí. Mà ánh mắt Long Trần Hùng dư quang đều là nhìn chăm chăm Cao Dật Phi đang ăn kem.

Tối hôm đó trở về, Long Trần Hùng ở nhà nằm mơ một giấc mơ làm cho tim đập liên hồi. Hắn mơ Cao Dật Phi ở nhà hắn ăn kem, sau đó đem hắn một thân lột sạch để chuẩn bệnh, một chốc lại bắt mạch cho hắn.... Buổi sáng hôm sau hắn liền tinh thần không ổn vào toilet giặt quần.

Tuy rằng cũng đã từng mộng xuân, nhưng đây là lần đầu tiên hắn mơ wet dream, mà hơn nữa lại mơ thấy một nam nhân trong wet dream đó....

3. Chương 3: Đại Lộ Đam Mỹ Số 69

Chú thích

-Đại lộ đam mỹ số 69: nguyên văn 69 chỗ này không chắc lắm, dù là qt đi nữa ai hiểu rõ chỉ ta với nha

-TOP: trong trường hợp này Cao Dật Phi dùng nó như nickname vậy haha hem phải ý ảnh như vậy đâu nha, mặc dù lấy cái tên đúng thật

*-FML: f*** my life, trong qt thì là ngoại tào, ta thấy để vậy ko hay nên dùng từ này nghĩa tương đương*

Chỉ cần là con người thì sẽ có nhu cầu nha.

Cao Dật Phi lái xe lang thang trên đại lộ này, trước khi kết hôn hắn vẫn cần tới nơi này tìm người giải quyết nhu cầu, không nghĩ tới vài năm sau nơi này toàn bộ đã thay đổi như vậy?

Đại lộ đam mỹ là nơi mở nhiều quán bar nhất trong thành phố H, trước đây nơi này là phố đèn đỏ, vài năm trước bắt đầu được tiến hành cải chính, bây giờ phụ nữ trên đường cũng không thấy xuất hiện nhiều như trước.

Y ngừng xe, tùy tiện tìm một chỗ đi vào, Cao Dật Phi nghĩ, nếu đã đến đây rồi, liền đi dạo một chút. Cao Dật Phi vừa bước vào cửa, vẻ ngoài quá xuất chúng lập tức nhận được sự chú ý của mọi người, Cao Dật Phi nhìn thoáng qua toàn bộ, cảm thấy rất kỳ quái, tại sao trong này ngay cả một nữ nhân cũng không thấy chứ?

“Chủ nhiệm Cao?” Tôn Tư Cẩm hướng Cao Dật Phi đi đến, mời Cao Dật Phi đến một chỗ tương đối tối tăm ngồi xuống, hỏi: “Chủ nhiệm Cao là hẹn gặp bạn ở đây sao?”

Cao Dật Phi thực bất ngờ khi ở đây bắt gặp Tôn Tư Cẩm. Lắc đầu nói: “Không có, tôi vài năm rồi không đến đây, không nghĩ tới nơi này lại thay đổi nhiều như thế.”

Tại nơi mà Cao Dật Phi nhìn không thấy, bàn tay giấu dưới bàn của Tôn Tư Cẩm không khỏi bồn chồn mà siết chặt đầu gối. Khi nghe Cao Dật Phi là vô tình đến đây Tôn Tư Cẩm chẳng những không có thả lỏng, ngược lại tiếp tục khấn trương, lại mời nói: “Nếu chủ nhiệm Cao đã đến đây rồi, chi bằng hai ta cùng nhau uống một ly đi?”

Tôn Tư Cẩm trở nên cực kỳ căng thẳng, Cao Dật Phi chính là cấp trên hay đi kiểm tra mọi nơi của hắn. Mà hạnh phúc ở chỗ, chính là khi Cao Dật Phi nhìn tình hình bệnh nhân của hắn, đều sẽ tán đồng với phương án trị liệu của hắn. Chỉ là không nghĩ tới tại đại lộ đam mỹ số 69 này gặp được Cao Dật Phi. Có thể cùng nhau uống rượu, liền cảm thấy có thể vượt qua căng thẳng lúc trước cùng nhau vui vẻ ~!

“Đây cũng không phải nơi làm việc nên đừng gọi tôi chủ nhiệm.” Cao Dật Phi nói.

“Vậy thì..... Dật Phi ca?” Tôn Tư Cẩm hỏi.

“Àn.” Tuy rằng có chút là lạ, Cao Dật Phi vẫn là đồng ý ở đây uống rượu, lại hỏi tiếp: “Cậu đến đây một mình sao?”

“Ách, không phải, em có bạn ở bên kia.” Tôn Tư Cẩm, cảm hướng về phía đám bằng hữu hất một cái, Cao Dật Phi nhìn qua bên kia có 6 nam thanh niên. Tôn Tư Cẩm còn nói thêm: “Chủ nhiệm Cao — Dật Phi ca lần đầu tiên đến đây, em đương nhiên muốn bồi anh rồi. Bất quá Dật Phi ca đi uống rượu lúc muộn như vậy, chị dâu không có ý kiến gì sao?”

Chuyện Cao Dật Phi ly hôn cũng không có công khai ra trong bệnh viện, chỉ có những bằng hữu thân thiết tri kỷ như Vương Thịnh mới được biết, y với Tôn Tư Cẩm chỉ là bàn chuyện công việc mà thôi.

Bất quá nếu có người hỏi tới vấn đề này, Cao Dật Phi cũng không cố ý giấu diếm, liền phủ nhận nói: “Hiện tại tôi độc thân, không có ai ý kiến.”

Nghe nói như vậy, Tôn Tư Cẩm liền kích động muốn nhảy dựng lên, lại kiềm chế ngồi xuống, hỏi: “Là vì — chị ấy biết, cho nên mới ly hôn sao?”

“Biết cái gì?”

Tôn Tư Cẩm một bên dùng mũi chân ghẹo Cao Dật Phi, một bên hạ giọng nói: “Biết anh đến nơi này tìm người.”

Cao Dật Phi đem chân lùi vào trong một chút, lại nâng mắt nhìn xung quanh, nếu gặp Tiểu Tôn ở chỗ khác đối với y mà nói, cũng rất bình thường, nhưng là ở chỗ này, từng cặp từng cặp hai người đàn ông với nhau uống rượu, liền cũng minh bạch đây là đâu. Vì thế giải thích nói: “Nguyên nhân tôi ly hôn không phải vì thế. Tôi đã vài năm không đến đây rồi.”

Tôn Tư Cẩm liền mặc kệ nguyên nhân ly hôn của Cao Dật Phi là cái gì, điều quan trọng nhất là bây giờ, vì thế không buông tha hỏi: “Dật Phi ca, vậy hôm nay anh đến nơi này, là muốn tìm một người để — tâm sự sao?”

Cao Dật Phi lập tức phủ định nói rõ: “Chỉ là tùy tiện đi dạo thôi, nơi này không quá hợp với tôi.”

Sau khi biết bên trong phần lớn là loại người nào xong, Cao Dật Phi vốn đã không quan trọng vấn đề nam nữ, lúc này y nghĩ nếu được ôm một nam hài tử thì cũng tốt thôi, qua một đêm cũng không việc gì. Nhưng đó là nếu đi đến nơi này mà không gặp Tiểu Tôn, thì việc đó mới thuận tiện hơn cho y.

“Vậy chị bằng anh đến nhà em đi, em sưu tầm rất nhiều rượu ngon trên quý, anh muốn uống cái gì đều có thể.” Tôn Tư Cẩm lại đem mũi chân nâng lên, nhẹ nhàng ma sát ống quần Cao Dật Phi.

“Tiểu Tôn.” Cao Dật Phi đẩy chân Tôn Tư Cẩm ra, đem ý tứ nói thẳng: “Tôi đến nơi này quả thật là để tìm người, nhưng chỉ là tìm một đêm, chỉ là chơi đùa, về sau tôi còn phải kết hôn, tìm mẹ cho con trai, cậu

hiếu ý tôi chứ?”

Tôn Tư Cẩm chán nản rút chân về, trong lòng đầy chờ mong hỏi:”Em hiểu rồi, cho dù chỉ là một đêm thôi cũng không sao.”

Cao Dật Phi tựa lưng trên ghế, hai tay khoanh trước ngực, cự tuyệt:”Không thể được.”

Tôn Tư Cẩm vẫn chưa từ bỏ ý định:”Em cam đoan sẽ không gây ảnh hưởng đến công việc!”

Cao Dật Phi lặp lại:”Không thể được.”

Tôn Tư Cẩm mắt không chớp nhìn chằm chằm vào Cao Dật Phi một hồi lâu, nhin xuống nước mắt sắp tràn ra, nói:”Xin lỗi anh, em nghĩ em phải về trước.” Nếu có thể, chi bằng chưa bao giờ gặp nam thần của hần ở trong này, bị nam thần biết được ý đồ của hần, lại còn bị cự tuyệt. Nếu cứ như trước đây âm thầm ngưỡng mộ y thì tốt biết bao nhiêu.

“Ừ.” Cao Dật Phi nói xong, yên lặng uống rượu, thậm chí không có nhìn Tôn Tư Cẩm rời đi.

Uống xong, tâm tình đi sẵn cũng tụt xuống một ít, Cao Dật Phi đang chuẩn bị trở về, vị trí Tiểu Tôn vừa rời đi xuất hiện một người khác ngồi xuống, tóc của hần nhuộm màu xanh, trên mặt trang điểm, cùng màu da vàng trên cổ hoàn toàn khác biệt, hần còn đánh mắt khói, trông giống như quần thâm mắt đã có nhiều năm, thân thể dị thường đơn bạc. Nếu buổi tối hần mang đồ trắng ra ngoài, cảm giác có thể giả quỷ dọa người, người nọ vừa ngồi xuống, liền áp chế thanh âm the thé thành thanh âm trầm bổng:”Hắc, soái ca, anh đi ra ngoài vui vẻ sao?”

Cao Dật Phi cự tuyệt nói:”Tôi không vui với trẻ vị thành niên.”

Người nọ giống như bị hoảng sợ, nhìn trái nhìn phải một chút, đem ngón trỏ đặt trước miệng “Suýt” một tiếng, nhẹ giọng nói:”Xin đừng vạch trần tôi!” Sau đó mới duy trì bộ dạng bình hường ngồi ngay ngắn hỏi:”Soái ca anh là làm sao phát hiện?”

“Giọng nói, dáng người,”

“Nga nga, cảm ơn, quấy rầy anh rồi.” Nói xong, thiếu niên kỳ quái này liền bỏ đi.

Cao Dật Phi cũng đang muốn rời đi, đột nhiên chỗ ngồi đối diện lại có một người ngồi xuống, có chút nho nhã, có chút đẹp trai, ước chừng hơn 30 tuổi, mang kính cận, từ tóc tai đến quần áo đều chỉnh chu tỉ mỉ, hần hướng Cao Dật Phi tự giới thiệu:”Xin chào, tôi là Minh Minh.”

“Xin chào, tôi là TOP.” Ở trong này, Cao Dật Phi quyết định dùng tên giả.

Nghe Cao Dật Phi giới thiệu bản thân như vậy, nam nhân nhoẻn miệng cười, lại nhin không được ho khan, một lúc sau mới ngừng: "Ngại quá, khụ khụ, tôi cứ vào ban đêm lại bị như vậy."

"Anh vẫn là nên đi ngủ sớm đi." Cao Dật Phi đề nghị: "Thức khuya sẽ làm cho bệnh nặng thêm. Còn có hãy hút thuốc ít thôi,"

"Khụ khụ, xin lỗi, tôi phải về rồi."

Cao Dật Phi không biết là bên trong quán bar có rất nhiều người chú ý đến y, nghĩ lựa lời, nghĩ lại sao đến gần y, bao gồm cả Long Trần Hùng và Thang Kiếm Ba.

Thang Kiếm Ba thời thời khắc khắc đều chú ý cửa ra vào, lúc Cao Dật Phi vừa tiến vào, hắn liền hướng Long Trần Hùng cười nhắc nhở: "Đừng có nghĩ đến tình nhân trong mộng của anh nữa, chỗ này nhiều người như vậy, dù sao anh cũng chưa từng thử qua, liền chọn một người về thử xe,. Nhìn kìa! Ngay cửa quán bar! Một anh siêu siêu siêu cấp đẹp trai vừa mới tới!"

Long Trần Hùng khi h bỉ nói: "Người kia của tao mới là siêu đẹp siêu tốt.... FML!" Cái người vừa mới vào kia không phải là tình nhân trong mộng Cao Dật Phi của hắn sao? Mấy ngày hôm trước mới vừa đi hẹn hò? Tại sao giờ đến quán bar này?

"Ha ha, đủ soái đi. Ai nha, đáng tiếc là có bạn rồi." Lúc đó Thang Kiếm Ba thấy Tôn Tư Cẩm đến bên cạnh Cao Dật Phi, nhìn hai người trò chuyện giống như đã quen từ trước. Long Trần Hùng nhìn kĩ lại, người kia chẳng phải bác sĩ Tôn Tư Cẩm trong bệnh viện sao? Không khỏi xốt xa suy đoán: Thì ra giữa họ có chuyện gì mờ ám chẳng?

"Ai nha, bạn của anh đẹp trai đi rồi!" Sau khi Tôn Tư Cẩm đứng dậy rời đi, Thang Kiếm Ba liền vui vẻ kêu lên: "Nếu soái ca không có bạn rồi, em đây liền qua!"

Long Trần Hùng nhin không được bóp đầu hắn một cái, khinh bỉ nói: "Bác sĩ kia thân thủ rất tốt, nói không chừng có thể thượng mầy nữa kìa."

"Không sao hết a!" Thang Kiếm Ba nói: "Dù y là 0 hay là 1, đẹp trai đến như vậy, trước lại nói mấy câu! Chậm trễ liền không có gì hết!" Dứt lời liền đến trước mặt Cao Dật Phi.

Vì thế trước mặt Cao Dật Phi liền xuất hiện người lạ mặt thứ 3 ngồi xuống, đầu tóc ngắn, dáng người to lớn, chính là tươi cười trên mặt có chút đáng khinh.

Cao Dật Phi ở trong lòng thầm bình luận, nhưng mà so sánh tổng thể, so với hai người ban nãy, thì ngoại hình không tồi.

Không đợi Thang Kiếm Ba tự giới thiệu, Long Trần Hùng liền cho hắn một đám nữa, mắng: "Mi ngay cả người của lão tử cũng dám mơ tưởng!"

“? Y chính là người trong mộng của –“

Thang Kiếm Ba còn chưa nói xong, bị Long Trấn Hùng trừng mắt một cái, Thang Kiếm Ba lập tức ngậm miệng, vội vàng giải thích rút đi:”Long đại ca, thật ngại quá, anh chậm rãi ngoạn nha, ha ha.”

Long Trấn Hùng tiếp tục trừng Thang Kiếm Ba, trừng đến tự nhiên, xong quay đầu nhìn Cao Dật Phi không biết phải nói gì.

Cao Dật Phi lại cười nói:”Người của lão tử? Tôi từ lúc nào đã thành người của cậu vậy?”

Long Trấn Hùng bị nhìn thấy lập tức ngày càng quẫn bách, nghẹn một lúc lâu, mới phun ra được hai chữ:”Đêm nay!”

Cao Dật Phi nâng mắt đánh giá Long Trấn Hùng, nói”So với người ban nay, tướng mạo đáng người của cậu cũng không kém. Đi thôi.”

Long Trấn Hùng trong lòng bất mãn, hấn vô luận là ngoại hình hay đáng đáp đều rõ ràng so với tên Thang Kiếm Ba kia tốt hơn rất nhiều cơ mà? Lúc nhận ra Cao Dật Phi đã đi một khúc xa rồi mới trì độn lên theo, hỏi:”Đi đâu chứ?”

Cao Dật Phi quay đầu, hai người bọn họ hơi thở giao nhau, cực kì gần sát:”Đi trở thành người của tôi.”

Một câu như vậy, đem Long Trấn Hùng toàn thân đều châm lửa, oán thăm: Anh con mẹ nó không nói chuyện đàng hoàng với tôi được sao, nói chuyện ở cự ly gần như vậy bảo tôi làm sao cự tuyệt chứ!!

4. Chương 4: Chương Của Đồng Thứ 4 Đã Biến Mất O[*] Cho Nên Đây Là Chương Thứ Năm

Chú thích

-Pháo hũ: kiểu như bạn bè vì lợi ích, kiểu như bạn tình, bạn giường hay gì gì đó

Sau khi làm xong, Cao Dật Phi nghĩ cảm giác làm với Long Trấn Hùng không tệ, cứ nhiên có thể từ trên khuôn mặt hung hãn của hấn nhìn ra hai phần xinh đẹp. Nếu bỏ qua chuyện lúc Long Trấn Hùng đặt cực đỉnh liền dùng tay đập nát cái bàn đầu giường mà nói liền càng hoàn mỹ hơn.

Long Trần Hùng cũng cực kỳ hài lòng, lần đầu tiên cảm nhận được cảm giác cùng người yêu trong mộng dung hoà, hạnh phúc a hạnh phúc! So với những gì hắn tưởng tượng càng thống khoái hơn biết bao nhiêu lần! Tay Cao Dật Phi như là có chứa ma lực vậy, còn chưa đụng vào hắn thì hắn đã..... Long Trần Hùng hai tai lại đỏ, nghĩ đi nghĩ lại liền dứt khoát xác định tay y chính là ma trảo không hơn không kém. Nhưng nếu Cao Dật Phi không ghét bỏ trong miệng hắn có mùi thuốc lá, sẵn sàng cùng hắn hôn môi liền càng tốt.

Nói đến thuốc lá, Long Trần Hùng lúc này thật muốn làm một điều, thế nhưng biết Cao Dật Phi không thích, cố nhịn, nói với Cao Dật Phi:”Anh thích không? Đây là danh thiếp của tôi, nhớ cất kỹ, có gì nhớ tìm tôi nha.” Tuy rằng ở bên thụ động, nhưng lại nói như mình mới là người chủ động.

Hắn là muốn lấy điện thoại của Cao Dật Phi tự lưu số mình vào. Nhưng cũng là không biết làm sao, sợ Cao Dật Phi sẽ cự tuyệt. Lúc trước gặp Cao Dật Phi hẹn hò ở nhà hàng, đã đưa một tấm danh thiếp rồi, nhưng mà Cao Dật Phi là không có liên lạc với hắn nha. Bây giờ bằng hữu nằm viện cũng đã xuất viện, Long Trần Hùng cũng không có cơ hội đến bệnh viện gặp Cao Dật Phi nữa. Cho nên hắn tính lập một mối quan hệ, để có thể cùng y thường xuyên liên lạc, sẽ không tùy Cao Dật Phi có muốn liên lạc với hắn hay không.

Danh thiếp của lão tử.....

Cao Dật Phi thấy bộ dáng hắn như vậy trông rất đáng yêu, liền cười đồng ý nói:”Được rồi.” Dưới ánh mắt chờ mong của Long Trần Hùng, đem dãy số bên trên danh thiếp lưu vào điện thoại.

Sau đó bọn họ thường hẹn gặp vài lần ~ tuy rằng đã nói trước sẽ không bàn về tình cảm, Long Trần Hùng vốn cũng bởi vì ở vài năm sinh hoạt trong quân đội, thâm nghĩ tìm một người thuận mắt giải quyết chút mà thôi, nhưng không khỏi ngày càng lún sâu vào y.

Lần thứ hai ‘đi’, Long Trần Hùng hút thuốc xong còn cố ý súc miệng, tự nghĩ một chút, thấy không có mùi thuốc lá, liền hỏi:”Này pháo hữu, lúc nào anh mới cùng tôi hôn một cái a?”

Cao Dật Phi nhú mày, che miệng Long Trần Hùng, nói:”Miệng cậu thối quá đi.”

Long Trần Hùng mới biết, nguyên lai súc miệng rồi vẫn còn mùi thuốc lá, mà bản thân hắn lại nghĩ không thấy.....

Đến lần thứ ba, Long Trần Hùng cai thuốc trước một ngày, còn dùng nước súc miệng đàn hoàng, thở ra một hơi ngửi ngửi, ơ, thật thơm! Lần này có thể thân thân đi? Trong lòng đây chờ mong hướng Cao Dật Phi thở ra một hơi, hỏi y:”Thơm không? Đến hôn một cái đi.”

Cao Dật Phi né tránh, mặt đầy ghét bỏ sững sờ nói:”Răng cậu sao lại vàng như vậy? Hút thuốc nhiều như thế lại còn không chịu đánh răng cho sạch.”

Long Trần Hùng đi vào toilet, nghe răng với cái gương, mới phát hiện răng quả nhiên không trắng, nhớ lại vẻ mặt đầy chán ghét của Cao Dật Phi, đau khổ oán thán: Ghét bỏ cái cọng lông! Ông đây mới không hiếm lạ thân thể anh đâu!

Từ trong phòng vệ sinh đi ra, Long Trần Hùng lại đặc biệt chờ mong nhin không được hỏi: "Vậy anh lúc nào mới có thể hôn tôi a?"

Long Trần Hùng cũng không biết vì sao lại đặc biệt muốn hôn y, trong tâm thì cho rằng nếu như có thể hôn liền càng giống như người yêu vậy, càng thêm thân mật nữa nha.

Cao Dật Phi lại nói: "Chờ đến khi nào rằng cậu trắng đã rồi tính."

Vì thế Long Trần Hùng kể về sau liền liều mạng đối với hàm răng của hắn hi hi ha ha chà chà ~ chà a chà ~ ~!! Đối qua mấy loại kem đánh răng tiếp tục sát sát sát ~ chờ đợi một ngày nào đó rằng hắn sẽ trắng trở lại, sau đó cắn chết y cắn chết y cắn chết y ~!

Sau câu chuyện này để không lặp lại thừa lời cảnh đánh răng của hắn, chúng ta lại nói về sau đó của Tiểu Tôn ngày hôm đó bị cự tuyệt thương tâm bỏ chạy ~

Ngày hôm sau Cao Dật Phi cảm thấy mĩ mãn đi làm, theo thường lệ đi kiểm tra từng nơi, phát hiện Tiểu Tôn bình thường vẫn giữ thái độ công tác nghiêm cẩn cư nhiên chẩn đoán bệnh sai. Bệnh nhân là một bà 80 tuổi, tức ngực, khó thở, đau ngực trái, cấp cứu, nhập viện với tình trạng được chẩn đoán hở động mạch vành.

Gọi Tiểu Tôn đến, Cao Dật Phi không quan tâm sắc mặt tiểu tuy cùng ánh mắt trốn tránh kia, tục tiếp bảo hắn chẩn đoán lại cho lão bà bà, chờ hắn làm xong, mới hỏi: "Phát hiện cái gì chưa?"

Tiểu Tôn cúi đầu, từ từ nói: "Tiếng hô hấp bên phải rõ hơn so với bên trái."

"Còn đợi cái gì nữa? Đi chụp phim chẩn đoán lại cho chính giác, trưa đến tìm tôi." Cao Dật Phi nói xong liền qua một phòng bệnh khác tiếp tục kiểm tra.

Tiểu Tôn làm theo lời y, chụp phim, xong phát hiện phổi trái bệnh nhân bị khí tràn 75% chuẩn đoán chính xác là bị tràn khí màng phổi, thật vất vả mới giải thích cho người nhà bệnh nhân hiểu, đưa bệnh nhân chuyển tới khoa phổi. Bị người nhà bệnh nhân mắng vốn, cảm xúc nhất thời thêm suy sụp.

Sau lần chẩn đoán lần này, khiến Tiểu Tôn đối với mỗi bệnh nhân đều nâng cao đề phòng, sợ lại phạm lỗi, khiến cho Cao Dật Phi phải nhíu mày. Thật vất vả mới đến giờ nghỉ trưa, hắn liền cùng Cao Dật Phi ăn cơm trưa.

Nếu nói trước kia cùng nhau ăn cơm là một loại hạnh phúc, thì hiện tại không khác gì tra tấn. Lúc Cao Dật Phi ăn cơm tuyệt không nói một lời, khiến Tiểu Tôn có một loại cảm giác bão táp đến sau sự bình lặng, trong lòng càng thêm thấp thỏm.

Cao Dật Phi ăn xong, mới nói với Tôn Tư Cẩm: "Tiểu Tôn, cậu trước tự kiểm điểm bản thân đi."

“Đúng vậy, hôm nay em đã mắc một sai lầm cực kỳ nghiêm trọng, tin vào cấp cứu chuẩn đoán, không có nghiêm túc kiểm tra tổng thể. Về sau em sẽ không như vậy nữa, đối với từng bệnh nhân đều sẽ cật lực kiểm tra, sẽ không tiếp phạm lỗi, khiến chủ nhiệm Cao thất vọng.”

Cao Dật Phi chậm rãi uống một ngụm nước, rồi mới mở miệng nói: “Tiểu Tôn, tôi trước giờ vẫn xem trọng cậu, đặc biệt cẩn thận, nghiêm túc, nhờ cậu mà công việc ta tiến hành dễ dàng hơn. Bởi vì cậu rất ít khi phạm sai lầm, đặc biệt là loại sai lầm nghiêm trọng này.”

“Chủ nhiệm Cao, em, xin lỗi –” Tiền khen hậu trách, khiến cho Tôn Tư Cẩm càng thêm hổ thẹn, hẳn nghĩ chủ nhiệm Cao nhất định sẽ rất thất vọng, nguyên lai y không có đối với hắn trước giờ nhìn như không thấy, mà còn xem trọng hắn nữa, nhưng hắn lại vì để tâm một hai câu nói của y mà gây họa lớn như thế này.....

Cao Dật Phi ngắt lời hắn, nghiêm túc nói: “Người cậu phải xin lỗi không phải tôi, mà là bệnh nhân bị chuẩn đoán sai. Không được để cảm tình cá nhân gây ảnh hưởng đến công việc, Tiểu tôn, sai lầm lần này của cậu không có gây ra hậu quả gì không thể挽回. Nhưng nếu lỡ như bị ảnh hưởng, thì khả năng sẽ có một sinh mạng chết trong tay cậu.”

Cao Dật Phi còn có thể như vậy chỉ bảo hắn, chứng tỏ Cao Dật Phi còn đặt kỳ vọng với hắn, y không có vì cảm tình cá nhân mà phủ định toàn bộ hắn, cho nên Tôn Tư Cẩm lập tức cam đoan nói: “Em đã biết sai, sau này em sẽ nghiêm túc làm việc, không phụ lại sự tín nhiệm của bệnh nhân, cũng như hy vọng của chủ nhiệm Cao với em.”

“Được rồi.” Cao Dật Phi thấy Tiểu Tôn cũng đã hiểu chuyện, cũng không có nói tiếp, chuẩn bị đứng dậy rời đi.

Tôn Tư Cẩm một lần nữa phấn chấn lên, đơn giản là vì chủ nhiệm Cao có kỳ vọng với hắn. Thấy Cao Dật Phi chuẩn bị rời đi, Tôn Tư Cẩm cũng đứng dậy, gọi y lại “Chủ nhiệm Cao! Anh có đối tượng chưa?”

Cao Dật Phi cho hắn một cái bóng lưng, thản nhiên nói: “Lúc đang làm việc không được nói chuyện cá nhân.”

“Không sao đâu mà!” Tiểu Tôn đuổi theo Cao Dật Phi nắm chặt tay lại nói: “Em đột nhiên thông suốt rồi, dù anh dó kết hôn đi chăng nữa, em cũng sẽ cố gắng!”

Cậu nghĩ cố gắng cái gì? Là trong công việc hay cái gì?

Cao Dật Phi quay đầu liếc hắn một cái, phun ra hai chữ: “Kiểm (tra) phòng (bệnh).” Ban nãy mới nói không nói chuyện cá nhân, nên Cao Dật Phi không muốn cùng Tiểu Tôn nói về vấn đề này.

Nếu y ngay từ đầu đã nói như vậy, dù có nhiều lời đi nữa cũng vô dụng.

“.... Lại kiểm tra?” Tiểu Tôn nghi hoặc nói, lập tức minh bạch:”Đúng nga, phải thường xuyên kiểm tra những phòng có bệnh nhân mang bệnh nặng. Chủ nhiệm Cao em theo anh!”

Sau này Cao Dật Phi phát hiện, thái độ khi làm việc của Tiểu Tôn ngày càng nghiêm túc, đối với lời của y trước sau tuân mệnh, nên cũng không quản hấn nữa.

Mấy tuần sau, trung tâm mai mối lại giới thiệu đến một cô gái, điều kiện không tồi, liền cùng Vương Thịnh đi gặp nàng.

Dưới sự chỉ đạo của Vương Thịnh, lần hẹn hò này cuối cùng cũng thành công, sau đó Cao Dật Phi hẹn hò vài lần với nàng, cả hai bên đều rất vừa lòng.

Tuy rằng y và Long Trần Hùng sương nước chi duyên, nhưng đối với Cao Dật Phi mà nói, nếu lúc trước đã bảo không yêu đương, như vậy thì y vẫn là nên đi xem mắt, nên kết hôn liền kết hôn, không có bất cứ chướng ngại tâm lý nào.

Bất quá cũng vì điều này mà dần dần y và Long Trần Hùng liên lạc với nhau càng ít đi, vốn một tuần hẹn gặp hai ba lần, nhưng sau khi Cao Dật Phi hẹn hò cô gái này, một tuần cũng không gặp được một lần.

Long Trần Hùng hấn sao có thể nhịn nổi? Vừa mới bị khai bao không lâu trước đó thôi nha, không khỏi gọi điện hẹn y. Cao Dật Phi lại nói:”Tôi mời cậu đi ăn cơm, chúng ta gặp mặt cũng không nhất thiết phải hẹn ở khách sạn.”

Long Trần Hùng tức khắc vui như nở hoa, đem sự mất mát một tuần không gặp ném qua một bên, nghĩ: Y hẹn hấn đi ăn cơm nha!! Đây là giai đoạn thăng cấp từ bạn tình thành người yêu sao?

Long Trần Hùng chưa bao giờ nghĩ bữa cơm này đến liền ăn ăn không, nên đem một thân sửa soạn đến soái soái, vuốt mái tóc dài không bao nhiêu vài lần, nhìn hàm răng giống như trắng thêm ra, nhìn gương luyện tập cười như thế nào mới đẹp, lại xịt xịt nước hoa, hát một bài hát thiếu nhi liền xuất phát.

Cao Dật Phi thấy bộ dáng vui vẻ của Long Trần Hùng, lời nói đã chuẩn bị sẵn nghẹn lại, quyết định để cuối buổi rồi mới nói. Suy cho cùng cũng nên chấm dứt mối quan hệ này, xong bữa ăn tương đối im lặng này, y còn chưa mở miệng, liền thấy Long Trần Hùng cực kỳ chờ mong nói với y:”Chúng ta đi.... Làm nóng người thôi.”

“....” Cao Dật Phi trầm mặt một chút, quyết định đi thẳng vào vấn đề:”Tôi xem mắt thành công rồi.”

”???!! ” Một câu này đem Long Trần Hùng từ thiên đường ném xuống địa ngục. Long Trần Hùng phản ứng không nổi, tình nguyện nghĩ mình nghe nhầm, hỏi:”Anh nói cái gì cơ?”

“Tôi xem mắt thành công rồi, đối phương là một cô gái tốt. Cô ấy là giáo viên dạy tiểu học, có rất nhiều thời gian, sẽ chăm sóc tốt cho đứa nhỏ. Chúng tôi đều cảm thấy hài lòng với đối phương, có lẽ sẽ kết hôn

năm nay. Cho nên, chúng ta làm bạn đi.”

“Khốn kiếp!!” Long Trần Hùng mắng.

Lời này Long Trần Hùng rất cuộc nghe hiểu, thì ra Cao Dật Phi đến tìm hắn để cho hắn một đá! Bạn em gái mi! Tuy đã nói sẽ không có tình yêu, chỉ giải quyết nhu cầu, nhưng là, nhiều lần vành tai và tóc mai chạm vào nhau, thật sự một chút tình cảm cũng không có sao? Hừ, muốn chấm dứt liền chấm dứt, thượng ông đây dễ dàng như vậy sao?

..... Hình như là thật sự rất dễ dàng.

Trong lòng lác lõng, không can tâm, từng chút từng chút uỷ khuất ập đến, Long Trần Hùng kiềm chế không thất thố ra ngoài, miêng cường ném một câu:”Anh cứ chờ xem ông đây đi!”

Giống như để giữ tôn nghiêm sau khi mắng chửi người ta, sau đó hắn liền xoay người bỏ đi.

5. Chương 5: Long Trần Hùng Nghịch Ngợm O

Chú thích

Trong này bên dưới có một đoạn tác giả viết ntn mình không hiểu ý lắm nên xin phép để như vậy, vì ta nghĩ phải chăng là tiếng hờn?

- MUA

-Tiểu Tri Hành ở trên mặt Cao Dật Phi moah một phát

Còn một vấn đề nữa là việc xưng hô thúc thúc hay chú ta sẽ tùy chỗ sử dụng vì nếu không gọi Long Trần Hùng là chú Long thì hơi gê, mà tùy chỗ đặt thúc thúc không hợp. Nên ta sẽ tùy chỉnh từng chỗ theo ý mình.

Long Trần Hùng bỏ đi, Cao Dật Phi cũng không đuổi theo, mà tiếp tục ngồi ở chỗ kia, không nhanh không chậm ăn kem chuối.

Cũng tại nhà hàng này, nhưng kem chuối lần này ăn không ngon như trước, vào miệng y chỉ thấy lạnh, không ngọt.

Long Trần Hùng thực sự là một bạn giường hợp ý y, cứ như vậy buông tay quả là có chút tiếc nủi, nhưng có rất nhiều chuyện không thể vì không nỡ buông tay liền có thể tiếp tục giữ lại, con trai hẳn cần một gia đình hoàn chỉnh.

Mất thấy Long Trần Hùng đối y ngày càng mê luyến, nếu y phải kết hôn, như vậy thì, vào thời điểm hiện tại cắt đứt suy nghĩ của hẳn là tốt nhất.

Cao Dật Phi cứ nghĩ nói rõ ràng ra như vậy rồi, Long Trần Hùng ít nhất sẽ biến mất một đoạn thời gian, không nghĩ tới sáng hôm sau, vừa mới mở cửa, liền phát Long Trần Hùng đứng ở cửa, Long Trần Hùng vừa thấy y, liền nhếch miệng nhe răng với y:”Yy –“

Cao Dật Phi:”?”

“Răng của tôi trắng không? Y–” Long Trần Hùng tiếp tục nhe răng.

“.....Trắng.” Cao Dật Phi không nói gì nữa, nghĩ: Cậu sáng sớm đến đây là để cho tôi xem răng sao?

“Hắc, anh hứa với tôi rồi! Răng tôi trắng rồi anh sẽ hôn tôi nha!! [*/ *]” Long Trần Hùng làm như tối hôm qua cái gì cũng chưa xảy ra, bây giờ còn cười nói yêu cầu ra.

Long Trần Hùng suy nghĩ kỹ càng rồi! Chẳng lẽ hàm răng cực kỳ trắng của lão tử giờ lại bỏ đi?! Cao Dật Phi không phải đang tìm người giúp hẳn chăm sóc con trai sao! Bạn nhỏ này mới 5 tuổi, bản thân vốn là một người lính, đương nhiên chăm sóc đứa nhỏ này cũng được đi? Hẳn còn là ông chủ nữa, muốn làm cái gì cũng được hết, so với đồ giáo viên tiểu học bỏ đi kia tốt hơn nhiều.

Cao Dật Phi còn chưa từ chối, một hài tử từ phía sau nhảy ra, chính là con trai y – Cao Tri Hành.

Cao Tri Hành không hiểu gì ngẩng đầu lên nhìn bọn họ nói:”Ba ba, hứa với người ta rồi thì phải thực hiện nha!”

Long Trần Hùng cười, ngay cả con trai anh cũng giúp tôi! Tiểu tử này quá đáng yêu a! Tiểu thiên sứ tình yêu của ta

Cao Dật Phi không nói gì, hỏi Tiểu Tri Hành:”.....Chuyện này không cần vội, con chuẩn bị xong chưa?”

Cao Tri Hành nói:”Con đều chuẩn bị xong hết rồi! Giày cũng đã mang rồi nè!”

“Ừ.” Cao Dật Phi xách Cao Tri Hành và một cái ba lô nhỏ ra ngoài, dùng chìa khoá khoá cửa lại.

Long Trần Hùng hỏi:”Chúng ta đi đâu vậy?” Long Trần Hùng không có hỏi hai người đi đâu, mà là chúng

ta đi đâu, tuyên bố đi cùng.

“Đi sở thú đó nha!” Cao Tri Hành trả lời lại, lại hỏi:”Chú cũng đi sao?”

“Đương nhiên cùng đi a!” Long Trần Hùng hưng phấn nói. Thuận tiện có thể chứng minh mình có thể giúp Cao Dật Phi chăm sóc đứa nhỏ này đi!

Cao Trần Hành nghi ngờ hỏi:”Nhưng mà chú là ai vậy?”

Cao Dật Phi đã đóng xong cửa, liền giới thiệu:”Đây là Long Trần Hùng, đây là con tôi Tri Hành. Tri Hành, chào thúc thúc đi.”

“Cháu chào Long thúc thúc.”

“Ngoan.”

“Long Trần Hùng.” Cao Dật Phi hỏi hần:”Cậu cũng đi sở thú sao?”

Long Trần Hùng lập tức đáp:”Đi cùng với anh đó a!” Trong lòng khoái trá tưởng tượng cảnh ba người một nhà ở công viên chơi thật quá mỹ diệu ~~! Trên mặt lại bày ra biểu tình “Nếu anh không cho người ta đi cùng, người ta liền khóc ngất ngay tại trước nhà anh!”

Đọc hiểu biểu tình trên mặt Long Trần Hùng, Cao Dật Phi thỏa hiệp nói:”.....Vậy được rồi.” Trước mặt con trai cũng không nên nói nhiều quá, coi như mang hai đứa con nít đi đi.

“Yay! [*o *o] ” Bộ dáng hưng phấn kia của Long Trần Hùng thoát nhìn còn hạnh phúc hơn cả Tiểu Tri Hành ~!

Vốn là một nhà ba người bọn họ cùng xuất hành, đáng tiếc lúc Cao Dật Phi lên xe nhận được điện thoại cấp cứu từ bệnh viện, do dự nhìn Tiểu Tri Hành chỉ có ngày thứ bảy hôm nay mới có thể cùng y ra ngoài vui chơi.

Tiểu Tri Hành kéo ống quần Cao Dật Phi, hỏi:”Ba ba phải đi làm việc sao?”

Cao Dật Phi ngồi xuống, nhìn Tiểu Tri Hành nói:”Đúng vậy, xin lỗi Tri hành, ba ba đưa con đến nhà bác được không?”

Tiểu Tri Hành ở trên mặt Cao Dật Phi moah một phát, nói:”Ba ba. Hôm nay con muốn đi chơi với ba ba,”

Cao Dật Phi an ủi nói: "Lần sau ba ba cùng con đi sở thú,"

"Oh." Tiểu Tri Hành thập phần uể oải.

Long Trần Hùng ngắt lời nói: "Hay là để tôi dẫn Tiểu Tri Hành đi sở thú chơi đi, anh đưa nó về rồi quay trở lại bệnh viện tốn biết bao nhiêu thời gian a? Tiểu Tri Hành ngay cả ba lô đều mang, giờ nói không đi, có bao nhiêu huyệt hổng a!" Lại hướng Tiểu Tri Hành nói: "Vừa hay chúng ta đều đi sở thú, có phải không nè?"

Tiểu Tri Hành nghi hoặc nghĩ nghĩ: "Hình như là vậy nga."

Long Trần Hùng cũng ngồi xuống, rèn sắt khi còn nóng hỏi Tiểu Tri Hành: "Muốn đi sở thú chơi không?"

Tiểu Tri Hành gật đầu: "Muốn!"

Long Trần Hùng thấy Tiểu Tri Hành đáp ứng, biết tác chiến đã thành công! Thu phục được con y, không phải liên tục Cao Dật Phi sao! Vì thế lại nói với Cao Dật Phi: "Anh yên tâm, tôi từng làm lính, nhất định sẽ đem Tiểu Tri Hành hoàn chỉnh mang về trả anh!"

Nếu Long Trần Hùng đã chủ động như vậy, Cao Dật Phi cũng không khẳng khái muốn đưa Tri Hành đi nhà bác nữa, liền nói với Tiểu Tri Hành: "Tri Hành, vậy Long thúc thúc mang con đi sở thú chơi đi. Phải nhớ nhất định phải nắm chặt tay Long thúc thúc, không được để hấn chạy loạn khắp nơi, phải đem y an toàn về cho ba ba, biết không?"

Tiểu Tri Hành đáp ứng nói: "Dạ biết!" Nói xong liền cầm tay Long Trần Hùng, giơ lên trước mắt Cao Dật Phi lắc lắc, nói: "Con sẽ xem chừng chú ấy!"

Cao Dật Phi lại nói với Long Trần Hùng: "Tôi nói với nó như vậy là để cho nó có một chút trách nhiệm, xin cậu không cần để ý."

"Không có gì, tôi hiểu mà."

Cao Dật Phi lại đưa một xấp tiền mặt cho Long Trần Hùng, nói: "Đây là phí chăm sóc con trai tôi, hôm nay vất vả cho cậu rồi."

Long Trần Hùng đem tiền đẩy trở về, mắng: "Bà mẹ anh! Con trai anh không phải là con tôi sao! Tôi đến đi chơi với anh sao lại có thể không mang tiền? Anh mau lên xe đi đi, lão tử có xe rồi!"

Cao Dật Phi lại không yên tâm nói một câu nữa: "Không được uống rượu."

Nhìn Long Trần Hùng bình thường rất bình thường, vừa uống rượu liền sẽ không khống chế được, tỷ như

lần đầu gặp mặt đã muốn đánh y.

Long Trần Hùng đồng ý nói: "Anh yên tâm đi, tôi còn phải lái xe mà, không uống rượu."

Cao Dật Phi thấy bộ dạng thề sắt thề son của hắn, lo lắng trong lòng tạm thời buông xuống, lái xe trở về bệnh viện.

Mà bên này Long Trần Hùng và Tiểu Tri Hành cùng nhau đến sở thú.

Long Trần Hùng nghĩ, chăm sóc con nít cũng quá đơn giản đi! Hắn từng quản lý một đám binh lính không nghe lời, một đứa nhỏ mới 5 tuổi, trước mặt ba ba hắn còn ngoan như vậy, chẳng phải rất dễ dàng sao?

Thế nhưng bạn nhỏ Cao Tri Hành này so với Long Trần Hùng còn trưởng thành hơn nhiều!

Tỷ như lúc dừng xe tại sở thú rồi ~

Long Trần Hùng thấy ba lô của Tiểu Tri Hành, đối với một đứa nhỏ thì có điểm nặng, liền nói: "Thúc thúc giúp con lấy nha."

Tiểu Tri Hành cự tuyệt nói: "Không cần! Đồ của cháu cháu muốn tự mình lấy!"

Tỷ như lúc qua đường ~

Tiểu Tri Hành dùng lực kéo tay Long Trần Hùng, nói: "Long Trần Hùng, đang đèn đỏ không được qua đường! Đèn xanh mới được băng qua!"

"Ách." Nhưng đường này không có xe mà! Hơn nữa tại sao mi lại gọi họ tên đầy đủ của lão tử ra, phải gọi thúc thúc chứ!

"Long Trần Hùng, không được nghịch ngợm đạp nắp cống, sẽ rớt xuống đó!"

"Ách." Hắn nào có nghịch ngợm đạp nắp cống!

Tỷ như tại bên trong sở thú ~

"Long Trần Hùng, ở đây nhiều người lắm, phải nắm chặt tay cháu, theo sát cháu, không được ham chơi kéo đi lạc!"

“Nga, được rồi.” Long Trần Hùng nhin! Chết tiệt, đây mới là lời ta dùng để nhắc nhở mi nha!

“Cháu nói chú nghe nè, nếu chú không cẩn thận đi lạc, a, cho chú một đồng xu này, cầm đi! Ân, sau đó chú đến buồng điện thoại công cộng bỏ vào, gọi điện thoại tìm chú cảnh sát mang chú về nhà nga! Chú có biết đây là đâu không?

“..... Sở thú.”

“Ân, được, cũng không có gì quá.” Tiểu Tri Hành tổng kết nói.

Long Trần Hùng cũng không quá ngạc nhiên lúc này đang:*&*&%*#!! Thằng nhóc thú, ta đây là lái xe mang mi đến đây nha!

Tỷ như thật vất vả mới đến lúc ăn cơm ~

Một buổi sáng đều là tiểu tử này thích chỗ này liền mang hắn đi theo, còn trước tiên hỏi hướng dẫn viên tỷ tỷ ở đâu, lúc nào sẽ xem xiếc linh tinh, đôi mắt linh hoạt, quả nhiên là con trai Cao Dật Phi. Đến lúc ăn trưa, Long Trần Hùng quyết đoạt lại quyền làm chủ, trong lòng nghĩ con nít không phải đều thích ăn những thứ chiên rán giòn giòn sao, liền hỏi:”Trưa nay chúng ta ăn ở đây đi.”

“Cháu có mang theo bánh mì ăn rồi, ăn xong còn phải xem xiếc nữa.” Tiểu Tri Hành thấy hai tay Long Trần Hùng trống không, hỏi:”Chú không mang theo bánh mì sao, cháu chia một nửa cho chú ăn này!”

Long Trần Hùng nhìn Tiểu Tri Hành móc ra một cái bánh mì kẹp nhỏ nhỏ, hắn đây một ngụm liền có thể cắn hết! Liền nói:”Cảm ơn, chú có mang tiền, có thể tự mua.”

Đến lúc Long Trần Hùng mua đồ ăn xong chuẩn bị ăn, Tiểu Tri Hành lại nói:”Trước khi ăn cơm phải làm cái gì nhỉ?”

“Làm cái gì? Cầu nguyện sao?” Long Trần Hùng hỏi.

“Trước khi ăn cơm phải rửa tay ni! Ba ba với mẹ mẹ chú không có dạy chú sao? Lần này cháu bày cho chú, lần sau chú phải nhớ tự mình rửa tay nga!”

&&%*#!! Long Trần Hùng muốn rống lên: Ta không phải bạn ở trường mẫu giáo của mi!

Tuy rằng Long Trần Hùng muốn lớn tiếng phản bác Tiểu Tri Hành, đánh nó một cái, cho nó lại tiếp tục âm ỉ này! Nếu con hắn dám nói chuyện với hắn như vậy hắn liền đã sớm ném nó đi! Nhưng trước mặt hắn là con trai bảo bối của Cao Dật Phi, vạn nhất hắn nổi khùng rống to dọa chạy con trai bảo bối thì sao? Hắn còn trông cậy vào tiểu tử thú này giúp hắn thu phục Cao Dật Phi nha! Chứ thằng nhóc này nhỏ xíu như vậy, một đầu ngón tay cũng có thể bóp chết, nhưng là thôi đi. Cho nên như thế nào cũng không được, phải

khiêm tốn nhận sự dạy bảo từ Tiểu Tri Hành.

Rốt cuộc cũng kết thúc buổi đi chơi tại sở thú, Tiểu Tri Hành mệt đến buồn ngủ, Long Trần Hùng liền ôm Tiểu Tri Hành đến bãi đỗ xe, ai biết được trên đường gặp phải cảnh sát. Cảnh sát thấy Long Trần Hùng bộ dạng hung hăng cường tráng, còn ôm một đứa bé đang ngủ, liền chặn hãm lại, hỏi: "Tiên sinh, mời ngài trình giấy chứng minh dân ra."

Kỳ thật cảnh sát chặn hãm lại cũng không kỳ lạ, Long Trần Hùng giờ phút này vẫn là một mái tóc ngắn ngắn, mà loại người để kiểu tóc này, không phải quân nhân thì phần lớn chính là phạm nhân.

Long Trần Hùng yên lặng lời chứng minh dân ra — chẳng lẽ ngoại hình ta giống như kẻ xấu lắm sao!!

Lúc này Tiểu Tri Hành tỉnh dậy, chào hỏi cảnh sát thúc thúc: "Cảnh sát thúc thúc hảo."

Cảnh sát thúc thúc hỏi: "Xin chào anh bạn nhỏ, cậu có biết người đang ôm cậu không?"

"Chú ấy tên là Long Trần Hùng, ba ba cháu bảo cháu dẫn chú ấy đi chơi, sau đó phải dẫn chú ấy về nhà." Tiểu Tri Hành đáp.

Cảnh sát lúc này mới yên tâm đem chứng minh trả cho Long Trần Hùng rồi đi.

Sau khi cảnh sát rời đi, Long Trần Hùng một bên lái xe trở về nhà Cao Dật Phi, một bên suy nghĩ: Tuy thằng nhóc này cả ngày hôm nay chọc hãm tức chết hãm, nhưng không thể phủ nhận tiểu tử này rất dễ thương, làn da trắng nõn giống hệt ba ba Cao Dật Phi của hãm. Từ trong đôi mắt kia có thể nhìn thấy bóng hình Cao Dật Phi, không biết Cao Dật Phi trước đây trông như thế nào?

Chạng vạng, Tiểu Tri Hành ở trên xe ngủ xong một giấc, bây giờ cực kỳ phấn khởi! Vừa thấy Cao Dật Phi đến liền lập tức đem Long Trần Hùng đưa đến trước mặt y. Nói: "Ba ba, hôm nay ta đã hoàn thành nhiệm vụ rồi!"

"Ngoan lắm."

Tiểu Tri Hành còn tranh công nói vớ Cao Dật Phi: "Ba ba, con nói nghe nga, Long Trần Hùng thực nghịch ngợm! Ta phải quản hãm rất mệt nha! Còn dạy chú ấy không được vượt đèn đỏ, không được đạp nắp cống, trước khi ăn cơm phải rửa tay! Ta còn cứu Long Trần Hùng từ trong tay chú cảnh sát nữa! Ba ba, ta rất giỏi phải không?"

Cao Dật Phi có chút ngoài ý muốn liếc nhìn Long Trần Hùng.

Long Trần Hùng nghịch ngợm: Anh anh anh, tiểu tử thú vị, mi một chút cũng không dễ thương!! Mi như vậy làm sao ta có thể dám nói với ba ba mi ta có thể chăm sóc tốt mi a!!

6. Chương 6: Ở Bên Nhau ! Thử Việc

Chú thích

-Thân thân: chính là hôn môi đó mà để như vậy dễ thương hơn, phù hợp lứa tuổi =)))

-Chuyển chính: kiểu như chuyển từ thử việc thành nhân viên chính thức

Tuy rằng Long Trần Hùng thực nghịch ngợm, bất quá, xét thấy Long Trần Hùng lúc y không rảnh rồi liền mang theo con trai y vui chơi một ngày trời, Cao Dật Phi cũng không nỡ đem Long Trần Hùng đuổi đi, đành phải mời Long Trần Hùng đi nhà hàng ăn tối.

Ăn tối xong, Cao Dật Phi hỏi Long Trần Hùng: "Tôi đưa cậu về nhé?"

Long Trần Hùng biết kế hoạch tác chiến giúp Cao Dật Phi chăm sóc con trai đã thất bại, dọa người ta muốn quăng hắn đi! Đồng thời hắn cũng cảm thấy cô đơn cực kỳ, muốn trò chuyện cùng Cao Dật Phi, cho hắn một lời đánh giá, để hắn về sau có thể thay đổi, liền nghiêm túc nói: "Tôi muốn nói với anh chuyện này."

"Được rồi." Cao Dật Phi đương nhiên biết Long Trần Hùng muốn nói cái gì với y tiếp theo, biểu hiện hôm nay của Long Trần Hùng đã quá rõ ràng rồi. Ngày hôm qua y còn có thể kiên quyết từ chối, hôm nay thế nhưng lại có chút dao động.

Cao Dật Phi sao có thể không biết, con trai hắn sở dĩ có thể lên mặt như vậy, nguyên nhân lớn nhất đó chính là Long Trần Hùng vốn hay xúc động hung dữ, lại đối đãi với con y nuông chiều quá mức cẩn thận, mới có thể để Tiểu Tri Hành chiếm vị thế chủ đạo mọi nơi.

Mà Long Trần Hùng cẩn thận đến như vậy, không phải là vì do thích y sao?

Còn đem mỗi một lời hắn nói ghi nhớ cẩn nhận, nghiêm túc thay đổi bản thân để đến với y, tỷ như vì thật sự muốn y hôn hắn, hắn liền cai thuốc đánh răng.

Tuy là thế, Cao Dật Phi cũng không có đem sự dao động của bản thân thể hiện ra ngoài, mà là trước hết chăm sóc con trai cho tốt, chơi với Tiểu Tri Hành một lúc, giúp Tiểu Tri Hành tắm rửa, lại kể một câu chuyện trước khi đi ngủ cho Tiểu Tri Hành,哄 Tiểu Tri Hành ngủ, rồi mới từ phòng của Tiểu Tri Hành đi ra, nói chuyện với Long Trần Hùng mặt đầy ríu rít.

Bởi vì tính chất công việc, thời gian nghỉ ngơi của Cao Dật Phi cũng không cố định, thật khó khăn mới có một ngày thứ bảy để nghỉ ngơi, mới đem Tiểu Tri Hành từ nhà đại ca y đón về, cho nên y cực kỳ trân trọng khoảng thời gian được ở bên cạnh Tiểu Tri Hành. Cho nên lúc trước dù là đi xem mắt hay là hẹn với Long Trần Hùng, cũng chưa bao giờ định vào ngày thứ bảy.

Tính cả thời điểm lúc y chưa ly hôn, thời gian ở bên cạnh với Tiểu Tri Hành cũng không nhiều. Vợ trước của Cao Dật Phi – Bàng Lỵ Lỵ là một nữ nhân cực kỳ chú trọng sự nghiệp, lúc Tiểu Tri Hành mới hơn ba tuần tuổi, liền chủ động xin công ty điều đến thành phố khác để khai hoang mở rộng tiền đồ, điều này làm cho gia đình của y hoàn toàn tan vỡ. Mà cha mẹ của Bàng Lỵ Lỵ so với việc chiều cố đứa cháu ngoại, thì càng thích chơi mạng chược hơn, còn mời một đồng bạn già về nhà chơi, một khi đã trầm vào trò chơi, liền sẽ đem Tiểu Tri Hành bỏ qua một bên. Cao Dật Phi đương nhiên không thể làm vậy, đành phải nhờ đại tẩu chăm sóc giùm con trai mình.

Mà đại ca với đại tẩu Cao Dật Phi ở cùng cha mẹ y, nhà bọn họ thì lại cách xa nhà y, cho nên Cao Dật Phi chỉ có thể vào mỗi cuối tuần trở về đó thăm con.

Đại ca Cao Dật Phi thì đối xử với mọi người cực kỳ hào phóng khảng khái, nhưng đại tẩu thì có chút so đo. Cao Dật Phi vẫn nhớ rõ lần đầu Tiểu Tri Hành đến nhà đại tẩu ở, đại tẩu liền yêu cầu y đưa một ngàn khối, bảo muốn đưa Tiểu Tri Hành đến công viên chơi. Bàng Lỵ Lỵ sau đó còn âm ỉ nói với y nhiều lần, công viên kia là miễn phí vé cho trẻ em cơ mà. Nhưng cuối cùng vì không ai có thể mang theo Tiểu Tri Hành bên mình, Cao Dật Phi còn có biện pháp nào khác nữa đâu? Biết rõ đại tẩu y tính toán, cho nên Cao Dật Phi mỗi tháng liền cấp nằng một số tiền lớn, còn gọi giúp việc lên xử lý việc nhà cửa, hy vọng Tiểu Tri Hành có thể ở nhà bọn họ sống thoải mái một chút.

Cao Dật Phi cũng từng nghĩ đến việc tự chăm sóc Tiểu Tri Hành, mời một người giúp việc đến chăm sóc Tiểu Tri Hành, nhưng lại lo lắng không có ai quản người giúp việc kia, người đó sẽ đối xử không tốt với Tiểu Tri Hành. Nên vẫn là đại ca ở trong nhà, thêm có cha mẹ hỗ trợ chăm sóc thì yên tâm hơn. Cho nên Cao Dật Phi mới quý trọng thời gian ở cùng con trai như vậy, vẫn luôn một mực hy vọng có thể tìm về được một người, để có thể trở về ngôi nhà mang tình gia đình, để một nhà ba người hạnh phúc vui vẻ.

Về phần người đó là nam hay là nữ — Cao Dật Phi cũng chưa bao giờ nghĩ đến, có một nam nhân nào sẽ vì y mà can tâm tình nguyện đem sự nghiệp gác lại, dành tất cả thời gian chăm sóc gia đình.

Mà giờ phút này, lại có một nam nhân đan ngồi nghiêm chỉnh, bàn tay khấn trương đặt trên đầu gối, mồ hôi trong lòng bàn tay đem quần thấm ướt một chút. Thấy Cao Dật Phi cuối cùng cũng xong với Tiểu Tri Hành, bước ra, liền đem lời đã chuẩn bị cả một đêm nói ra: "Tôi lúc về đã suy nghĩ thật nghiêm túc, anh tìm ai cũng được cả, nhưng không thể tìm nữ nhân."

"Tại sao?" Cao Dật Phi hiển nhiên không nghĩ tới Long Trần Hùng vừa mở miệng sẽ nói chuyện này, chỉ cho rằng Long Trần Hùng sẽ chính thức thổ lộ với y.

Long Trần Hùng mười phần chắc chắn khẳng định nói: "Bởi vì nữ nhân sẽ sinh con a! Anh nghĩ xem, nếu một nữ nhân khi có con của mình rồi, sẽ còn đối xử tốt với Tiểu Tri Hành sao? Cô ta sẽ không mang tâm tư với Tiểu Tri Hành sao, ví dụ như khâu vá cửa sổ để mình quần, rồi cho con ruột của cô ta sao? Cô ta đương nhiên sẽ nghĩ như vậy a, tại sao lại có thể đối xử tốt với con của người khác nha?%%&%%*....." Cuối cùng, Long Trần Hùng một ngụm kết luận: "Tóm lại, không phải mẹ ruột thì không phải là mẹ tốt."

“Nếu bọn tôi không sinh con thì sao?” Cao Dật Phi nhin cười hỏi.

Long Trần Hùng mặt đầy rối bời, hoang mang nói: “Anh trước kia một tuần tìm tôi hẹn những ba lần, tần suất cao như vậy, sao lại để không ra được?”

Cao Dật Phi: “.....”

Long Trần Hùng thấy Cao Dật Phi bị hấn thuyết phục không thể nói gì, liền tiếp tục đẩy mạnh tâm bocc bản thân: “Nói tóm lại, anh tìm nữ nhân sẽ không tốt cho Tiểu Tri Hành, phải tìm nam nhân. Còn nói về việc tìm nam nhân, còn không bằng tìm tôi đâu! Tâm tính tôi rộng rãi, không có như mẹ kế một bụng tiểu nhân. Tôi còn là ông chủ nữa, có rất nhiều thời gian rảnh, tuyệt đối có thể chiều cổ tốt Tiểu Tri Hành. Tuy rằng hôm nay tôi không chăm sóc nó tốt lắm, nhưng tôi sẽ cố gắng thay đổi! Cao Dật Phi, tôi thích anh, tôi muốn được ở bên cạnh anh, cho anh ăn, cho anh ngủ, chăm sóc con cho anh, anh có thể tiếp nhận tôi không?” Nói xong, Long Trần Hùng hai mắt ngập tràn chờ mong gắt gao nhìn Cao Dật Phi chăm chú. Bao nhiêu mong chờ bày hết trên mặt, hai tay lại siết chặt quần. Hấn là như vậy hèn mọn cầu xin y, Cao Dật Phi nếu như nói không thể, kia hấn thật muốn khóc ra ngay tại chỗ.

Cao Dật Phi nhìn bộ dáng trông ngóng kia, không đành lòng thẳng thừng từ chối, liền nói: “Mặc dù Tiểu Tri Hành nói cậu thực nghịch ngợm, nhưng cậu vẫn là có mặt tốt.”

Long Trần Hùng càng chờ đợi khúc sau hơn, càng thêm khẩn trương: “Vậy rốt cuộc là sao? Anh thích tôi không?”

Cao Dật Phi đến trước người Long Trần Hùng, nhớ đến hình ảnh sáng nay Long Trần Hùng nhe răng muốn thân thân với y, đột nhiên cảm thấy hấn thực đáng yêu, liền cúi người xuống, nắm cầm Long Trần Hùng, cắn môi của hấn một cái, nói: “Tôi cũng thích cậu, cậu thực đáng yêu,”

Cao Dật Phi quả thực thích hấn, không chỉ là vì sự phù hợp thể xác, mà còn là vì sự đáng yêu của hấn. Lúc ở bên cạnh hấn, liền không nhin được mà bật cười.

Cao Dật Phi đây là lần đầu không có thực hiện theo khuôn phép, từ trước đến nay, y là định sẵn ra những điều phải làm, cho nên mới thực hiện, không phải thích cái gì liền làm việc đó. Ví dụ như chuyện cố gắng học tập, như là chuyện chuyên tâm làm việc, như là cưới vợ sinh con, đều là những chuyện Cao Dật Phi cho rằng phải làm. Nhưng đây là lần đầu tiên, y không xác định được rõ ràng, chỉ là y cảm giác chuyện này thật tốt, cho nên quyết định cùng Long Trần Hùng thử xem một lần.

Lại nói đến Long Trần Hùng, giờ phút này trong đầu hoàn toàn trống rỗng, chỉ còn lại bốn chữ cực lớn:

Anh ta thích mình!!!

Anh ta thích mình!!!

Anh ta thích mình!!!

Long Trần Hùng tức khắc ngậy đại, tối hôm qua còn tưởng tượng ra vô số lần viễn cảnh Cao Dật Phi cự tuyệt với hắn, trốn ở trong ổ chăn cực kỳ bị thương khóc rống chảy nước mắt. Sáng nay vất vả mới nhìn xuống đau lòng làm bộ như không có chuyện gì xảy ra đứng chờ ở trước nhà Cao Dật Phi. Không nghĩ tới hạnh phúc đột nhiên cứ như vậy mà đến. Hơn nữa là, Cao Dật Phi còn hôn hắn!!!

p[*//// ///*]q

Trái tim thủy tinh bị tổn thương của Long Trần Hùng chớp mắt đã được hàn gắn cùng nhau sống lại hân hoan khiêu vũ ca hát trong lòng: Con sông lớn ~! Chảy về phía đông nha! Hôm nay Dật Phi hôn mình đó! Hắc hắc ~ tình yêu ơi! Dật Phi rất cuộc cũng hôn mình ~!

Sau một hồi thân thiết, Long Trần Hùng quyết định rên sất khi còn nóng, lần thêm một bước yêu cầu nơi: "Tôi thích anh, anh cũng thích tôi, chúng ta đây xem như là đang hẹn hò đi? Tôi với anh trao đổi nha! Anh lúc ở bên cạnh tôi không được tìm bất kỳ kẻ nào khác, tôi sẽ thỏa mãn anh, hết thấy, toàn bộ nhu cầu luôn!"

Cao Dật Phi lại ôm lấy khuôn mặt đang ngây ngô cười của Long Trần Hùng, buồn cười rời khỏi tầm mắt hắn, ngồi vào bên cạnh Long Trần Hùng, nói: "Là thế này, tôi không thích ngửi mùi thuốc lá."

"Không thành vấn đề! Ông đây lập tức cai thuốc!" Long Trần Hùng nói.

"Cũng không thích mùi rượu."

"Không thành vấn đề! Nghe anh hết! Rượu cũng bỏ luôn!" Long Trần Hùng vỗ ngực cam đoan.

"Lúc ở cùng với Tiểu Tri Hành, nói những lời thô tục sẽ ảnh hưởng không tốt." Cao Dật Phi yêu cầu.

"Hiểu rõ! Anh yên tâm, tôi nhất định có thể thay đổi! Làm một công dân văn minh, người văn minh nhất thế giới này chính là tôi!"

Hắn thật sự rất đáng yêu..... Cao Dật Phi ôm eo Long Trần Hùng, lại hôn một cái, ghé vào lỗ tai hắn nói: "Được rồi, tôi sẽ cho cậu thử việc, làm tốt liền được nhậm chức. Chính là, bây giờ tôi muốn....."

"Không sao hết, cam đoan thỏa mãn anh!" Long Trần Hùng nhiệt tình đáp lại Cao Dật Phi. Vui vẻ thâm nghĩ: p[*//// ///*]q lâu rồi mới nghe câu này a! ~~ Bàn tay kia của Cao Dật Phi vô luận đặt ở chỗ nào cũng vẫn là có ma lực như vậy ~~

Một đêm triền miên qua đi, Long Trần Hùng tuy tối hôm qua bị hành cho thành một mồi, nhưng vẫn cảm thấy thập phần mỹ mãn sớm rời giường làm bữa sáng tình yêu cho hai cha con Cao Dật Phi, bây giờ chỉ

mới là thử việc nha, không biết lúc nào mới được thành chính thức. Cho nên nhất định phải hầu hạ Cao Dật Phi từ đầu đến chân toàn bộ thật tốt, vậy y liền không thể rời bỏ hẳn!

Mà Cao Dật Phi vừa tỉnh dậy liền có thể ăn bữa sáng do Long Trần Hùng tỉ mỉ chuẩn bị, trong lòng liền cảm giác ấm áp. Thừa dịp Tiểu Tri Hành đi rửa mặt hôn Long Trần Hùng một ngụm lấy làm phần thưởng cho hẳn, làm cho Long Trần Hùng cả ngày đều trầm mê trong đám bong bóng màu hồng ~~

Say khi mang Tiểu Tri Hành đến nhà trẻ, Cao Dật Phi đem chìa khoá nhà giao cho Long Trần Hùng, nói sơ một chút tình huống trong nhà cho hẳn.

Long Trần Hùng vừa nghe đến đại tẩu Cao Dật Phi là một người tính toán, lập tức nói: "Tiểu Tri Hành sống nhờ trong nhà người ta có bao nhiêu khổ sở a, ăn nhờ ở đậu, làm cái gì cũng bị hạn chế. Bây giờ có tôi ở trong nhà rồi, anh đem Tiểu Tri Hành đem về nhà ở đi, như thế lúc nào anh cũng có thể về nhìn Tiểu Tri Hành một cái."

Cao Dật Phi hồ nghi nhìn Long Trần Hùng, hẳn thật sự cam lòng giúp y chăm sóc con trai sao?

Long Trần Hùng cam đoan: "Tri Hành là con anh như vậy chính là con tôi, tôi đảm bảo sẽ chăm sóc tốt cho nó!" Không chăm sóc tốt sao được, mẹ nó nếu là chăm sóc không tốt, như vậy Cao Dật Phi chẳng phải sẽ tìm người khác đến chuyển chính a!

Tuy Cao Dật Phi vẫn có chút chưa xác định được, nhưng lúc đem Tiểu Tri Hành từ nhà đại ca đại tẩu đón về, cũng không đem lời này nói ra được. Chung quy, y ở trong lòng không xác định được Long Trần Hùng chỉ là vì thích thú nhất thời hay sao, có thể giúp y giữ nhà đến bao giờ. Cao Dật Phi nói thử việc Long Trần Hùng, chỉ bằng nói là hai người bọn họ đang cùng nhau dây dưa không rõ kỳ hạn. Bởi không phải tình nhân nào cũng có thể trở thành thân nhân.

7. Chương 7: Yêu Thương Hằng Ngày

-Cao Dật Phi lớn tuổi hơn Long Trần Hùng nha, dù Long Trần Hùng 'đô' với cao hơn anh.

-Lầm nhầm chút trong này có đoạn Long Trần Hùng 'phê bình' chị em phụ nữ sau khi cưới không duy trì được vóc dáng, nên mình cũng phê bình chắc anh chưa thử (=)))) nói vui thôi do chỗ này tác giả làm cho Long Trần Hùng hơi..... một tí. Thời này hay thời xưa thì chỉ có các mẹ-vợ nhà giàu mới được như vậy thôi hahaaa. Nói chung vẫn thích Long boss mạnh mẽ

-Hừm còn một vấn đề nan giải nữa là lúc này Thang Kiếm Ba uống rượu với boss lúc trước trở thành kẻ thù Lạ ghê hôm bữa mới ngồi trong quán bar vs anh mà giờ thành kẻ thù, thôi ta để nguyên vậy luôn tại nguyên văn nó là vậy đảm bảo không sai ý đâu: “ ” là bạn xấu, kẻ thù đó.

Cao Dật Phi là chưa bao giờ nghĩ đến, những điều Long Trần Hùng làm còn vượt hơn cả những điều hắn mong đợi.

Tối hôm qua, sau khi Tiểu Tri Hành ngủ Cao Dật Phi liền lén lút quay về phòng ôm Long Trần Hùng ngủ. Sáng nay vừa tỉnh dậy đã thấy trong lòng trống trơn, chỉ còn xúc cảm ngon ngọt lưu lại từ thân thể Long Trần Hùng, cùng dấu vết ấm áp bên cạnh, liền cảm thấy có chút không thích hợp. Xem ra Long Trần Hùng lại đặc biệt dậy sớm, vì y làm bữa sáng rồi.

Điều mà Cao Dật Phi còn chưa quen nữa là nệm, ra nệm, vỏ gối, chăn, rèm treo tường trong phòng đã dùng vài năm nay toàn bộ đều được Long Trần Hùng thay mới hết. Theo lời Long Trần Hùng là, giống như đang chuẩn bị phòng tân hôn vậy ~! Nếu hắn bây giờ đã ở cùng với Cao Dật Phi, thì hắn mới không cần dùng nệm giường người khác đã nằm qua đâu! Nếu không phải sợ Cao Dật Phi không quen nằm giường mới, lại sợ giường mới sẽ có mùi, Long Trần Hùng còn muốn đem giường đổi thành mới luôn.

Ngoài những chuyện đó ra, sau khi đã được Cao Dật Phi cho phép, Long Trần Hùng còn đem toàn bộ những ảnh chụp vợ cũ của Cao Dật Phi cùng toàn bộ những điều liên quan đến nàng dồn vào một thùng bỏ vào một góc hẻo lánh. Còn ở trong phòng riêng treo một bức ảnh hắn đang mặc quân phục đẹp trai sáng chói thật lớn, công khai hắn đã thành công xâm chiếm nhà Cao Dật Phi. Nếu không phải Cao Dật Phi ngăn lại, Long Trần Hùng vốn là muốn đem bức ảnh này treo lên đầu giường của Cao Dật Phi nha ~!

Lúc Cao Dật Phi rửa mặt xong vừa bước ra khỏi cửa phòng, mùi thơm từ cháo sò điệp hấp đã tỏa tới. Ở trong phòng khách, một bát cháo nhiệt độ vừa phải được đặt ở trên bàn, mà Long Trần Hùng thì cười âm thầm kéo Cao Dật Phi đến nhà bếp cầu thân thân: "Cấp đại gia hôn một cái ~!"

Sở dĩ Long Trần Hùng đem Cao Dật Phi kéo đến trong bếp, là sợ nếu Tiểu Tri Hành đột nhiên rời giường sẽ bắt gặp bọn họ hôn môi trong phòng khách, mà đây là điều mà Cao Dật Phi không hy vọng xảy ra. Cao Dật Phi nghĩ điều đó sẽ gây ảnh hưởng không tốt, cho nên sẽ không ở trước mặt Tiểu Tri Hành làm ra bất cứ hành động thân mật nào với Long Trần Hùng. Cho nên Long Trần Hùng mỗi lần muốn trêu chọc Cao Dật Phi sẽ đều nhớ kỹ phải tránh xa khỏi tầm mắt Tiểu Tri Hành.

Kể đến sau lần đầu tiên Cao Dật Phi hôn hắn, Long Trần Hùng giống như bắt đầu phát nghiện. Sáng sớm lúc Cao Dật Phi rời giường liền phải hôn một chút, lúc tiễn Cao Dật Phi ra ngoài phải hôn một chút, lúc đón Cao Dật Phi tan tâm về phải hôn một chút, lúc Tiểu Tri Hành ngủ rồi phải thân mật nhiều hơn nữa, lúc Cao Dật Phi đang đọc sách còn thường trêu chọc để cho y hôn mình, còn nhân lúc Tiểu Tri Hành không thấy nháy mắt trộm hôn một cái!

Cao Dật Phi lần này chỉ là kéo Long Trần Hùng xuống, hôn lên trán Long Trần Hùng một cái. Buồn cười vỗ vai hắn, nói: "Buổi sáng tốt lành, cảm ơn cậu đã chuẩn bị bữa sáng."

Long Trần Hùng hắc hắc ngây ngô cười: "Cháo có ngon không?"

Đương nhiên phải ngon rồi, Long Trần Hùng dù không thành thạo nấu nướng, nhưng hắn là dùng tâm để học, còn nấu bằng tấm lòng, còn nếm nếm thử thử rất nhiều lần rồi, bên trong món ăn liền sẽ mang thêm hương vị tình yêu của Long Trần Hùng, như thế nào lại ăn không ngon được?

Lúc đưa vào miệng liền cảm nhận được vị ngọt thơm, cùng với sự kết hợp hoàn mỹ của sò điệp và bắp, đích thực là hương vị mà Cao Dật Phi thích. Cao Dật Phi “Ân” một tiếng, Long Trần Hùng cũng “Ân!” một tiếng, sau đó hai mắt sáng lên tiếp tục dùng bộ dáng hoa si nhìn Cao Dật Phi ăn p[*///// ////*]q~; đúng là người lão tử nhìn trúng, đẹp trai dễ nhìn như vậy nha!

Nhìn Cao Dật Phi thưởng thức món ăn hân chuẩn bị, Long Trần Hùng liền có cảm giác thoả mãn mà hạnh phúc. Bộ dáng Cao Dật Phi lúc ăn môi nhu động, khiến Long Trần Hùng có cảm giác như là Cao Dật Phi đang ăn hân a ~~

Cao Dật Phi thường xuyên thấy biểu tình hoa si này của Long Trần Hùng nên cũng không hề ngạc nhiên, mặt mày không đổi dùng xong bữa sáng, dưới ánh mắt vạn phần mong đợi của Long Trần Hùng thưởng cho hân một nụ hôn ngọt ngào.

Sau khi Cao Dật Phi đi làm, Long Trần Hùng sẽ phụ trách đưa đón Tiểu Tri Hành đi học, xử lý vệ sinh nhà cửa, chuẩn bị cơm tối, để cho Cao Dật Phi yên tâm làm việc.

Cao Dật Phi cũng từng đưa ra yêu cầu gọi giúp việc đến dọn dẹp linh tinh, để cho Long Trần Hùng nghỉ ngơi một chút. Nhưng Long Trần Hùng đã đem mình thành chủ gia đình, cũng không muốn có người thứ ba đến tham gia vào chuyện gia đình bọn họ. Huống chi, Long Trần Hùng thấy, mỗi ngày dọn dẹp cho nhà sạch sẽ, còn cả lúc chuẩn bị cơm cho Cao Dật Phi và Tiểu Tri Hành nữa, đều cực kỳ hạnh phúc nha ~[]/~

Còn nữa, từ lúc Cao Dật Phi bắt Long Trần Hùng đánh răng, Long Trần Hùng liền thối ra, Cao Dật Phi thích sạch sẽ. Như vật, nếu trong nhà bẩn thỉu lung tung, Cao Dật Phi sau khi trở về khẳng định sẽ mất thời gian dọn dẹp. Nếu để Cao Dật Phi sau khi về nhà tốn thời gian làm việc khác, chi bằng chính hân đem nhà cửa sửa sang cho sạch sẽ, lúc Cao Dật Phi trở về liền có ghế cùng hân chơi đùa vui vẻ ~!

Mọi thứ trong nhà đều có Long Trần Hùng lo rồi, Cao Dật Phi đương nhiên thoải mái hơn nhiều, tâm tình tốt cũng ảnh hưởng tốt đến công việc, vừa nghĩ đến hân, liền thả lỏng cả người. Lúc ở bệnh viện ăn cơm, còn khiến cho đồng nghiệp ghen tị, mỗi ngày đều có một hộp cơm tình yêu ngon lành để mang đi, không cần phải ăn ở nhà ăn bệnh viện.

Hộp cơm tình yêu này đúng thật là hộp cơm tình yêu, mỗi lần đều được Long Trần Hùng tạo hình “Tình yêu” ở trên mặt, để người ta vừa thấy liền biết là do người ở cùng với Cao Dật Phi vì Cao Dật Phi mà chuẩn bị. Làm Cao Dật Phi mỗi lúc lấy ra ăn cũng cảm thấy buồn cười.

Thủ đoạn tình cảm kia, khiến mọi người đều nghĩ, đây là do một tiểu nữ sinh đang rơi vào lưới tình làm ra ~ ai cũng không nghĩ được đây lại là tác phẩm do một thô nhân như Long Trần Hùng đắc ý làm ra đâu?

Ngay cả Vương Thịnh cũng cười y, hỏi:”Lão Cao, cậu lợi hại lắm! Nhanh như vậy thu được cả tâm của người ta! Nhìn tướng mạo cũng tốt lại còn chu đáo như vậy a! Là tiểu nữ sinh lần trước tố giới thiệu cho cậu đi? Mới quen có một tuần aii! Mau dạy cho vợ tớ bí quyết nấu ăn ngay!”

Vợ chồng Vương Thịnh đều là người sẽ không bao giờ động tay nấu ăn, bây giờ hân đang rất ghen tị với Cao Dật Phi có bạn gái tốt như vậy.

Cao Dật Phi đem trái tim tình yêu kia ăn luôn, với vấn đề tiểu nữ sinh cũng không có giải thích hay làm sáng tỏ, chỉ cười nói: "Chuyện này cũng phải dạy sao? Phải dựa vào sự tự nguyện a."

Tôn Tư Cẩm thì lại vừa xót xa vừa cao hứng, đau lòng là vì Cao Dật Phi có bạn gái, bởi suy cho cùng khả năng hẳn có thể cùng một chỗ với Cao Dật Phi không lớn; Đồng thời cũng vì Cao Dật Phi có một người bạn đời tốt như vậy mà vui vẻ. Lúc Cao Dật Phi chưa có đối tượng, Tiểu Tôn cũng từng tốn thời gian nghiên cứu các món ăn, muốn làm cho Cao Dật Phi, nhưng lại bị Cao Dật Phi hung hăng phê bình.

Là vì lúc đó Cao Dật Phi bố trí một khoá đào tạo nâng cao cho Tiểu Tôn, Tiểu Tôn lại không có đi học, vì hẳn quyết tâm nâng cao trù nghệ. Đến khi Cao Dật Phi hỏi hẳn vài vấn đề, hẳn cái gì cũng không trả lời được. Làm cho Cao Dật Phi chỉ thấy mọi thứ đầu đuôi lẫn lộn như vậy là không được, lại không biết Tiểu Tôn là vì thích y, liền bảo Tiểu Tôn hãy tự chăm sóc bản thân mình tốt đi là được rồi, hoặc là chú tâm vào công việc này nọ gì đó, không cần phải lấy lòng cấp trên làm gì.

Nhưng bất luận bọn Vương Thịnh cùng Tiểu Tôn nghĩ gì đi nữa, mục đích của Long Trấn Hùng cũng đã đạt được rồi. Long Trấn Hùng nghĩ như vậy, Cao Dật Phi đẹp trai như vậy tốt như vậy, khẳng định có rất nhiều đồng nghiệp a, bệnh nhân a, hoặc là người nhà hay bạn tốt của bệnh nhân giống hẳn này a, sẽ thích Cao Dật Phi. Mà Cao Dật Phi chắc chắn sẽ không nơi nơi nói với đồng nghiệp của y y đang hẹn hò với một nam nhân. Mà tại nơi Long Trấn Hùng nhìn không được kia (ý nơi ảnh không thể quan sát), không phải sẽ có rất nhiều tình địch dòm trộm Cao Dật Phi của hẳn sao!

Cho nên Long Trấn Hùng quyết định, phải dùng thủ đoạn này, để công bố với toàn dân toàn thể Cao Dật Phi đã có người yêu! Giải tán nhóm tình địch! Cho dù các người có thêm muốn y đến làm sao đi nữa thì, Cao Dật Phi cũng đã ở chung với lão tử rồi, sẽ ăn cơm tình yêu do lão tử làm, ha ha ha ~!

Ngoài việc dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ, và những vấn đề tình cảm, điều làm Cao Dật Phi vừa lòng nhất, chính là Long Trấn Hùng thật sự có thể giúp hẳn chăm sóc con trai. Lúc đưa Long Trấn Hùng về ở trong nhà, Cao Dật Phi bảo Tiểu Tri Hành nhận Long Trấn Hùng làm cha nuôi [đây là mục đích quan trọng nhất]. Chức vụ cha nuôi Long Trấn Hùng làm không tệ, hẳn sẽ lưu ý Tiểu Tri Hành thích cái gì, tỷ như lúc ăn cơm, sẽ chú ý Tiểu Tri Hành ăn nhiều món gì, để lần sau làm nhiều một chút. Mặt khác, còn dưới sự chỉ đạo của Cao Dật Phi tham gia một khoá huấn luyện làm cha mẹ, học những phương pháp nuôi dạy tiểu hài tử một cách tốt nhất.

Thêm nữa, Long Trấn Hùng không chỉ quản lý việc đưa đón cơm nước, còn có thể mang Tiểu Tri Hành ra ngoài chơi, tỷ như lúc mang nó đi chơi xe trượt ván, chơi xích đu,... đều sẽ đem ảnh chụp những khoảnh khắc vui chơi hạnh phúc của Tiểu Tri Hành cho Cao Dật Phi xem, chia sẻ niềm vui của Tiểu Tri Hành cho y.

Lại nói tiếp, chiếc xe trượt ván này là do Long Trấn Hùng thấy Tiểu Tri Hành thích, liền chủ động mang đến cho Tiểu Tri Hành. Xe ván trượt này cụ thể là dùng ván trượt chuyên dụng bên dưới lắp ba bánh xe tạo thành, cực kỳ ổn định và giảm sóc, không sợ Tiểu Tri Hành sơ suất. Đặc biệt là, hẳn và Tiểu Tri Hành cùng nhau sơn lên xe trượt ván, vẽ tên Tiểu Tri Hành bên trên cùng với những hình đồ hoạ nghệ thuật, cho nên chiếc xe này ở trong công viên là độc nhất vô nhị, dễ dàng phân biệt với xe ván trượt của các bạn nhỏ khác.

Long Trấn Hùng vốn không thích con nít, cảm thấy mấy đứa con nít rất yếu ớt, động một chút liền khóc,

lại đặc biệt khó trị, cho nên cũng không chơi đùa với bọn nhóc đó. Nhưng là, lúc ở cùng với Tiểu Tri Hành, liền cảm thấy đây chính là Cao Dật Phi lúc nhỏ đi! Nhìn khuôn mặt tưng cười của Tiểu Tri Hành, chính hắn cũng cảm thấy vui lên, cũng do một phần yêu ai yêu cả đường đi mà trở nên thích chơi với Tiểu Tri hành, thích chăm sóc nó hơn.

Dĩ nhiên, Long Trần Hùng cũng không có đem tất cả thời gian đều đặt ở gia đình, hắn cũng sẽ phải về công ty xử lý sự vụ nha ~ nói tới đây không thể không cảm thán một tiếng, làm ông chủ thật là tốt, không có thời gian làm việc cố định, lúc làm việc cũng không có ai quản. Cho nên, sau khi xử lý xong số lượng công việc không nhiều lắm kia, liền ở bên trong phòng tập thể hình của công ty rèn luyện thân thể ~

Cao Dật Phi rõ ràng là thích đáng người của hắn nha, đương nhiên phải gấp rút rèn luyện để bảo trì vóc dáng nha ~! Long Trần Hùng hoàn toàn không hiểu nổi, vì sao đám mỹ nữ tươi trẻ kia sau khi đám cưới liền trở thành lão bà bà đi? Nếu có thể duy trì vẻ đẹp vốn có cùng đáng người liền khiến cho người yêu thêm thích chính mình, tại sao không làm chứ?

Đồng nghĩa với việc, nếu yêu thương con trai của Cao Dật Phi khiến y vui vẻ, tại sao không làm chứ?

Cho nên hôm nay lúc đón Tiểu Tri Hành tan học, Tiểu Tri Hành thấy ba ba của người ta cho người ta cười trên vai đùa vui, liền kéo kéo ống quần Long Trần Hùng nói mình cũng muốn làm như vậy, Long Trần Hùng không cần nghĩ ngợi liền đồng ý luôn, làm cho Tiểu Tri Hành cười trên vai hắn đầu nhìn hết phía Đông đến nhìn phía Tây ~

“Oa, rất cao nga!” Tiểu Tri Hành cảm thán.

Này không khéo bị bạn xấu của Long Trần Hùng – Thang Kiếm Ba bắt gặp, Thang Kiếm Ba phi thương kinh ngạc hỏi Long Trần Hùng: “Long đại ca, đứa nhỏ này là con nhà ai vậy?”

Từ lúc ở cùng với Cao Dật Phi, Long Trần Hùng mỗi ngày đều say mê thoả mãn bên trong sinh hoạt gia đình hạnh phúc, cho nên lúc này cũng là mặt đầy hạnh phúc giới thiệu nói: “Đây là con trai tôi.”

“Long tổng, anh khi nào thì sinh được đứa nhỏ lớn như vậy chứ? Nếu vậy thì không phải lúc đứa nhỏ này sinh ra anh mới 18 tuổi sao? Không đúng, anh là khi 18 liền nhập ngũ a.” Thang Kiếm Ba kinh ngạc nói, rồi phản ứng lại, khinh bỉ nói: “Đứa nhỏ này đáng yêu như vậy, một chút cũng không giống anh. Long đại ca anh chơi em sao, nhất định đây là con của họ hàng anh rồi.”

“Lừa mi làm gì, là của ta.” Long Trần Hùng nói.

Tiểu Tri Hành tuy không hiểu lắm, nhưng cũng ôm đầu Long Trần Hùng, mở miệng nói: “Đây là Long ba ba nhà cháu nha.”

Long Trần Hùng nghe xong liền xoa đầu Tiểu Tri Hành, ai nha, thật không dễ gì, Tiểu Tri Hành rốt cuộc không gọi cả họ tên hắn ra nữa. Nó từ đó giờ toàn gọi hắn Long Trần Hùng a Long Trần Hùng, lần đầu tiên gọi hắn Long ba ba.

Thang Kiếm Ba càng thêm kinh ngạc, hẳn không hề tin đây là con Long Trần Hùng, mà so với cái đó, khiến hẳn không giám tin là:”Long đại ca, anh cư nhiên nuôi con của người khác sao?”

“Ngạc nhiên cái gì, con của người yêu ta không phải là con ta sao?”

Thang Kiếm Ba giống như là bị sét đánh ngay người vậy, trên vai Long Trần Hùng cao lớn uy mãnh là một tiểu shota khả ái, Thang Kiếm Ba thấy hình như mình không quen cái tên này: “Long đại ca, thật sự là không thể tưởng tượng được....”

Long Trần Hùng lúc trước có nói qua mình có người yêu nên phải cai thuốc kiêng rượu bớt nói lời thô tục, Thang Kiếm Ba dù cười hẩn sợ vợ, nhưng vẫn còn hiểu được. Nhưng là Long lão đại cư nhiên có thể chịu cùng một chỗ với một nữ nhân đã có con với người khác, còn như vậy sủng ái con người ta, chẳng lẽ nữ nhân kia rất có mị lực sao? Nếu là trước kia Long Trần Hùng đã sớm đem người như vậy đập qua một bên rồi.

“Haiiiiiiz” Long Trần Hùng giả bộ thở dài nói:”Đám lưu manh bọn mi, sao có thể hiểu được.”

Thang Kiếm Ba không quan tâm hẳn, hướng Tiểu Tri Hành hỏi:”Này anh bạn nhỏ, mẹ mi là ai vậy?”

Tiểu Tru Hành suy nghĩ một lúc lâu, mới nói:”Quên rồi!”

Lại nói tiếp, mẹ Tiểu Tri Hành đi khai hoang ở nơi khác, đã rất lâu không về thăm Tiểu Tri Hành rồi.

“FML!” Thang Kiếm Ba trừng lớn hai mắt, không tin nổi nói:”Đại ca, anh đây là cùng cha của nó một chỗ sao?”

8. Chương 8: Vợ Cũ Đã Trở Lại Rồi

Chú thích

– = *Phi thủy bất lưu ngoại nhân điền: nước phù sa không để chảy sang ruộng người ta tức ý chỉ lợi ích của mình không nên cho người khác, ở đây ý anh Thang Kiếm Ba là thà cho anh em chứ không cho người lạ:))))*

Trước mặt đứa nhỏ, Long Trần Hùng cũng không muốn cùng tên bạn xấu Thang Kiếm Ba này nói quá nhiều, liền tùy tiện ứng phó một chút, để việc nói chuyện này với Thang Kiếm Ba về sau lại tính tiếp. Trong lòng âm thầm trù tính làm sao cho Cao Dật Phi đồng ý, đem quan hệ của bọn họ công khai cho bạn

bè và gia đình biết ~!

Long Trần Hùng đắm chìm trong suy nghĩ hạnh phúc đó với Cao Dật Phi, thật muốn ngay lập tức nói với cả thế giới này Cao Dật Phi là của hắn a p[*//// //q!!

Đáng tiếc bây giờ hắn vẫn còn đang thử việc, cho nên Cao Dật Phi không muốn đem chuyện của bọn họ nói cho những người thân quen. Cho nên Long Trần Hùng quyết định, phải chăm sóc Cao Dật Phi thật tốt, đợi đến ngày các thân hữu của y chúc phúc cho bọn họ ~!

Đúng lúc này lại nhận được điện thoại từ Cao Dật Phi.

“A Hùng.” Giọng nói trầm thấp của Cao Dật Phi truyền từ điện thoại đến, làm cho hai tai Long Trần Hùng muốn rớt ra luôn:”Tôi tối nay có việc bận, nên sẽ về trễ một chút. Hai người đói bụng thì cứ ăn cơm trước đi.”

Long Trần Hùng nghe lời Cao Dật Phi liền chỉ nghĩ đơn thuần mà theo y, cho rằng Cao Dật Phi hôm nay phải tăng ca nên sẽ về trễ, liền vỗ ngực đồng ý:”Được, tôi biết rồi! Anh bận thì cứ đi đi, yên tâm, tôi sẽ chăm sóc Tiểu Tri Hành thật tốt, không để nó bị đói đâu!”

Long Trần Hùng là người có khả năng tạo bầu không khí rất tốt, làm cho Cao Dật Phi có cảm giác như trong nhà đang có người đợi y, cho nên y mới tự nguyện muốn nói với Long Trần Hùng hành tung của mình. Mà mỗi lúc nghe Long Trần Hùng trả lời như vậy, cũng sẽ làm cho Cao Dật Phi cảm thấy Long Trần Hùng thật đáng yêu, không khỏi trước khi gác điện thoại lại gọi hắn một tiếng:”Tiểu Hùng.”

“Có tôi đây!” Long Trần Hùng lập tức đáp.

“Tôi thích cậu.” Cao Dật Phi nói.

Long Trần Hùng nghe xong, toàn thân đều hưng phấn lên, mẹ nó tự dưng lại ôn nhu bày tỏ làm gì cơ chứ! Nhưng lại kích động trả lời:”Tôi cũng yêu anh chết mất ~! Moah~! Tôi ở nhà chờ anh về đó a!”

“Ân.” Cao Dật Phi bật cười ngắt cuộc gọi.

Thang Kiếm Ba bị một màn ân ái này chột cho mù mắt:”..... Trả lại cho tôi Long tổng uy nghiêm đi!”

Tiểu Tri Hành ngồi trên vai Long Trần Hùng cũng không chịu ngồi yên, hỏi:”Long Trần Hùng, chú nói chuyện với ai đó nha?”

Long Trần Hùng đáp:”Nói chuyện với ba ba cháu, y nói tối nay về trễ, bảo chúng ta ăn cơm trước đi.”

Tiểu Tri Hành nghĩ nghĩ, nói: "Vậy cháu muốn ra công viên chơi một chút."

Long Trần Hùng đương nhiên không có ý kiến, Tiểu Tri Hành muốn đi chơi liền đi. Đến công viên, liền thả Tiểu Tri Hành vào trong khu vui chơi dành cho trẻ e tự mình đi tìm bạn chơi, hẳn với Thang Kiếm Ba ở ngoài sân nhìn.

"Long đại ca, anh thật sự đang cùng với một nam nhân sao?" Thang Kiếm Ba hỏi.

"Đúng thế." Long Trần Hùng một bên chăm chú nhìn Tiểu Tri Hành, một bên trả lời.

Thang Kiếm Ba thấy Long Trần Hùng chăm chăm vào bên trong khu trẻ em kia, bất đắc dĩ nói: "Tuy rằng em là người mang anh đến xem mấy nơi bọn em hay tụ tập, nhưng cũng chỉ nghĩ chơi cho vui, anh đây là thật tâm sao? Hơn nữa y còn có con rồi, như vậy không phải y là thằng sao? Anh có biết, cùng một chỗ với thằng nam phần lớn đều là xảy ra bi kịch. Huống chi, cha anh có thể chấp nhận sao?"

Long Trần Hùng nghĩ cũng không thêm đáp luôn: "Tao cũng không biết làm sao nữa, tao chính là thích y, y cũng thích tao. Bọn ta một nhà ba người cùng một chỗ có bao nhiêu vui vẻ, nghĩ nhiều như vậy làm gì!"

"Được rồi, Long đại ca này, em muốn xem đến cùng người đó là ai mà có mị lực lớn như vậy, có thể khiến anh chăm sóc con giúp y, cho em xem mặt y đi." Thang Kiếm Ba nói.

Long Trần Hùng lấy ảnh mình lên chụp Cao Dật Phi ra đưa cho Thang Kiếm Ba xem, tự hào nói: "Này, mi cũng từng gặp người này rồi, chính là y."

Thang Kiếm Ba vừa nhìn, kinh ngạc hô lên: "FML! Cực phẩm soái ca như vậy lại lọt vào tay anh! Nếu là em em cũng tình nguyện chăm con giúp y a!" Lại nhin không được nói: "Long đại ca, khi nào hai người chia tay nhớ nói em biết một tiếng, nước phù sa không để chảy sang ruộng người ta a."

Long Trần Hùng xắn tay áo lên chuẩn bị trực tiếp đem Thang Kiếm Ba nhồi thành một đồng: "Mẹ nó mi dám nguyên rửa lão tử, người của ông đây mi cũng dám mơ mộng!"

Thang Kiếm Ba cầu xin nói: "~~~~~[]~~~~~ Long đại ca em sai rồi! Anh hỏi y có anh em gì không, giới thiệu anh em của y cho em cũng tốt rồi a!"

.....

Sau khi Thang Kiếm Ba hỏi thăm xong tình trạng của Cao Dật Phi, lại bát quái về việc ở chung cứ bọn họ một ít, Thang Kiếm Ba liền khuyên nhủ: "Long đại ca, anh sủng y như vậy là không được, y sớm muộn cũng sẽ bái bai anh. Anh biết không, lấy nhiều năm kinh nghiệm của em, anh vì đối phương chịu nhiều thiệt thòi như vậy, về sau có chuyện gì lại càng đau lòng. Anh phải cho y nếm mùi một chút, y mới biết trân trọng anh."

Long Trần Hùng không cho là đúng:”Mi đúng là chỉ biết nói vớ vẩn. Nếu đồng kinh nghiệm kia của mi có dụng, mi bây giờ liệu có còn một mình quay tay không? Thân ái nhà tao đi làm đã vất vả rồi, về nhà còn bắt y làm việc, ai chịu nổi a? Tao đây giúp y giải quyết hết mấy vấn đề kia, y mới không bỏ tao được đâu.”

“Ân, anh nói cũng có lý.”

“Mi là hâm mộ bọn ta đi, sao còn không mau tìm một người thử xem?” Long Trần Hùng hỏi.

“Thiết, em mới không cần giống mấy người treo cổ trên một cái cây như vậy, em muốn đi khắp thế gian này đến từng quốc gia ném từng vị hoa thơm cỏ dại ở đó!”

Long Trần Hùng khinh bỉ liếc hắt:”.....Mi có bệnh thì mau chữa đi.”

Tiểu Tri Hành chơi đến mệt mỏi xong, bọn họ cùng nhau đáp ứng yêu cầu của Tiểu Tri Hành, vào một cửa hàng đồ ngọt ăn.

“Cháu mời mọi người ăn đồ ngọt nga! Đồ ngọt ăn rất ngon, tỷ tỷ cũng rất tốt, mỗi lần đến đều mới cháu ăn miễn phí.” Tiểu Tri Hành chỉ đường dẫn bọn hắt đi, vừa giới thiệu nói.

“Vì sao tỷ tỷ sẽ mời cháu ăn cái gì nha?” Long Trần Hùng học ngữ khí của Tiểu Tri Hành hỏi hắt.

“Bởi vì tỷ tỷ là bệnh nhân của ba ba nha!” Tiểu Tri Hành trả lời.

Vốn trả lời như thế cũng không có vấn đề gì, nhưng lúc Tiểu Tri Hành đang hưng phấn ăn tào phớ thơm ngon, vị tỷ tỷ khả ái kia liền đem đến nhiều hơn một bát tào phớ và mười cái bánh pudding cho Long Trần Hùng, nói:”Xin chào anh, cha nuôi Tiểu Tri Hành, phiền anh giúp tôi chuyển chút tâm ý này đến bác sĩ Cao. Lúc trước anh ấy có nói, nếu làm ra vị pudding mới, liền gọi anh ấy đến ăn thử, nhưng bác sĩ Cao đã thật lâu không có đến đây rồi. Bên trong còn có một phong thư cảm ơn, cũng nhờ bác sĩ Cao động viên, mà tôi mới lạc quan sống được đến tận bây giờ. Cho nên làm phiền anh đem cái này gửi cho bác sĩ Cao.”

Thư cảm ơn bình thường vì cái gì lại là màu hồng chứ!! Long Trần Hùng áp chế xúc động muốn hành hung vị tỷ tỷ đang thẹn thùng này, nhưng suy nghĩ một chút, nói:” Lòng biết ơn của cô tôi sẽ truyền lại cho y, nhưng mấy món này tôi vẫn là không nên nhận, lúc nào cô gặp y tự mình nói tặng cho y thì tốt hơn.”

Tuy rằng bộ dáng xuân tâm nảy mầm của vị tỷ tỷ này cùng Long Trần Hùng hắt lúc trước rất giống, nhưng mà lúc này Long Trần Hùng không có suy nghĩ nếu hắt làm vậy khác gì hỗ trợ tình địch tiếp cận Cao Dật Phi, mà là nghĩ: nếu Cao Dật Phi biết y đã từng giúp rất nhiều người, mà bệnh nhân trước kia còn mang lòng biết ơn với y như vậy, y hắt là sẽ rất vui đi.

Dù biết người kia có khả năng là tình địch hiện tại của hắt, nhưng truyền lại lời cảm ơn của cô ta sẽ làm cho Cao Dật Phi vui vẻ, vậy nên Long Trần Hùng cảm thấy nếu có thể khiến y vui vẻ hắt cũng sẽ thấy rất tốt.

Mà Cao Dật Phi bên kia rốt cuộc cũng đã tăng ca xong, liền kiểm tra điện thoại, phát hiện lúc đang phẫu thuật cho bệnh nhân thì vợ cũ Bàng Ly Ly của y gọi đến hơn mười mấy cuộc gọi nhỡ, còn để lại một tin nhắn: "Lão công, em đã trở về rồi, có muốn đi uống một ly không? Em rất nhớ anh."

Vốn Cao Dật Phi bởi vì phải lùì lại giờ tan tầm, giờ đang muốn nhanh về chăm con, nên định mặc kệ cô ta. Ai biết được Bàng Ly Ly lại đột nhiên call tới nữa.

Cao Dật Phi nhăn mày, bắt điện thoại, gọi tên đầy đủ của cô ta: "Bàng Ly Ly?"

"Vâng, là em. Lão công, nhận được tin nhắn của em chưa? Em đã về rồi, rất nhớ anh và Tiểu Tri Hành." Bàng Ly Ly nói.

Cao Dật Phi không vui đáp: "Chúng ta đã ly hôn một năm rồi, đừng gọi tôi là lão công, gọi tôi là Cao tiên sinh đi," Cao Dật Phi không tin vợ cũ thật sự nhớ bọn họ, cô ta đi liền hai năm, năm mới cũng không về thăm. Nếu là muốn Tiểu Tri Hành, lúc trước đi vội như thế làm gì?

"....Dật Phi, xin anh đừng như vậy. Em vừa hồi đồng nghiệp của anh rồi, bây giờ hẳn là tan tầm rồi? Chúng ta vẫn còn có thể gặp nhau đi? Tiểu Tru Hành vẫn còn ở lại trong nhà bác đi? Em rất nhớ hai người, còn có rất nhiều điều muốn nói với hai người nữa."

Cao Dật Phi tiếp tục nhíu mày, không biết là vị đồng nghiệp nào đem chuyện này nói ra, y đang muốn về nhà sớm chút, liền từ chối: "Tôi hôm nay không rảnh, để bữa khác đi."

"Không sao, em ở gần đây. Là tiệm đồ ngọt Gia Nguyệt Lão trước kia em rất thích, anh còn nhớ không? Em vẫn còn nhớ anh thực thích ăn đồ ngọt ở đó." Bàng Ly Ly bám riết không tha hỏi.

"Không nhớ." Cao Dật Phi nói, y đích thực là không có nhớ cùng vợ cũ đến cái tiệm đồ ngọt nào hết.

Hơn nữa, cũng đã lâu như vậy rồi, có nhiều thứ không giống như trước nữa.

Thấy chồng cũ ngay cả tiệm đồ ngọt cô thích cũng không nhớ, Bàng Ly Ly hiển nhiên thập phần thất vọng, đành phải đem địa chỉ nói ra: "Là ngay đại lộ, số 44"

"Ừ, tôi sẽ hẹn gặp cô vào bữa khác, tạm biệt." Cao Dật Phi lãnh đạm trả lời cho có lệ.

Có lệ vợ cũ xong, Cao Dật Phi gọi điện thoại cho Long Trần Hùng, nói y đang chuẩn bị về nhà. Long Trần Hùng liền tạm biệt Thang Kiếm Ba, mang Tiểu Tri Hành về nhà trước chuẩn bị đồ ăn, nghênh đón y về.

"Daddy!" Cao Dật Phi sau một hồi mới về đến nhà, Tiểu Tri Hành liền vội vàng chạy lại mở cửa cho Cao Dật Phi: "Daddy về rồi!" Mà Long Trần Hùng lúc lại giúp y cầm đồ gì đó trên tay, nhân tiện vụng trộm sờ loạn tay y một phen. Mỗi lần vừa về nhà Long Trần Hùng đều là như một con chó lớn vẫy đuôi nhào đến

với y, chẳng qua hôm nay Tri Hành ở nhà, Long Trần Hùng mới thu liễm một chút. Cao Dật Phi quét mắt đến trên bàn ăn đã đặt đầy đồ ăn và bát đũa, tâm tình không tốt lúc bị vợ cũ quấy rầy nhất thời tốt lên, bỏ giày ra, liền nói với Tiểu Tri Hành: "Cám ơn Tiểu Tri Hành đã mở cửa."

"Dạ!" Tiểu Tri Hành thản nhiên tiếp nhận lời cảm ơn, lại hỏi: "Daddy có biết mẹ là ai không?"

Cao Dật Phi nâng mắt nhìn Long Trần Hùng một chút, trong mắt có ý đồ hỏi thăm chuyện này, lại hướng Tiểu Tri Hành truy hỏi: "Tại sao con lại đột nhiên hỏi cái này?"

"Do hôm nay có một thúc thúc hỏi, nhưng con không có nhớ." Tiểu Tri Hành nói.

Cao Dật Phi đáp: "Có nhớ ba ba dạy con trả lời như thế nào không?"

"Chú đoán thử xem?"

"Đúng vật, có vài thứ con không cần phải trả lời, lần sau lại có người hỏi như vậy, Tri Hành nói như thế là được rồi."

"Nga nga, con biết rồi." Tiểu Tri Hành đồng ý nói.

Cứ như vậy Tiểu Tri Hành đã bị lừa dối quá khứ thành công, Cao Dật Phi cũng không bàn về chuyện này nữa, bất quá biểu tình trên mặt cũng không có tốt như lúc này, mãi cho đến lúc đi ngủ cũng vậy, cũng không có trò chuyện vài câu với Long Trần Hùng. Làm cho Long Trần Hùng trong lòng nửa vời không rõ, trong lòng thầm nghĩ: Ông đây giúp anh chăm sóc con, làm đồ cho anh ăn, người cũng cho anh ngủ, anh về nhà thế nào ngay cả một nụ cười cũng không có cho ông đây một cái!

Bất quá, Long Trần Hùng thấy Cao Dật Phi mặt lạnh, hắn cũng không dám lạnh hơn, chỉ có thể nóng lên, lúc Tiểu Tri Hành đã ngủ vụng trộm chuẩn vào phòng Cao Dật Phi, nằm bên cạnh Cao Dật Phi, nắm tay y, chủ động dò hỏi: "Thân ái, anh hôm nay có chuyện gì vậy, cả một buổi đều là khuôn mặt lạnh lùng kia, làm cho Tiểu Tri Hành cũng không vui."

Cao Dật Phi tùy ý để Long Trần Hùng lại đây thân thiết với y, nhưng không có kể chuyện vợ cũ đã trở về nói ra, mà nói: "Xin lỗi, về sau tôi sẽ khống chế cảm xúc của bản thân. Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là suy nghĩ một chút về chuyện của bệnh nhân."

9. Chương 9: Có Huỷ Bỏ Việc Chữa Bệnh Không?

Chú thích

– *Bệnh động mạch vành: tức thiếu máu cơ tim*

– *= Quan Ái Ngân Sách Hội: không biết nói sao cho các bạn hiểu nên đọc đến khúc này đi đi sẽ hiểu hihi*

– *Thân hữu: người thân, bằng hữu*

– *Chuyển chính: nhắc lại cho mng khỏi quên là từ phụ thành chính, như kiểu từ ng yêu không chính thức thành người yêu chính thức, mối quan hệ công khai vậy đó*

“Bệnh nhân nào làm anh mất hứng vậy?” Long Trần Hùng hỏi.

Cao Dật Phi thở dài một hơi, nói: “Không phải mất hứng, chỉ là có chút thốn thức.”

Long Trần Hùng ở bên cạnh y, hai người mười ngón tay giao nhau, làm cho Cao Dật Phi đột nhiên muốn nói hết mọi chuyện, đem sự tình làm cho người ta phải cảm khái của của bệnh nhân kia nói cho Long Trần Hùng nghe. Đương nhiên, theo chính sách bảo mật, Cao Dật Phi không có nói thông tin cá nhân của bệnh nhân ra.

Vị bệnh nhân kia là một bà lão, bị bệnh cao huyết áp lâu năm, nhưng chưa bao giờ tiến hành trị liệu, cho đến một ngày lúc đang nhặt rác trên phố thì đột nhiên ngất xỉu, được đưa vào bệnh viện, lúc đó mới phát hiện đã biến chứng thành bệnh động mạch vành. Cao Dật Phi đề nghị bà lưu lại bệnh viện để theo dõi, nhưng bà lão vừa tỉnh, liền nói muốn lập tức xuất viện, còn nói là mình không có tiền chữa bệnh, không muốn ở lại đây thêm một khắc nào.

Lúc trước cũng liên lạc với con trai bà lão, nhưng tên đó khi biết mẹ mình ngất xỉu phải nhập viện liền rất không kiên nhẫn mắng: “Chỉ có vậy thôi à! Bà ấy thường xuyên bị như vậy rồi! Không cần phải làm phiền tôi! Tôi bề bộn nhiều việc không có rảnh.” Sau đó ngắt điện thoại.

Cao Dật Phi trong tình huống đó, vì bà lão tìm cách liên lạc với Quan Ái Ngân Sách Hội, còn nghĩ đến việc trước chi viện phí cho bà lão chữa bệnh đã rồi tính. Y nói với bà lão: “Tiền viện phí không quan trọng, chúng tôi có thể giúp bà chi trả viện phí trước, sau đó xin Ngân Sách Hội giúp đỡ, cho nên bà hãy yên tâm ở lại điều trị đi, không cần phải lo việc tiền nong.”

Các y tá ở bên cạnh cũng khuyên bảo bà lão, hy vọng bà có thể thay đổi chủ ý. Thế nhưng bà lão hơi thở mong manh vụt tuyệt nói: “Bác sĩ Cao, các cô y tá, cảm ơn ý tốt của mọi người, nhưng không cần phải xen vào chuyện của ta, cứ mặc ta tự sinh tự diệt đi cho rồi. Ta sống đến ngần này tuổi, cũng tốt lắm rồi, cứ tiếp tục sống cũng chỉ làm phiền người khác, làm phiền xã hội thôi!”

Cao Dật Phi cùng các bác sĩ khác, các y tá khuyên nhủ bà lão rất lâu, nhưng bà lão kiên trì cự tuyệt

nói: "Mấy người mau để ta xuất viện đi, ta thật sự không muốn sống nữa. Cuộc sống của ta rất khổ sở, lão công mất sớm, ta lại không có lương hưu, mỗi ngày đều dựa vào việc bán giấy vụn để kiếm đại một chút gì đó ăn, bò lên nửa tầng lầu đã thở không nổi rồi, con trai lại ham cờ bạc..... Cho nên mấy người không cần tự trách, với ta mà nói, nếu không bệnh, thì cứ tạm thời mà sống qua ngày, có bệnh chết đi lại càng thanh thản, chuyện này không liên quan đến mọi người, nên đừng tự trách bản thân, được không?"

Không có tiền chữa bệnh chỉ là cái phụ, điều quan trọng nhất chính là bà lão căn bản không muốn tiếp tục sống nữa.

Khuyên nhủ không được, đành phải để bà lão ký vào đơn làm thủ tục xuất viện.

Cao Dật Phi làm công việc này đã lâu như vậy, có ba loại tình huống làm ảnh hưởng đến tâm tình y: Một là dùng hết khả năng mà vẫn không cứu được bệnh nhân. Hai là nhìn người bệnh sắp chết tuyệt vọng giãy dụa, mà y chỉ có thể giúp họ miễn cưỡng duy trì hô hấp, kéo dài sự sống trong sự thống khổ cho bọn họ, không thể làm cho họ hoàn toàn hồi phục, hoặc là không có cách nào giảm bớt đau đớn cho họ. Mà loại thứ ba, chính là tình huống bây giờ, rõ ràng có thể cứu được mạng sống, nhưng bệnh nhân lại cố tình chọn lựa buông tay.

Nhưng lúc này đây, chỉ có thể tôn trọng ý nguyện của bệnh nhân, nếu tiếp tục chữa trị chỉ có thể khiến bà càng thêm đau khổ mà thôi.

Trước kia Cao Dật Phi cũng từng gặp một bệnh nhân như vậy, tuy rằng nằm viện, nhưng gia đình lại mang gánh nặng rất lớn, bệnh nhân cũng không gắng gượng nổi, lúc nào cũng cần có người chăm sóc, đôi khi vụng trộm đem thuốc men đổ hết, đau đớn làm sau cũng cam nhận không nói ra, cố ý mắng chửi thân hữu đến chăm sóc, một lòng muốn chết đi.

Bất quá việc của bà lão đến giờ cũng chưa xong.

Bà lão nhặt rác mấy hôm trước lại hôn mê được đưa nhập viện, nhưng lần này, bà lão vẫn chưa tỉnh lại.

Liên lạc với người nhà bà lão, lần này con trai bà không có ngại phiền, lập tức đến bệnh viện, đầy tóc mặt mũi rồi bù, quần áo bẩn thỉu cũng không thèm thay, đi dép lê, mắng chửi khóc lóc kêu to, không có đến nhìn mẹ hần một cái, mà đến đến trước tiền sảnh ngồi xuống khóc thét, khiến cả bệnh viện đều nghe thấy: "Bệnh viện vô nhân tính! Thấy chết mà không cứu! Mẹ già đáng thương của ta! Bị các người hại chết rồi!"

Thấy người nhà người chết khóc lóc kể lể, quần chúng đều có khuynh hướng đồng tình, chỉ nghe một phần sự thực mà đã cùng người nhà bệnh nhân kia chỉ trích bệnh viện.

Lúc nhìn đến đơn huỷ bỏ điều trị được bà lão kí tên, tên người nhà kia lại vu cáo là bác sĩ bắt bà kí, bị bảo vệ đến đuổi còn không cam lòng khóc nháo, muốn bệnh viện có thể đưa hần một ít tiền, để hần không gây sự nữa.

Hôm đó liền có phóng viên đưa tin chuyện này, nhưng chỉ có một phần của sự tình được kể lại, chỉ trích bệnh viện tư của Cao Dật Phi vô nhân đạo, chỉ vì bà lão không kham nổi viện phí, mà mặc kệ bệnh tình nguy kịch của bà lão mặc bà tự sinh tự diệt.

Rồi sau đó lại tiếp tục đưa tin, sự việc lại phát triển theo hướng bị lược bỏ sự thật, không ai để tâm việc người nhà bà lão không lo lắng chăm sóc cho bà, mà tiếp tục tham khảo tìm hiểu các chế độ chữa trị cho bà lão, còn giúp con trai bà lão đòi phí bồi thường từ bệnh viện; tìm hiểu thực hư có hay không chuyện bác sĩ là nghe theo lời của bệnh nhân bệnh tình nguy kịch, đồng ý huỷ bỏ việc chữa bệnh?

Có người cười nói bỏ việc chữa trị ư, chắc là sau khi hết uống thuốc đã; có lẽ bọn họ chỉ là đùa một chút, muốn tạo không khí. Nhưng Cao Dật Phi nghe được lại nhớ đến chuyện kia, tâm tình cũng theo đó mà tụt xuống.

Cao Dật Phi trầm nghĩ, bỏ qua hết hoàn cảnh xã hội, nếu con trai bà lão có thể hiểu thuận một chút, cố gắng một chút, bà lão về đêm cũng sẽ không khổ như vậy, cảm giác càng sống càng giống như đang chịu tội vậy đi?

Cao Dật Phi lại nghĩ, phải mang Long Trần Hùng về nhà một chuyến, để cha mẹ y nhìn thử cha nuôi của Tiểu Tri Hành, để bọn họ có thể yên tâm hơn.

Mà Long Trần Hùng nghe xong, phản ứng đầu tiên là ôm lấy Cao Dật Phi, muốn đem nhiệt độ cơ thể ấm áp của mình truyền qua cho y, an ủi nói: "Anh không cần phải rối loạn như vậy, kỳ thật Anh cũng muốn cứu người, nhưng bà lão là muốn làm như thế, chính anh cũng không có biện pháp mà phải không. Bệnh viện không phải muốn đình chức anh đi? Chuyện này cũng không cần lo, nghỉ thì nghỉ, tôi nuôi anh!"

Cao Dật Phi nói: "Toàn nói cái gì đâu, tôi là làm theo chỉ đạo của bệnh viện, bà lão cũng tự nguyện kí vào đơn huỷ bỏ điều trị, cho nên tôi sẽ không bị gì cả?"

"Vậy cũng tốt a, anh có thể tiếp tục chữa trị cho bệnh nhân, phát huy giá trị của anh! Đúng rồi, hôm nay tôi gặp một cô gái được anh chữa bệnh cho trước kia, cô ấy nhờ tôi đem thư cảm ơn gửi cho anh, còn làm rất nhiều loại đồ ngọt hy vọng anh có thể đến ăn." Nói xong, Long Trần Hùng đem phong thư cảm ơn màu hồng kia đưa cho Cao Dật Phi.

Cao Dật Phi xem thư xong, tâm tình cũng tốt lên, nói với Long Trần Hùng: "Cuối tuần này, tôi muốn mang cậu về nhà gặp cha mẹ."

"!!" Long Trần Hùng thập phần kinh hỉ khẩn trương: "Ngày kia là cuối tuần rồi!! Đây là tình huống chuyển chính sao? Cha mẹ anh thích cái gì vậy? Lần đầu tiên gặp mặt, tôi nên biếu quà gì mới thích hợp đây a? Anh nghĩ tôi nên mặc quần áo gì mới tốt đây? Bọn họ thích ăn cái gì a, muốn tôi nấu cơm không? Đại ca đại tẩu là ở với cha mẹ anh đi? Bọn họ thích cái gì vậy a?"

"Cậu cứ như vậy là được rồi. Tôi mệt rồi, ngủ ngon." Cao Dật Phi nói.

“Nga, vậy anh ngủ đi, ngủ ngon.”

Dù cho Cao Dật Phi đã ngủ, nhưng Long Trần Hùng vẫn đang tự hỏi về vấn đề gặp mặt gia trưởng, cả một đêm hưng phấn đến ngủ không được! Nhưng chỉ dám nhẹ nhàng ôm Cao Dật Phi không dám động đây, sợ quấy rầy giấc ngủ của y.

10. Chương 10: Tiền Nhiệm Này Loại Sinh Vật Đáng Ghét !

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chú thích

- Nhân tiện nói luôn, mấy cái nga, nha mà Long Trần Hùng và Cao Dật Phi dùng là khi nói chuyện với Tiểu Tri Hành, kiểu nói chuyện với trẻ con chứ không phải ta để yên vậy đâu nha
- Tiền nhiệm: nói theo trường hợp này có nghĩa là vợ cũ đó hihi
- Đại bá bá: bác trai cả
- Bá nương: bác gái (vợ bác trai)
- Ngoạn: vui chơi, chơi đùa, đủ các thể loại, ... Ta để im cho hay
- = Nữu Đản Cơ Nữu: đại khái là cái máy này ko biết dịch sao
- Tiểu BB: tác giả ghi BB luôn nên nghĩ là baby đó, nên là đứa trẻ
- A di: dì, cô, bác gái,....

Vốn Cao Dật Phi muốn mang Long Trần Hùng về nhà cho cha mẹ y nhìn thử, bắt quá kế hoạch thường thường vẫn hay bị thay đổi, vì cha Cao Dật Phi cuối tuần này phải đến vùng khác tham gia hội nghị nghiên cứu thảo luận, mẹ y cũng đi theo. Cho nên Cao Dật Phi chỉ có thể đề cập một chút về Long Trần Hùng với cha mẹ y, nói tìm cha nuôi cho Tiểu Tri Hành, hẳn chăm sóc Tiểu Tri Hành không tệ.

Có một lần lúc Cao Dật Phi đang kể chuyện trước khi đi ngủ cho Tiểu Tri Hành, y có hỏi ý kiến Tiểu Tri Hành, hỏi nó thích ở nhà đại bá bá hay là vẫn thích ở nhà hơn, thích đại bá nương hay Long Trần Hùng nhiều hơn.

Tiểu Tri Hành liền hai mắt nhắm lệ rưng rưng, kéo tay áo Cao Dật Phi nói: “Con thích ở cùng với ba ba, ba ba không cần lại bỏ con, được không?”

Cao Dật Phi không nghĩ tới Tiểu Tri Hành lại đột nhiên như vậy, lại nghĩ đến lúc trước quyết định ly hôn vợ, đáng lẽ nên hỏi qua Tiểu Tri Hành vấn đề này trước, giờ trấn an nói: “Ngoan, đừng khóc, ba ba sẽ không bỏ con lại nữa, chỉ hỏi con thích chơi cùng với ai thôi.”

“Con thích nhất là cùng ba ba ngoạn ~” Tiểu Tri Hành lập tức trả lời.

Cao Dật Phi liền xoa xoa mặt Tiểu Tri Hành, dẫn dụ nói: “Ba ba cũng thích ngoạn với Tiểu Tri Hành, nhưng là đôi khi ba ba phải đi công tác nha. Vậy lúc ba ba đi công tác, Tiểu Tri Hành thích ngoạn với ai nào?”

“Nếu như vậy a, con thích đi học, có thật nhiều tiểu bằng hữu cùng nhau ngoạn nha.”

“Kia vậy lúc không đi học thì sao?” Cao Dật Phi tiếp tục dẫn dụ.

“Ân..... Vậy thích ngoạn với Long Trần Hùng.”

Long Trần Hùng trốn ở bên ngoài nghe lén yên lặng rơi lệ: Mẹ nó thì ra ông đây cư nhiên xếp đằng sau tiểu bằng hữu ở trường mẫu giáo!! Vẫn là xếp đằng sau một đám tiểu bằng hữu của mi! Tiểu tử thôi xem ngày mai ông đây trị mi như thế nào! Nhưng thật sự phải ra tay sao nha — Long Trần Hùng lúng túng, hẳn thật ra không có dám nha.

Lại nói tiếp, Long Trần Hùng hẳn cũng không phải cố ý nghe lén, hẳn chỉ là không muốn vào quấy rầy thời gian của cha con Cao Dật Phi, mới không phải tắm rửa xong đợi Cao Dật Phi đợi đến đợi đi đợi không được đâu!

Cao Dật Phi lấy được đáp án, lại truy hỏi: "Tại sao vậy?"

Tiểu Tri Hành nói: "Do con không thích cùng bá nương ngoạn, tuy rằng ngoạn với biểu ca cũng rất vui, nhưng bá nương rất hung dữ nga, ta muốn ở cùng với ba ba. Ba ba không cần đem ta bỏ lại nhà đại bá bá được không?"

"Tri Hành, ba ba không phải đem ngươi bỏ lại nhà bá bá, lúc trước bởi vì công việc nên không có cách nào khác để chăm sóc con, vì lo lắng cho con nên mới để bá nương đến chăm sóc con, bá nương hung dữ với con sao? Nói cho ba ba nghe nào?" Cao Dật Phi sốt ruột thay cho con trai, lo lắng lúc Tri Hành một mình ở với đại tẩu sẽ khiến nó uỷ khuất.

"Bá nương không có hung dữ với con nha, nàng hung dữ với biểu ca. Con có làm sai cái gì nàng đều nói là do biểu ca dạy con không tốt, mỗi ngày con đều sợ làm cho biểu ca bị liên lụy mà bị mắng, rất áp lực nga."

Tiếp, Cao Dật Phi liền hỏi Tiểu Tri Hành lúc ở nhà đại bá đã làm sai cái gì, lại chỉ bảo nó một phen, rồi hỏi: "Vậy Long Trần Hùng có hung dữ với con không?"

"!" Long Trần Hùng đang nghe lén trong lòng động một cái, liều mạng cầu nguyện Tiểu Tri Hành sẽ nói hẳn không có hung dữ với nó.

Bởi vì Long Trần Hùng thật sự có hung dữ với Tiểu Tri Hành! Có một lần muốn chơi trò nữ dẫn cơ nữ có Doraemon nó thích, Long Trần Hùng lúc đầu còn theo ý nó, thậm chí còn muốn đem toàn bộ mấy cái máy đó về hết đem về cho Tiểu Tri Hành từ từ chơi. Cho đến khi xoay đến mười mấy lần không trúng, mới giật mình nhớ Cao Dật Phi từng nói với hắn, những loại trò chơi tiêu khiển có hình thức như đánh bạc này nọ không thể để cho Tiểu Tri Hành động vào, đành phải ngăn cản đem Tiểu Tri Hành đang mếu máo trừng hắn đăm đăm rồi lăn xuống đất, khiến hắn phải lớn tiếng quát to mới bắt Tiểu Tri Hành không tình nguyện theo hắn về nhà.

Tuy rằng Tiểu Tri Hành không tình nguyện, đem mất hứng toàn bộ bày ra trên mặt, nhưng Long Trần Hùng phát hiện, kỷ thật thu phục cha con Cao Dật Phi rất dễ, chỉ cần làm đồ ngọt tình yêu cho cha con Cao Dật Phi ăn, bọn họ lập tức sẽ đem toàn bộ những chuyện không vui vứt hết trong nháy mắt, lập tức trở lại thành người một nhà tương thân tương ái ~!

Vậy nên lần đó Long Trần Hùng trước khi Cao Dật Phi về liền dùng đồ ngọt thu phục Tiểu Tri Hành.

Nếu Tiểu Tri Hành thật sự cáo trạng hẳn với Cao Dật Phi, tỷ như nói lúc Cao Dật Phi không có mặt hẳn đối xử với Tiểu Tri Hành thập phần hung ác, kia khả năng Cao Dật Phi lập tức ném hắn đi là — 300%!! %_%

Mà lúc này, Tiểu Tri Hành thuận theo như Long Trần Hùng cầu nguyện với trời, nói: "Không có nga, Long Trần Hùng rất nghe lời. Ân, chú ấy cũng rất lợi hại nữa. Có một lần, có mấy người xấu muốn cướp Tiểu BB của một a di nọ, Long Trần Hùng đem bọn họ đánh ngã hết, đem Tiểu BB cướp về cho a di đó. Ba ba, ta cũng muốn lợi hại giống chú ấy!"

Long Trần Hùng ở ngoài cửa thở dài nhẹ nhõm, hẳn còn sợ Tiểu Tri Hành nói hẳn không tốt, sau đó Cao Dật Phi đem hắn ném đi.

"Con muốn học võ không?" Cao Dật Phi hỏi Tiểu Tri Hành.

"Muốn!" Tiểu Tri Hành lập tức nói.

"Vậy nếu không sợ khổ, không sợ đau, không sợ mệt, phải kiên trì mới được nga."

“Dạ!”

“Vây con đợi vài ngày, ba ba sắp xếp cho con, trước đi ngủ đi, ngủ ngon.”

Cao Dật Phi từ trong phòng Tiểu Tri Hành đi ra, vừa mở cửa ra liền thấy Long Trần Hùng đang giữ nguyên trạng thái ghé vào trên cửa tiến hành sự nghiệp nghe lén.

Hai người không nói gì nhìn nhau, Cao Dật Phi nhẹ nhàng đem cửa đóng lại, nhỏ giọng hỏi:”..... Cậu không phải đi tắm sao?”

Long Trần Hùng nửa điểm thẹn vì đã nghe lén cũng không có, vội vàng đem Cao Dật Phi kéo về trong phòng một bên nhỏ giọng nói:”Đã sớm tắm rồi, đang chờ anh đó!”

Còn tưởng rằng cùng một chuyện làm rất nhiều lần dần sẽ chán, nhưng bọn họ lại đều cảm thấy vui thích, lúc nhiệt độ cơ thể trùng nhau tại thời khắc thể xác cả tinh thần giao nhau, khoái hoạt và hạnh phúc không có gì có thể so bằng, khiến bọn họ ngày càng chờ mong lần tiếp theo

~~Thân mật triển miên qua đi, Long Trần Hùng đưa ra đề nghị của bản thân:”Nếu Tiểu Tri Hành muốn học võ, không bằng đưa đến chỗ công ty tôi học đi, gần đây mới mở lớp võ thiếu nhi, sẽ dạy một ít động tác cơ bản, vận động này nọ, chủ yếu là rèn luyện thân thể khoẻ mạnh, rèn lực chú ý. Có thầy dạy chuyên nghiệp, một thầy chỉ phụ trách 5 người. Cuối tuần này chúng ta đi xem thử ha?”

Cao Dật Phi hỏi một số vấn đề của lớp học võ thiếu nhi, cũng không đến xem nơi Long Trần Hùng làm việc liền đáp ứng luôn.

Cuối tuần một nhà ba người cùng đến công ty Long Trần Hùng. Thì ra công ty nhà Long Trần Hùng không chỉ là công ty bảo an, mà còn khai thác các mặt về rèn luyện cơ thể, các loại lớp dạy võ này nọ,... Mà công ty này cũng không phải loại cao ốc mấy tầng, mà là mua cả luôn một toà nhà lớn, bên ngoài cao ốc, đặt một bảng hiệu chữ vàng thật lớn ghi ‘Long Thị Bảo An’.

Long Trần Hùng một bộ ‘Xem! Ông đây chính là lợi hại như vậy đó!’ tư thế lên mặt tiến vào toà nhà, đưa cha con Cao Dật Phi đến lớp học võ thiếu nhi, mặt khác giới thiệu cơ cấu công ty. Dọc trên đường đi, nhân viên làm việc bên trong đều hướng Long Trần Hùng tôn kính chào hỏi, làm cho Long Trần Hùng cảm thấy vô cùng có mặt mũi.

Long Trần Hùng đề cử vài vị thầy giáo tốt cho cha con Cao Dật Phi lựa chọn, lúc Cao Dật Phi nghe thầy dạy võ giảng giải cùng khái quát sơ chương trình học xong, lập tức xác nhận chọn được một thầy giáo. Tiểu Tri Hành cũng vui vẻ đồng ý, cuối cùng quyết định mỗi tuần chiều thứ ba và thứ năm đến đây học

Cao Dật Phi trước đây tuy có biết nhà Long Trần Hùng là một công ty bảo an, nhưng không nghĩ đến quy mô công ty này lại lớn như vậy, phạm vi nghiệp vụ còn đa dạng như vậy, lại còn giải quyết được vấn đề tìm thầy dạy võ cho Tiểu Tri Hành.

Đêm đó Long Trần Hùng liền hướng Cao Dật Phi tranh công:”Hô, nay anh đến xem công ty của tôi, thấy tôi có lợi hại không?”

“Ân, lợi hại.” Cao Dật Phi gật đầu. Nghĩ đến Long Trần Hùng bình thường bỏ nhiều thời gian chăm sóc gia đình như vậy, còn có thể quản một công ty lớn như vậy, quả thực không dễ dàng.

Long Trần Hùng đột nhiên lại gần, truy vấn y:”Vây anh có ngày càng thích tôi hơn không ~~”

Cao Dật Phi bật cười, thì ra trọng điểm là bày ưu thế ra cho y xem, để y càng thích hẳn hơn sao?

Long Trần Hùng thấy Cao Dật Phi không trả lời ngay, liền giành trước nói:”Nếu càng thích thì chúng ta liền hôn một chút ~!” Tiếp trộm hôn một cái, sau đó lăm bắm đáp:”Ai, chúng ta hôn rồi ~! Anh thích tôi, đúng vậy, chính là như vậy nha!”

Cao Dật Phi cười dè ợt Long Trần Hùng lại, đem Long Trần Hùng áp về phía mình, cho hắn một nụ hôn thật sâu....

Trong lúc một nhà ba người bọn họ đang hạnh phúc như mọi ngày, vợ cũ sớm bị Cao Dật Phi quên đi không biết lại đánh từ nơi nào ra ~! Hôm nay, lúc Cao Dật Phi tan tầm về nhà, thành linh bị vợ cũ phục sẵn ở trước nhà một phen ôm chặt, Cao Dật Phi ngửi được mùi rượu trên người cô, còn nghe thấy tiếng cô nức

nở:”Dật Phi, em sai rồi, em không nên giận dữ rồi đi, xin anh đừng lạnh lùng như vậy, xin anh hãy tha thứ cho em, chúng ta lại cùng bên nhau, không tốt sao?”

Cao Dật Phi tránh khỏi ôm ấp của cô, cự tuyệt nói:”Lý Ly, chúng ta đã ly hôn hai năm rồi, mà tôi cũng đã có người mới rồi.”

Nếu vợ cũ đã lựa chọn sự nghiệp, đến vùng khác khai hoang hai năm liền không về, ngay cả Tiểu Tri Hành cũng đã quên mất hình dáng mẹ mình. Vậy nên đáng lẽ cô ấy không nên vọng tưởng Cao Dật Phi sẽ đợi cô trở về, tái hôn với cô.

Luac Cao Dật Phi chưa làm cha, y còn thật hài lòng vợ y vừa trí tuệ lại mỹ mạo, có chức có nghiệp; Từ sau khi có Tiểu Tri Hành, Cao Dật Phi mới nhận ra, Bàng Lý Ly đối với ông chủ của cô là một nhân viên tốt, nhưng đối với Tiểu Tri Hành thì cô không phải là một người mẹ tốt.

Hơn nữa Bàng Lý Ly cũng không thể hiểu cho y, vì sự nghiệp của y. Trước khi ly hôn, lúc bọn họ cãi nhau, Bàng Lý Ly thậm chí còn chỉ trích Cao Dật Phi:”Vì sao anh muốn tôi bỏ sự nghiệp của mình đi chăm sóc gia đình, mà anh thì lại không dám buông tay cái nghề bác sĩ của mình? Lúc nào cũng điên cuồng làm việc, tiền anh kiếm còn không bằng một phần ba của tôi! Anh có tư cách gì muốn tôi từ bỏ công việc của mình? Anh đi mà từ chức về chăm sóc con, tôi nuôi anh!”

Lúc đó Cao Dật Phi vừa mới tốt nghiệp tiến sĩ không bao lâu, ở trong bệnh viện được xem là người mới, lương không cao. Mà Bàng Lý Ly lại là một nhân viên tiêu thụ xuất sắc, phần trăm được trích cũng rất cao.

Cho nên Cao Dật Phi cực kỳ thất vọng, ngay cả vợ y cũng không hiểu y, nhưng y vẫn bảo trì ngữ khí bình thản nói:”Công việc của tôi không phải vì tiền mà cân nhắc, tôi từ nhỏ vẫn nuôi ý nguyện trở thành một bác sĩ tốt, học hành cực khổ hơn hai mươi năm mới học đến tiến sĩ, là vì có thể sử dụng những điều đã học, trị bệnh cứu người. Cho nên đó là lý tưởng của tôi, tôi không thể từ bỏ được.”

Hai bên đều không chịu nhượng bộ, giằng co mấy tháng, Bàng Lý Ly đến nơi khác làm việc, đề nghị ly hôn, Cao Dật Phi không nghĩ ngợi liền đáp ứng luôn.

Khi đến chốn xa lạ, Bàng Lý Ly mới nhận ra, bản thân một nữ nhân bên ngoài không nơi nương tựa, cũng từng vô số lần nhớ Cao Dật Phi và con nhỏ, nhưng là vì tự trọng nên không liên lạc, phần đầu vươn lên vì sự nghiệp của bản thân. Đến bây giờ thị trường dần tiêu điều, Bàng Lý Ly mới quay về, nhện không được muốn gặp lại y, cho rằng Cao Dật Phi một mình chăm con như vậy, chỉ cần cô nhận sai, Cao Dật Phi sẽ đón cô về nhà.

Mà hiện tại, Bàng Lý Ly nghe Cao Dật Phi có người mới, không khỏi rơi lệ:”Em cứ nghĩ anh sẽ chờ em..... Cô ta là ai? Hai người đã tiến đến đâu rồi? Chúng ta còn có thể bắt đầu lại nữa không anh?”

Dung nhan Bàng Lý Ly vốn không tệ, nhưng đáng lẽ cô không nên chuốt mi, lúc cô khóc, mắt liền đen lại một đồng, mắt còn đặc biệt trắng — vì vật Cao Dật Phi không có đáp lại Bàng Lý Ly, mừ là đưa cho cô một tờ khăn giấy, nói:”Lớp trang điểm của cô phai rồi kia, lau đi đã. Lần sau mua mascara không cần mua loại như vậy nữa, nước có thể rửa trôi nó kia.”

“.....” Bàng Lý Ly hiểu nếu Cao Dật Phi đã nói như vậy, kia hiện tại cô nhìn rất khó coi, nhưng không kiềm được nước mắt, càng nhìn càng rơi.

“Cô đừng có khóc nữa, bên dưới mắt đen lại một đồng rồi aii.” Cao Dật Phi một bên nói, một bên nâng tay lau mascara cho cô.

Có lẽ là lúc Cao Dật Phi và Bàng Lý Ly nói chuyện tiếng ồn làm động đến Long Trần Hùng trong nhà, cho nên Long Trần Hùng mang tâm tình hưng phấn mở cửa chuẩn bị nghênh đón y liền thấy được một màn Cao Dật Phi lau nước mắt cho Bàng Lý Ly, ăn giấm chua hỏi:”Hai người đang làm cái gì vậy?”

Long Trần Hùng từng thấy ảnh chụp Bàng Lý Ly trong nhà Cao Dật Phi, cho nên liền nhận ra cô. Mặc dù lúc đó Cao Dật Phi bảo quên đem ảnh chụp với Bàng Lý Ly cất đi, nhưng Long Trần Hùng vẫn là hoài nghi trong lòng Cao Dật Phi vẫn còn có cô.

Bây giờ tận mắt chứng kiến Bàng Lý Ly tìm tới cửa, thấy bộ dạng nhu hoà của nàng, cùng bộ dạng thô kệch của Long Trần Hùng hẳn hoàn toàn không giống nhau, Cao Dật Phi lúc trước là thích mấy người ôn

nhu nữ tính như này sao? Vậy vì cái gì Cao Dật Phi lại lựa chọn cùng một chỗ với hắn? Bây giờ y vẫn sẽ chọn hắn sao? Mình ở trong lòng Cao Dật Phi so với vợ cũ hoàn toàn khác biệt sao? Tiền nhiệm đúng là loại sinh vật đáng ghét! Rõ ràng đã bỏ đi giờ còn trở về đưa đẩy không dứt! Nếu Long Trần Hùng là nữ nhân, nhất định sẽ hợp tình hợp lý đem đuổi vợ cũ y đi ngay lập tức! Hết lớn một tiếng ông đây là người của Cao Dật Phi cô ta liền chết tâm ngay tức khắc! Nhưng là sợ đem chuyện này nói ra, sẽ ảnh hưởng đến danh dự của Cao Dật Phi, làm cho y bị người khác nói này nói nọ, buộc y phải buông tay công việc yêu thích của mình.

Tiểu Tri Hành thấy Long Trần Hùng chạy đi mở cửa, liền biết ba ba đã về rồi, cho nên không có xem Doraemon nữa, lập tức cũng chạy lại đón ba ba, nhưng lại thấy có một a di lạp mặt, nghi nghi hoặc hoặc, hỏi: "Ba ba đã về rồi sao, hai người tại sao lại đứng trước cửa vậy nha?"

Cao Dật Phi thấy ánh mắt kinh nghi (kinh ngạc+ nghi ngờ) của một lớn một nhỏ trong phòng, tức thời có chút xấu hổ, y không nghĩ tới Bàn Ly Ly đã canh sẵn thời gian đến đợi y trước cửa, biến tình huống hiện tại thành như kiểu y làm gì xấu mà bị bắt quả tang vậy.

Bàn Ly Ly thấy có người từ trong nhà Cao Dật Phi đi ra, lập tức ngừng khóc, cúi đầu lau nước mắt, mới ngẩng lên nhìn, thấy là một nam nhân liền thở dài nhẹ nhõm, lại thấy Tiểu Tri Hành vừa chắc lại vừa tròn, liền hướng nó tự giới thiệu: "Con là Tiểu Tri Hành phải không? Ta là mẹ của con."

Tiểu Tri Hành lập tức phủ định: "A di đừng đùa nha, ngày cá tháng tư đã qua rồi, cháu không biết di. Hơn nữa, còn chưa tới Halloween nga, không cần tự nhiên giả quỷ, buổi tối ra đường sẽ dọa chết người nga."

Bàn Ly Ly nháy mắt thương tâm vô cùng, này thật sự là con do ta sinh ra sao!? Hức hức hức, ta thề từ nay về sau không mua loại mascara này nữa!!

11. Chương 11: Cách Đầu Tiên Đường Nhiệm Đại Chiến Tiền Nhiệm

‘Vợ mới’ đại chiến ‘vợ cũ’ cách thứ nhất)

Bàn Ly Ly mượn cớ vào nhà Cao Dật Phi thăm quan một vòng, thấy không có dấu vết sinh hoạt của

nữ nhân, mới yên tâm một chút. Lúc sau còn muốn nói với Tiểu Tri Hành cái gì đó, nhưng cô còn chưa kịp mở miệng, Tiểu Tri Hành đã siêu hạnh phúc giả vờ gào rít the thé: "Oa!! Ma kia ~~!! Cháu rất sợ nha ~~!!" Một bên thì nhảy nhót vào trốn trong phòng, chỉ lộ ra cái đầu nhỏ của nó, hướng Long Trần Hùng hô lên: "Long Trần Hùng! Giao cho chú đó! Mau đuổi ma đi đi! Cháu rất sợ hãi nha ~~!!"

Long Trần Hùng đã sớm muốn làm như vậy ~! Được Tiểu Tri Hành ủng hộ, liền làm bộ như không biết Bàng Ly Ly là ai, nói với cô: "Vị a di này, Tiểu Tri Hành nói không biết cô, vậy xin cô hãy về đi, đừng đến làm phiền nó nữa."

Bàng Ly Ly giờ phút này vô cùn xót xa, mang thai mười tháng, trải qua một hồi sinh tử mới sinh hạ được một đứa con, thế nhưng nó ngay cả cô cũng không nhận ra. Cứ tiếp tục đi vào không chừng lại làm nó sợ, đeo kính vào che mắt lại, nói: "Xin lỗi, hôm nay thất lễ rồi. Dật Phi, xin hỏi anh ấy là?"

"Cậu ấy là cha nuôi Tri Hành – Long Trần Hùng" Cao Dật Phi đáp.

Bàng Ly Ly lập tức chào hỏi Long Trần Hùng: "Xin chào Long tiên sinh, cảm ơn anh đã chăm sóc Tri Hành."

"Thiệt." Long Trần Hùng khinh thường nói: "Cô cố gì lại cảm ơn thay Tri Hành, nó không biết cô, cô là ai nha?"

Tuy rằng Bàng Ly Ly đeo kính vào, liền trở nên xinh đẹp, nhưng cô càng xinh đẹp, Long Trần Hùng lại càng cảm thấy nguy cơ, hận không thể ngay lập tức mài chết cô. Xinh đẹp liền có thể mê hoặc cha con người ta sao, là để có thể sau khi bỏ đi liền quay về vấn vương không dứt, là có thể đến cướp người của ông đây sao?!

Bàng Ly Ly vờ như không nghe thấy ý tứ trào phúng trong lời Long Trần Hùng nói, giải thích: "Tuy Long tiên sinh chưa từng gặp qua tôi, nhưng kỳ thật tôi là vợ cũ của Dật Phi, là mẹ của Tri Hành. Tôi biết mình đã rời đi quá lâu, không có cùng nuôi dưỡng tuổi thơ cho Tri Hành, cho nên Tri Hành không biết tôi cũng là bình thường. Tôi cũng vô cùng hối hận..." Lại nói với Cao Dật Phi: "Dật Phi, nếu anh đã có người mới gần kề, em cũng sẽ không quấy rầy anh. Nhưng em muốn gặp Tri Hành nhiều hơn, xin anh hãy cho em một cơ hội, để sửa đổi những sai lầm trước kia, được không?"

Suy cho cùng Bàng Ly Ly cũng là người đã sinh hạ Tiểu Tri Hành, Cao Dật Phi cũng không có lý do ngăn cản hai người gặp nhau. Hơn nữa, Cao Dật Phi tổng cảm thấy, trong quá trình Tiểu Tri Hành trưởng thành, vẫn là nên tạo cho nó một gia đình hoàn chỉnh, một gia đình có tình yêu của cha và của mẹ, có sự tham gia dạy dỗ của người mẹ. Vì thế, Cao Dật Phi đáp ứng yêu cầu của cô.

"Cảm ơn anh! Vậy lần sau em lại đến thăm con. Hôm nay là em không chuẩn bị tốt, lần sau chính thức giới thiệu lại," Bàng Ly Ly được Cao Dật Phi cho phép, liền tạm biệt, cô còn phải lộng lộng trang hoàng lại dung nhan thật đẹp để gặp Tiểu Tri Hành nữa.

Hay ho một chiêu lấy lùi làm tiến này! Long Trần Hùng nghĩ trong lòng, vợ cũ Cao Dật Phi rõ ràng là muốn lấy cái danh thăm con, sau đó lại mượn cơ hội tiếp cận Cao Dật Phi rồi phát triển tình tiết khôi phục tình cũ! Cao Dật Phi y còn cố tình một chút tự giác cũng không có! Còn đáp ứng cho vợ cũ đến thăm con!

Bàng Ly Ly đi rồi, Cao Dật Phi cũng không giải thích với Tiểu Tri Hành cái gì, đợi lần sau Bàng Ly Ly đến tự giới thiệu lại đi.

Cho nên Tiểu Tri Hành liền chạy ra hỏi Long Trần Hùng: "Long Trần Hùng, chú đem ma quỷ kia đuổi đi rồi sao?"

Không phải đâu nha, Tiểu Tri Hành? Tuy rằng ta cũng muốn đem cô ta triệt để đuổi đi, nhưng là, ả là mẹ của mi ai!!

Bất quá, cho dù Long Trần Hùng thật sự muốn đuổi cô đi, cũng phải lo lắng sợ Cao Dật Phi và Bàng Ly Ly nổi lại tình xưa, nhưng hẳn sẽ không bày tâm tư ra ngoài. Đó là quyết định của Cao Dật Phi, tùy thuộc tất cả vào y. Nhưng Long Trần Hùng cũng không ngừng nói với bản thân, không cần phải quá lo lắng, tuy Bàng Ly Ly và Cao Dật Phi từng là một đôi, nhưng đó chỉ là quá khứ rồi, Bàng Ly Ly bây giờ cũng không thể bước vào nhà y nữa, thái độ của Cao Dật Phi với cô cũng cần phải suy nghĩ lại.

Cho nên, Long Trần Hùng sẽ dùng những cách khác đem Bàng Ly Ly đá ra ngoài.

Cách thứ nhất đương nhiên đại chiến tiền nhiệm: Đầu tiên, Long Trần Hùng sẽ bắt lấy tất cả cơ hội có thể cùng Cao Dật Phi thân thiết ân ái ~ bởi vì điều này là điều quan trọng nhất!

Cho nên, đêm đó, lúc Tiểu Tri Hành đã say ngủ, Long Trần Hùng lại vụng trộm lên vào phòng Cao Dật Phi, Cao Dật Phi bây giờ đang ngồi suy nghĩ chuyện Bàng Ly Ly. Ánh sáng ấm áp từ đèn đầu giường chiếu xuống, Cao Dật Phi nhẹ nhíu mày, làm cho tâm Long Trần Hùng cũng nhúu lại, hận không thể lập tức khiến Bàng Ly Ly biến mất, cho Cao Dật Phi khỏi thêm phiền não.

"Anh đang làm gì vậy?" Long Trần Hùng ngồi xuống bên Cao Dật Phi ôm lấy y, hỏi.

"Đang thương lượng với Ly Ly, sẽ nói với Tiểu Tri Hành chuyện của cô ấy như thế nào." Cao Dật Phi đáp. Mỗi đêm Long Trần Hùng đều sẽ nhân lúc Tiểu Tri Hành đã ngủ vào đây, nên Cao Dật Phi đã quen với việc hắn mỗi đêm qua đây, tán gẫu ôm nhau cùng ngủ.

"Nói làm sao? Chẳng lẽ nói với Tiểu Tri Hành là nó có mẹ, cô ta bỏ nó hai năm mặc kệ, cho nên hiện tại trở về nhận nó?"

"Không thể nói như vậy được. Tôi mới thương lượng với Ly Ly xong, quyết định trước tiên khoan nói với nó, cứ bồi dưỡng tình cảm trước, để cho nó quen thuộc sẽ nói sau." Cao Dật Phi không chút nào kiêng kị đem chuyện vừa mới bàn xong với Bàng Ly Ly ghi lại rồi đưa cho Long Trần Hùng xem, lại nói: "Ly Ly nói, ngày mai muốn cùng tôi mang Tiểu Tri Hành ra ngoài chơi."

"Không thể được!" Long Trần Hùng lập tức phản đối: "Anh không thể cùng cô ấy một mình ra ngoài."

"Tại sao?" Chẳng lẽ Long Trần Hùng đang ghen sao?

“Bởi vì cô ấy có ý đồ vớ anh a! Khụ khụ, dù sao anh cùng cô ta đi ra ngoài, tôi cũng muốn đi. Tôi không đi cùng không yên tâm.”

“Tin tôi, tôi sẽ xử lý tốt mà.” Cao Dật Phi buông di động xuống, ôm Long Trần Hùng nói, hy vọng qua sự tiếp xúc thân mật của cơ thể có thể khiến hắn an tâm chút.

Trước kia Cao Dật Phi rất ít chú ý tới Long Trần Hùng cần cái gì muốn cái gì, bởi giống như lời Tiểu Tri Hành nói, Long Trần Hùng vừa ngoan vừa nghe lời lại dễ dàng thoả mãn ~ hơn nữa trên cơ bản đều là Long Trần Hùng quan tâm y. Nên mới khiến Cao Dật Phi bỏ lỡ, thì ra Long Trần Hùng cũng có lúc tâm tình không tốt. Mà hiện tại, cuối cùng Cao Dật Phi đã có thể chú ý tới cảm xúc bất an của Long Trần Hùng.

Về mặt khác, lúc Cao Dật Phi đi làm, dĩ nhiên không cho phép bản thân làm ra một chút sai lầm nào, bởi vì nếu xuất hiện một sai sót nào, khả năng sẽ gây ảnh hưởng đến sinh mệnh nằm trên tay y. Cho nên tinh thần y lúc nào cũng trong trạng thái cực kỳ khẩn trương, về nhà liền không muốn suy nghĩ thêm bất cứ việc gì khác nữa, ví dụ như sửa điện, sửa vòi nước, thay bóng đèn, mua đồ nấu ăn làm vệ sinh vân vân và vân vân, chỉ muốn thư giãn nghỉ ngơi. May thay có Long Trần Hùng liền giúp y có thể thoải mái về cả thể xác lẫn tinh thần, duyên phận như vậy có thể bắt gặp được quả thật không dễ dàng.

Trước kia lúc về nhà, chỉ cảm thấy đây là một nơi để ngủ, trống rỗng, không ai chờ y về, hết thấy đều phải tự y xử lý, không có cảm giác là một cái nhà; Mà bây giờ lúc nào cũng có một người vui mừng chào đón y về nhà, ấm áp, thoải mái, thư giãn, con trai cũng sẽ vui vẻ, đây là mọi thứ mà Long Trần Hùng mang đến cho y, nên Cao Dật Phi sẽ hảo hảo yêu thương hắn.

Mà phương thức để yêu thương hắn, Cao Dật Phi chợt nhớ lại những lần cùng Long Trần Hùng sinh hoạt, giống như chỉ cần hôn môi một cái, nắm tay một cái, ôm một cái, thậm chí chỉ cho y một ánh nhìn trực diện, Long Trần Hùng liền như có mười phần sinh lực mười phần kích động vạn phần tràn ngập nhiệt tình ~!

Quả nhiên, Cao Dật Phi ôm hắn một cái, Long Trần Hùng liền như tràn trề sinh lực tỏ vẻ nói:”Tôi đương nhiên tin anh ~! Nhưng ngày mai anh vẫn không ghé đi, tôi không tin cô ta.”

Cao Dật Phi cười nói:”Ban nãy tôi còn chưa nói xong, ngày mai không đi được, vì không phải ngày nghỉ.”

“Không phải chứ? Vậy mà anh còn yên tâm đem con trai bảo bối giao cho cô ta chăm sóc một ngày sao? Ông đây không yên tâm a! Một người mẹ có thể nhẫn tâm vứt bỏ con trai mình, có thể đối xử tốt với Tiểu Tri Hành đến đâu? Tri Hành muốn đi chơi phải để tôi mang đi mới tốt.”

“Vậy ngày mai cậu cùng cô ấy mang Tiểu Tri Hành đi?”

“Ân, anh đã nói như thế thì cứ như vậy đi.” Chỉ cần Cao Dật Phi không đi cùng với Bằng Ly Ly là được rồi, Long Trần Hùng bắt đầu ôm Cao Dật Phi hôn đến hôn đi bắt đầu trêu chọc các loại trên người Cao Dật Phi.

Cao Dật Phi biết người này lại muốn rồi, liền nói:”Đợi đã, để tôi trả lời cô ấy đã.”

“Nhanh lên ~ nữ nhân kia thật đáng giận a, trẻ thế này rồi, cứ nhiên còn cản trở chúng ta ân ái.” Long Trần Hùng một bên lại tiếp tục trêu chọc y một bên thúc giục nói.

Tên này một tuần bảy ngày không thể chịu được, Cao Dật Phi đích xác thành công bị Long Trần Hùng chọc lên, quay lại “Ok!” Xong cầm điện thoại ném qua một bên. Đối mặt với Long Trần Hùng chủ động nhiệt tình, Cao Dật Phi vẫn có chút động tình.

Lại một đêm ngọt ngào qua đi, Long Trần Hùng được Cao Dật Phi tự mình ra trận an ủi liền không sợ cái gì nữa cả ~! Tình yêu bên trong lại càng cuồng nhiệt, vợ cũ đừng mơ tưởng cướp Cao Dật Phi đi! Vì thế sáng sớm ngày hôm sau, liền thông thả dẫn Tiểu Tri Hành đến nơi đã hẹn với Bằng Ly Ly.

Tiền nhiệm, dương nhiệm, chương cuối, chính thức khai chiến!

Hết Chương 11

12. Chương 12: Mị Lực Quá Lớn Không Có Biện Pháp

Chú thích

-Tài đại khí thô: là có tài nhưng khí chất thì thô thiển, khoe khoang thô tục.

Đối với chuyện để Long Trần Hùng gặp vợ cũ, Cao Dật Phi thập phần yên tâm. Khả năng là bởi Long Trần Hùng trước mặt Cao Dật Phi có bao nhiêu chiều chuộng khả ái, làm cho Cao Dật Phi cảm thấy, cho dù Long Trần Hùng có khuynh hướng bạo lực, cũng sẽ không phát sinh xung đột ngay mặt với vợ cũ.

Hơn nữa, Long Trần Hùng đáp ứng y kiêng rượu, lúc không uống rượu thì đầu óc hẳn vẫn rất thanh tỉnh; Hẳn cũng đã đáp ứng sẽ không nói lời thô tục và đánh nhau trước mặt Tiểu Tri Hành, vậy nên, lấy tính cách ngoan ngoãn của Long Trần Hùng, tuyệt đối sẽ không đột nhiên nổi khùng đánh vợ cũ y. Đã vậy thì, Cao Dật Phi cũng không nghĩ nhiều nữa. Yên tâm đem Tiểu Tri Hành giao cho Long Trần Hùng, an tâm đi làm.

Bất quá nha, cho dù không có xung đột ngay mặt, nhưng xung đột bên trong liền có!

Long Trần Hùng lúc thấy gặp Bằng Ly Ly liền cảm thấy khó chịu kinh khủng, nhin không được đem bản thân và vợ cũ Cao Dật Phi tự so sánh.

Hắn không thể không thừa nhận, Bằng Ly Ly ngoại hình nhu hoà, làn da trắng nõn, nói tóm lại chính là

mỹ nhân; Lại biết trang điểm thêm phần xinh đẹp, tóc dài uốn lộn to càng tăng thêm phần nữ nhân độc thân quyến rũ; Dáng người đủ tốt, có trước có sau, còn mặt vậy ngắn và tất da, hai chân thon dài lộ ra không bỏ sót.

Những điều đó làm cho Long Trần Hùng cảm thấy mình có thể so bì được, tuy Bàng Ly Ly là mỹ nữ, nhưng hẳn lại là dạng soái ca nam tính, làn da cơ thịt cái gì cũng không kém! Một điều duy nhất hẳn nhận thua là, khí chất trí tuệ của Bàng Ly Ly, đó là sự tích lũy của giáo dục, văn hoá cư xử. Bàng Ly Ly như vậy thật văn nhã, khí chất tựa như Cao Dật Phi, cùng Long Trần Hùng một thân hào khí một trời một vực. Dẫn đến Long Trần Hùng có chút hậm hực, nếu Cao Dật Phi cùng vợ cũ đứng một chỗ, nhất định rất phù hợp.

Lại nghĩ đến cảnh tối hôm qua Cao Dật Phi lau nước mắt cho vợ cũ, cho dù cô ta có là quá khứ đi nữa, cũng làm cho hắn có cảm giác hắn như biến thành tiểu tam phá hoại gia đình người khác. Nếu không có hắn nhảy vào, Cao Dật Phi rất có khả năng sẽ cùng giáo viên tiểu học gì đó hẹn hò rồi. Xem ra Cao Dật Phi là thích những nữ nhân văn nhã.

Vợ cũ cùng hắn chênh lệch nhiều như vậy, kia Cao Dật Phi là như thế nào chấp nhận một người thô kệch như hắn, nguyện ý cùng hắn cả ngày ân ái?

Nhất định chính là mị lực của hắn quá lớn ~[* / *] cho nên thân ái Cao Dật Phi nhà hắn ngay cả loại hình yêu thích cũng thay đổi triệt để như vậy ~!

Cho nên dù lớn lên để nhìn bao nhiêu ăn mặc dù bao nhiêu cũng không có tác dụng đâu!

Không có biện pháp, ai biểu ông đây mị lực lớn làm chi [_] . Xem xem, thân ái Cao Dật Phi của hắn lần này ngay cả gặp cô ta cũng không muốn ~!

Long Trần Hùng đắm chìm bên trong sự tự hào về mị lực của bản thân hoàn toàn quên mất Cao Dật Phi vốn không rảnh, chứ không phải cố ý không gặp vợ cũ.

Mà Bàng Ly Ly lúc thấy Long Trần Hùng, lại càng kinh ngạc chào hỏi:”Long tiên sinh, buổi sáng tốt lành, anh cũng đến đây sao.” Lại nhìn chung quanh, hỏi:”Xin hỏi Dật Phi đâu rồi?” Tối hôm qua cô nhận tin, có thể cùng cô đưa con ra ngoài chơi không, Cao Dật Phi rõ ràng còn trả lời lại “Ok”, sao bây giờ không thấy y?

Long Trần Hùng đắm chìm trong cái do mị lực quá lớn mà tự hào vô cùng liếc mắt nhìn cô, khinh thường trả lời:”Anh ấy đột nhiên có việc, cho nên tôi mang Tiểu Tri Hành đến chơi.” Lắc lắc tay Tiểu Tri Hành:”Tiểu Tri Hành, đây là Bàng a di.”

Tiểu Tri Hành nhu nhuyến nói:”Nga, Bàng a di hảo.”

Một câu Bàng a di, trực tiếp đâm vào tim Bàng Ly Ly, rõ ràng là con mình sinh ra, vốn là mẫu tử máu mủ tình thâm, lại dưới sự giới thiệu của người khác gọi mình hai tiếng a di. Ai bảo do lúc trước cô bỏ đi làm chi? Quả đáng hôm nay cũng chính cô phải chịu.

Cũng muốn sau này bồi thường con trai thật tốt, để cho nó có thể nhận ra người mẹ này.

Vì thế Bàn Ly Ly chủ động nói: "Chúng ta vào đây chơi đi, tôi cũng đã mua vé vào cửa cho cả ba người chúng ta rồi."

Long Trần Hùng cực kỳ bất ngờ hỏi: "Dật Phi không nói với cô sao? Chúng tôi có vé vào cửa cả năm rồi! Tại sao lại lãng phí mua thêm làm gì? Cô tự mua cho mình là được rồi."

Tiểu Tri Hành thích đến công viên hải dương chơi, mà nơi này lại quá lớn, không chơi hết một lần được, vì thế Long Trần Hùng tài đại khí thô vì ba người bọn họ mua vé cả năm, muốn đến đây lúc nào cũng được.

Bàn Ly Ly vốn định nhân cơ hội này lấy lòng bọn họ, không nghĩ được lại thành dạng này, nhất thời xấu hổ vô cùng. Nhưng cô không nghĩ tới kế tiếp lại càng nhiều chuyện xấu hổ.

Không tưởng được chỉ mới cùng con trai tách ra hai năm, đã có nhiều sự xa cách như vậy.

Kế tiếp Bàn Ly Ly tiếp tục ra sức lấy lòng bọn họ, bày ra các loại kỹ năng hồng con nít: Cho ăn, kể chuyện, đùa giỡn vân vân. Nhưng là sự chú ý của Tiểu Tri Hành dành cho Bàn Ly Ly rất thấp, ngẫu nhiên nghe một hai câu, liền bị đủ loại sinh vật biển bán manh hấp dẫn ~! Tỷ như nói đám sứa khổng lồ kia thật nhiều, neho mắt nhắm miệng cười, nhìn thấy cái gì lạ liền quần lấy Long Trần Hùng hỏi tên, đặc tính của chúng nó.

Bàn Ly Ly có điểm hối hận đã đề nghị đến công viên chơi, rõ ràng con trai cô là thích động vật chứ không thích cùng cô thân cận.

Bàn Ly Ly lại không nghĩ đến, kỳ thật, rất nhiều lúc thái độ của con nít được quyết định bởi thái độ của người lớn.

Tỷ như, lần đầu tiên Long Trần Hùng đến sở thú chơi với Tiểu Tri Hành, Cao Dật Phi đã nghiêm túc giới thiệu Long Trần Hùng với Tiểu Tri Hành, để Tiểu Tri Hành chăm sóc hắn, giao trách nhiệm cao cả cho Tiểu Tri Hành, phải nhớ đem Long Trần Hùng mang về cấp ba ba.

Mà bây giờ, Long Trần Hùng đã thành công đánh vào sinh hoạt của cha con Cao Dật Phi, Tiểu Tri Hành cũng xem Long Trần Hùng như người thân vậy, thừa nhận Long Trần Hùng là cha nuôi. Thấy Long Trần Hùng thái độ khinh thường lãnh đạm không thèm nhìn Bàn Ly Ly, Tiểu Tri Hành chỉ biết kỳ quái: A di này lúc trước chưa từng thấy qua nha, tự dưng lại cùng chúng ta đi chơi chứ? Cho nên thái độ đối với Bàn Ly Ly sẽ không quá quan tâm.

Long Trần Hùng không chỉ giữ thái độ lãnh đạm mọi lúc mọi nơi, mà mỗi lần Bàn Ly Ly muốn tiếp cận Tiểu Tri Hành, hắn liền chen vào dẫn dắt Tiểu Tri Hành rồi đi lực chú ý trên người cô ta! Tóm lại, Long Trần Hùng dùng thái độ giống như đề phòng cướp để đề phòng Bàn Ly Ly tiếp cận Tiểu Tri Hành.

Bàng Ly Ly vốn tưởng, lúc vui chơi nếu Tiểu Tri Hành không để ý đến cô vậy thì lúc bọn họ nghỉ ngơi cô có thể bày tỏ tình cảm chăm sóc nó. Nhưng là! Ngay cả lúc bọn họ nghỉ ngơi cô cũng không có được chăm sóc Tri Hành, bị Long Trấn Hùng cướp hết một mình ôm lấy mọi việc! Cô không mang theo mũ, kính đen, khăn, quần áo dự bị cho Tiểu Tri Hành; Tiểu Tri Hành thích ăn cái gì cô cũng không biết, mua đồ uống lại bị nói là ăn cơm nóng không nên uống đồ lạnh; Ngay cả lúc đi WC, cũng là Long Trấn Hùng mang Tiểu Tri Hành vào toa lét nam; Tiểu Tri Hành mệt mỏi nằm trên lưng Long Trấn Hùng, cô muốn ôm một cái, lại vì không đủ sức, không thể ôm đi lâu được. Hai năm thời gian, thật sự bỏ lỡ quá nhiều. Rõ ràng cảm nhận được sự xa lạ của Tri Hành đối với mình, Bàng Ly Ly cho dù có sức chịu đựng lớn như nào đi nữa, cũng không tránh khỏi nổi giận. Cô biết Long Trấn Hùng có địch ý với mình, cũng không biết đây là địch ý đề phòng vợ cũ, hay là vì lúc trước cô vô trách nhiệm, nói chung Long Trấn Hùng chính là có thành kiến với cô.

Nếu như lần này là cùng Cao Dật Phi chăm sóc Tiểu Tri Hành, Bàng Ly Ly tuyệt sẽ không xấu hổ như vậy, nhưng sự thật thường chính là không vừa lòng người như thế.

Long Trấn Hùng lại cảm thấy, bản thân thật đúng là mị lực quá lớn, không có biện pháp, Cao Dật Phi vì hắn mà đổi tính hướng, Tiểu Tri Hành cũng thích chơi với hắn mà không cần Bàng Ly Ly ~

Cái gọi là biết người biết ta trăm trận trăm thắng, Long Trấn Hùng nắm thế chủ động, Bàng Ly Ly lại đoán không ra quan hệ giữa Long Trấn Hùng và Cao Dật Phi, còn nghĩ Long Trấn Hùng chỉ là cha nuôi Tiểu Tri Hành nên phải kính trọng hắn. Bằng không, Bàng Ly Ly khẳng định có thể gỡ ra thủ đoạn đối phó tiểu tam.

Bàng Ly Ly nghĩ đến đây, thừa dịp Tiểu Tri Hành vào khu vui chơi trẻ em chơi, tìm cơ hội bắt đầu quanh co hỏi thăm chuyện ‘Tiểu tam’ từ Long Trấn Hùng, nói bản thân thực lo lắng người yêu hiện tại của Cao Dật Phi đối xử không tốt với Tiểu Tri Hành, hy vọng Long Trấn Hùng có thể giúp đỡ một chút vân vân.

Bàng Ly Ly vốn muốn tìm hiểu tình huống hiện tại, đáng tiếc cô chọn lầm đối tượng rồi ~

Lần này Long Trấn Hùng không có không để ý cô nữa, mà là biểu thị công khai chủ quyền, nói với Bàng Ly Ly: “Bọn họ ân ái vô cùng ~! Dật Phi thương người đó yêu người đó muốn chết. Lúc trước nghe đâu còn tính về gắp hai vị gia trưởng, chính thức vào cửa nhà. Tôi nói cô nghe, người yêu hiện tại của Cao Dật Phi rất tốt, tính cách vừa ôn nhu lại biết chăm sóc, đối với Tiểu Tri Hành hay Cao Dật Phi đều rất tốt, Tiểu Tri Hành rất thích người đó! Cho nên cô hãy yên tâm đi.”

Long Trấn Hùng tự mình khen mình thế này, cũng có điểm thẹn thùng, nhớ tới mỗi đêm thân mật, lại tiếp tục thẹn thùng, thật sự là phải ghen cười đến mức khó chịu nga!

13. Chương 13: Kết Thúc

Long Trấn Hùng cho rằng nếu mình mang Tiểu Tri Hành để cô ta đơn độc, lại trực tiếp nói ra Cao Dật Phi cùng người yêu hiện tại yêu thương vô cùng, Bàng Ly Ly nhất định sẽ nản lòng thoái chí, thương tâm bại tử. Nhưng không tưởng được Bàng Ly Ly lại tiếp tục chịu mất mặt, càng thêm ân cần lấy lòng

bọn họ. Sau này Long Trần Hùng ngẫm lại, nếu Cao Dật Phi nhà hắn đã cho phép Bàng Ly Ly gặp Tiểu Tri Hành, khẳng định là muốn mẹ con bọn họ nhận nhau, cho nên, hắn đường đường là một nam tử hán đại trượng phu uy phong lẫm liệt, sẽ không so đo với một nữ nhân, theo ý Cao Dật Phi nhà hắn, cứ bám chặt tâm y là được.

Cho nên dần dần, Bàng Ly Ly cũng trở nên quen thuộc với Tiểu Tri Hành, nhiều lúc vẫn bắt lấy cơ hội hỏi thăm chuyện mẹ kế Tiểu Tri Hành, hỏi Long Trần Hùng Cao Dật Phi cuối cùng đã cho nàng đáp án cuối cùng chưa, lại hỏi Tiểu Tri Hành có biết có nữ nhân nào tốt với ba ba nó không, hoặc là tỷ tỷ nào đó đối xử tốt với nó không.

Tiểu Tri Hành đáp: "Có rất nhiều tỷ tỷ bên cạnh ba ba chơi rất vui nha! Tỷ như là Miêu tỷ tỷ, Như tỷ tỷ, Ưông tỷ tỷ này, còn có rất nhiều ca ca ai cũng tốt."

Long Trần Hùng vừa nghe, nguy cơ dự cảm dâng lên trong lòng: Mẹ nó đám a miêu a cầu này rốt cuộc là ai!! Ông đây chưa từng nghe thấy lần nào!

Bàng Ly Ly tiếp tục hỏi thăm: "Chơi rất tốt ý là thường xuyên gặp mặt sao? Bọn họ cũng từng ra ngoài chơi sao?"

Tiểu Tri Hành bắt đầu xoè ngón út đếm từng cái: "Miêu tỷ tỷ thường xuyên mời tụi con ăn tào phớ này ~~! Pudding tỷ tỷ làm ăn cũng rất ngon ~~ Ân, còn có Tôn ca ca tặng con một đồng xe mô hình nhỏ, tất cả đều cùng ta chơi đùa nha."

Long Trần Hùng chợt cảm thấy hình như tác chiến đã thất bại, vợ cũ ngay trước mặt hắn bày tỏ tình cảm với y, còn một đồng lớn tiểu tam tứ ngũ lục thất bát ý đồ lợi dụng Tiểu Tri Hành ~!

Hắn biết Cao Dật Phi rất được lòng người, không nghĩ tới lại được nhiều người thích như vậy! Không được, từ nay về sau phải đề cao cảnh giác, canh phòng nghiêm ngặt! Đặc biệt nhất định phải đem Cao Dật Phi uy no, cho y dù có muốn ngoại tình cũng trở nên lực bất tòng tâm mới được!

Cho nên Cao Dật Phi sau đó liền phát hiện, từ lúc đó, Long Trần Hùng ngày càng nhiệt tình vô hạn ~ Cao Dật Phi có thể ẩn ẩn đoán được nguyên nhân, cũng không vạch trần ra, ngược lại vui như được mùa, vì y cũng thích Long Trần Hùng nhiệt tình chủ động. Cùng vành tai và tóc mai Long Trần Hùng chạm nhau là thập phần vui sướng, hơn nữa Long Trần Hùng cũng đã chính thức biết cha mẹ y, để cho Long Trần Hùng có thể thu phục cha mẹ y, Cao Dật Phi còn đặc biệt hẹn bọn họ cùng đến ăn cơm. Lần này làm xong việc liền hỏi hắn: "Cha mẹ tôi đã về rồi, ngày mai có muốn cùng theo tôi gặp cha mẹ một lần, cùng nhau ăn bữa tối không?"

"Dĩ nhiên là muốn a! Lần trước nói đi chào hỏi, lễ vật đều đã mua rồi, đáng tiếc không gặp được. Đúng rồi, hẹn ở đâu vậy, họ có muốn nếm thử tay nghề của tôi không?" Long Trần Hùng vừa nghĩ đến chuyện có thể gặp gỡ cha mẹ y, có thể tìm hiểu tuổi thơ của y, trong lòng liền nhảy nhót, không biết ở bên đó có ảnh chụp Cao Dật Phi khả ái trước kia không? Thật chờ mong ~~

Cao Dật Phi nhìn bộ dáng vui vẻ của Long Trần Hùng, bản thân cũng lây nhiễm, tâm tình thêm vui sướng,

ôm hần trả lời: "Cậu không cần phải tự xuống bếp, đi ăn một bữa là tốt rồi,"

"Tôi phải dùng thân phận gì để đi nha? Anh chưa trình bày với cha mẹ phải không? Nếu không họ liền đánh chết tôi nha?" Long Trần Hùng đột nhiên nhớ tới vấn đề này, có điểm lo lắng cha mẹ Cao Dật Phi sẽ không đồng ý, hại Cao Dật Phi bị kẹt ở giữa sẽ khó xử.

Cao Dật Phi nghe xong, có chút có lỗi nói: "Chỉ nói cậu là cha nuôi Tri Hành, hy vọng cậu không để tâm."

"Không ngại không ngại mà! Có thể ở cùng anh liền quá thoải mái rồi! Đến lúc gặp mặt tôi sẽ chú ý khoảng cách kiềm chế bản thân!"

Cao Dật Phi cười hỏi: "Không ngại là tốt rồi. Bất quá, cậu muốn kiềm chế cái gì?"

"Hi hi, vừa thấy anh liền muốn như vậy ~~" Long Trần Hùng nói xong xoa nhẹ ngón tay Cao Dật Phi, "Còn như vậy nè ~~" Long Trần Hùng lại hôn Cao Dật Phi một chút, "Tiếp là như này ~~" Long Trần Hùng ôm lấy Cao Dật Phi, "Sau đó là thế này ~~"

~~ Cao Dật Phi bị Long Trần Hùng thành công làm cho mặt có chút đỏ, đẩy bàn tay đang tác loạn của Long Trần Hùng ra, nhẹ nhàng cự tuyệt nói: "Đừng nghịch, vừa mới làm xong đó. Nếu có người bên cạnh cậu cũng như vậy sao?"

"Hiện tại không có ai khác nha, lại đến một lần nữa!" Long Trần Hùng vừa nói vừa tiếp tục tác loạn.

Cao Dật Phi dù rất hưởng thụ, lại vẫn từ chối nói: "Gần đây cậu quá thường xuyên rồi, số lần nhiều quá ngược lại cũng không tốt. Hơn nữa, tôi nghĩ cậu có chút bị- hư thận."

"Đâu có đâu! Rõ ràng ngày nào cũng có tinh thần như vậy!" Long Trần Hùng kháng nghị nói.

Cao Dật Phi ho nhẹ một tiếng, lời y muốn nói ra thật có chút ngượng ngùng, nhưng cũng giải thích: "Thời gian cậu có thể kiên trì ngày càng ngắn.... Ngày mai tôi làm cho cậu một cái thực đơn, điều trị cho cậu một chút."

"Tôi cũng không cần kiên trì lâu làm gì a.... Nga, thôi cũng được." Long Trần Hùng rối rắm, chuyên gia nói phải điều trị hần còn có thể nói gì! Đành phải ngoan ngoãn nghe lời. Suy cho cùng cũng là do Cao Dật Phi quá lợi hại nha ~~ hần lại rất thích được Cao Dật Phi chạm vào, hại thời gian hần có thể chịu đựng ngày càng ngắn.... Nhưng dù sao lần gần đây nhất cũng kéo dài hơi lâu mà, nghĩ không ra, muốn đem Cao Dật Phi lộng đến lực bất tòng tâm, cuối cùng người cần điều trị lại là mình, haizz.

"Vậy bây giờ cậu trước ngủ thật ngon, mai tôi mang cậu về nhà." Cao Dật Phi thấy Long Trần Hùng nghe lời như vậy, nhin không được thưởng cho hần một nụ hôn nhẹ vừa chạm vào liền dứt ra.

Va chạm kịch liệt có thể khiến Long Trần Hùng vạn phần kích động, mà hôn nhau đơn thuần thôi lại càng làm Long Trần Hùng vạn vạn phần kích động! Long Trần Hùng không tự giác thẳng lưng ma sát Cao Dật Phi, thấp giọng kháng nghị: “Anh nói ngủ mà anh còn trêu tôi, không phải ngủ không được a.”

Cao Dật Phi khẽ cười một tiếng, như đùa dai lại hôn trên mặt Long Trần Hùng một cái, nói: “Ngoan, nhịn xuống, ngủ đi.” Cao Dật Phi vốn đã hơn 30 tuổi, cũng không ngây thơ như vậy, trên mặt Long Trần Hùng giống như có viết “Hoang nghênh đến chơi tôi”, làm Cao Dật Phi nhịn không nổi đùa dai thêm chút.

“Cái ‘này’ có cho tôi ngủ đâu!!!” Long Trần Hùng nội tâm rít gào, lại bất đắc dĩ trừng Cao Dật Phi đang khép lại ánh mắt mang ý cười, hình như là chuẩn bị ngủ thật. Đành phải ngoan ngoãn chịu đựng xúc động muốn chết, chậm rãi bình phục tâm tình, nhìn mỹ nhan lúc ngủ của Cao Dật Phi, thật khó khăn mới ngủ được.

Mà Cao Dật Phi nhắm mắt vờ ngủ bên cạnh Long Trần Hùng, sau khi nghe được nhịp điệu hô hấp chậm rãi của Long Trần Hùng bên cạnh y, mới mang tâm tình tốt đi ngủ. Lúc có Long Trần Hùng bên cạnh, không có lúc nào không bị ảnh hưởng bởi năng lượng ngập tràn trong hân, khiến cho y lúc nào cũng thoải mái về thể xác lẫn tinh thần, làm Cao Dật Phi cảm thấy, trong nhà có Long Trần Hùng đúng là rất tốt, sinh hoạt ngày thường trở nên tốt đẹp như vậy.

Tối hôm sau đi gặp cha mẹ y, Long Trần Hùng quả nhiên giữ một chút khoảng cách với Cao Dật Phi, cha mẹ Cao Dật Phi cư xử vô cùng lịch sự với Long Trần Hùng, Long Trần Hùng cũng tôn kính hai vị lão gia vô biên, hơn nữa bộ dáng có vẻ nho nhã lễ độ, động tác tư thái cùng lúc bình thường không giống nhau, giống như là từ một gia đình hào thế đi ra vậy. Đây là vì Long Trần Hùng âm thầm quan sát, bắt chước quá trình Cao Dật Phi cùng Tiểu Tri Hành lúc ngồi, lúc đứng, ngữ điệu lúc nói chuyện vân vân, để có thể hoà hợp với gia đình y, khiến gia đình Cao Dật Phi có thể tiếp nhận hân.

Cao Dật Phi sẽ vô cùng vừa lòng với lần gặp mặt này, nhưng là sau khi chấm dứt bữa tối mẹ Cao Dật Phi giữ chặt y lại nói nhỏ.

“Con với vị Long tiên sinh kia..... Hai con là đang cùng một chỗ với nhau đi?” Cao mẹ mụ mụ cư nhiên khẳng định hỏi.

Cao Dật Phi kinh ngạc nói: “Mẹ, mẹ nhìn ra được sao?”

“Rất rõ ràng a, cha con cũng nhìn ra đó. Cậu ấy 80% thời gian tối nay đều là dùng để vụng trộm nhìn con chảy nước miếng có biết không? Nó hân là rất thích con đi.” Mẹ Cao Dật Phi một bên cười trộm một bên nói: “Hơn nữa con xem ánh mắt của cậu ấy cũng không bình thường.”

Cao Dật Phi nghe thấy cha mình cũng nhìn ra, càng thêm ngạc nhiên: “Mẹ với cha không phản đối sao?” Chung quy thì này giờ cha mẹ y cũng đối xử với Long Trần Hùng rất khách khí mà.

“Con đã lớn như vậy rồi, tự mình chọn lựa thì tự mình chịu trách nhiệm, chúng ta phản đối làm gì. Con có thể chọn được một người hợp tâm hợp ý, bọn ta cũng rất vui. Hơn nữa, bọn ta sống đến ngần này tuổi rồi, còn nhìn không ra nó là một đứa trẻ tốt sao?”

“Cám ơn cha mẹ đã khoan dung, cậu ấy thật sự đối xử rất tốt với con và Tri Hành, cùng cậu ấy ở một chỗ, thực ấm áp.” Tiếp đến, Cao Dật Phi còn khen với mẹ y Long Trần Hùng ở nhà tỉ mỉ sửa sang, mỗi ngày chuẩn bị bữa ăn tình yêu, còn có thể làm thuyền kem chuối hân thích gì gì đó. Ngoài ra, còn có thể mang Tiểu Tri Hành đi chơi khắp nơi, vân vân và vân vân. Làm cho mẹ y biết y không có chọn sai người, để mẹ y thêm yên tâm.

Mẹ Cao Dật Phi nghe nói xong:”Nhưng bắt quá, hai người đại nam nhân các con ở cùng một chỗ, vẫn là có chút ảnh hưởng đến Tiểu Tri Hành, huống chi cha con và ta cũng nhớ Tiểu Tri Hành, lúc nó nghỉ hè đến đây ở đi, để chúng ta bồi nó.”

“Được, không thành vấn đề.” Về phần cháu nội cái gì đó, Cao Dật Phi tự động phiên dịch thành mẹ già của y thích cùng cháu nội đi chơi. Còn việc hai nam nhân ở chung không tốt, Long Trần Hùng đã sớm mua căn nhà bên cạnh y chuẩn bị thông với phòng y, làm nơi gặp mặt buổi tối, hiện tại vẫn đang trang trí.

“Còn có, cha mẹ Long tiên sinh phản ứng sao với quan hệ của hai đứa?”

Cao Dật Phi cười đáp:”Tụi con đã gặp họ rồi, cha mẹ hắn cũng rất dễ thương rất lịch sự, ngồi trên bàn ăn không ngừng gấp đồ ăn châm trà thêm cho con, khiến con cảm thấy có chút áp lực.”

Cha mẹ Long Trần Hùng lúc đầu không có đối xử dễ thương như vậy với Long Trần Hùng, lúc Long Trần Hùng tuyên bố comeout liền đem hắn trói lại hung hãn đánh đập dạy dỗ một phen. Dần dần, sau này cũng chậm chậm tiếp nhận, hỏi thăm Cao Dật Phi là loại người nào, sau khi biết người con trai mình quyến rũ cư nhiên là một hảo nam nhân chính trực lại đem Long Trần Hùng chỉ trích lần nữa, mới yêu cầu gặp mặt. Long Trần Hùng thu phục cha mẹ xong rồi, mới để Cao Dật Phi gặp mặt cha mẹ hắn.

Nói chuyện qua lại, cha mẹ Long Trần Hùng còn ần ần ám chỉ, ý bảo Cao Dật Phi bị bắt buộc ở chung với cái tên vừa táo bạo lại bạo lực bá đạo thô nhân Long Trần Hùng này, thật sự là làm khổ y rồi, hy vọng Cao Dật Phi sẽ không để ý tính cách của hắn. Chuyện này khiến Cao Dật Phi ngoài ý muốn vô cùng, rõ ràng Long Trần Hùng rất ngoan nha?

Sau này Long Trần Hùng còn vô cùng đặc ý khoe khoang lần hắn comeout với Cao Dật Phi:”Suy cho cùng ông đây cũng là nam nhân có sự nghiệp có thành đạt, bọn họ sao có thể quản được tôi chứ. Hơn nữa ông đây khó khăn gian khổ bao nhiêu mới lừa được anh vào tay, muốn đánh chết tôi thì tôi cũng phải chết ở đây!”

Con trai gả ra ngoài giống như tát nước ra đường [_]

Mẹ Cao Dật Phi nghe đến đây, hoàn toàn yên lòng, nói:”Chuyện này mẹ yên tâm rồi, con và Tri Hành đều vừa lòng là tốt rồi.

Cao Dật Phi cũng cười theo, y quả thật rất vừa lòng với sinh hoạt gia đình ấm áp hạnh phúc hiện tại, cũng rất thích cái tên Long Trần Hùng đáng yêu này.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huu-gia-chan-hao-co-nha-that-tot>